

புதுமலர்

புதுமலர் பதிப்பகம்
ஈரோடு

புதுமலர் 12

: அக்டோபர் - டிசம்பர் 2025
திருவள்ளூர் ஆண்டு 2056

ஆசிரியர்/வெளியீட்டாளர் : கண.குறிஞ்சி

இதழ் முகவரி : 6, முதல் வீதி, சக்தி நகர் மேற்கு,
திண்டிவல் (அஞ்சல்), ஈரோடு 638 012.

இதழ் தொடர்பு எண் : 94433 07681

மின்னஞ்சல் : gana.kurinji@gmail.com

புலனம் : புதுமலர் இதழ் நண்பர்கள்

அட்டை வடிவமைப்பு : கண.குறிஞ்சி

தனி இதழ் : ரூ. 130

ஆண்டுக்கட்டணம் : ரூ. 500

இரண்டாண்டுக் கட்டணம் : ரூ. 1000

மூன்றாண்டுக் கட்டணம் : ரூ. 1,500

இதழுக்கான கட்டணம்
அனுப்பியவர்கள் உரிய தொகை
அனுப்பிய பிறகு, மறவாமல்
இதழின் தொடர்பு எண் மூலம்
அதன் விவரத்தைத் தெரிவிக்குமாறு
கனிவுடன் வேண்டுகிறோம்

புலனம் (வாட்ஸ்அப்) மூலம்
தகவல் தெரிவிப்பதை
உறுதியாகத் தவிர்க்கவும்

ஆண்டுக்கட்டணம்
குறித்துத் தகவல் தெரிவிக்க
வேண்டிய தொடர்பு எண்:
94433 07681

நெறியாளர்கள்

- வீ. அரசு
- பொதியவெற்பன்
- ஜமாலன்
- ரவி குமாரசாமி

வங்கிக்கணக்கு விவரம்

G. SHANMUGA SUNDARAM

INDIAN BANK, THINDAL BRANCH, ERODE

S/B A/c No. 7390 144 253

IFSC NO. IDIB 000 T202

G Pay No. 94433 07681 G. Shanmuga Sundaram

★ புதுமலர் இதழில் வெளியாகும் படைப்புகளின் கருத்துக்கள் படைப்பாளிகளின் சொந்தக் கருத்துக்களாகும்.

★ இந்த இதழில் ஓவியங்கள் வழங்கிய ஓவியர் சுந்தரன் அவர்களுக்கு நன்றி

உள்ளடக்கம்

- இதழின் குரல் 4
- தொல்லியல் அறிஞர் அமர்நாத் ராமகிருஷ்ணன் அவர்களின் விரிவான பேட்டி
  - கண.குறிஞ்சி 7
- அறிவியல் வானில் மறைக்கப்பட்ட ஒரு முழு நிலவு - மேக்நாட் சாகா
  - கமலாலயன் 33
- வரலாற்றில் காலம்
  - கணியன் பாலன் 45
- தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் கலைஞர்கள் சங்கம் தோற்றமும் செயல்பாடுகளும்
  - ஆதவன் தீட்சண்யா 59
- நோம் சாம்ஸ்கியின் மொழியியல் சிந்தனைகள்
  - எத்திராஜ் அகிலன் 71
- அறிவே அறம்
சாக்ரடீஸ் - வாழ்வும் சிந்தனைகளும்
  - இரா.முரளி 87
- பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் விமர்சன முறைமை
  - ச.ந. விக்னேஷ் 101
- விவசாயிகளுடன் சில மணி நேரம்
(வேளாண் சுற்றுலா)
  - சுப்ரபாரதிமணியன் 111
- பெரியசாமித் தூரன் என்னும் அறிவுக்கொடை
  - செ. சதீஸ்குமார் 116
- நிகழ்வு 127
- உங்கள் மனஓசை 131
- புத்தகப்பேழை 133

இதழின் குரல்

2021-ஆம் ஆண்டு கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களின் 47-ஆவது பிறந்த நாளை முன்னிட்டு எழுத்தாளர்களுக்கான கலைஞர் கனவு இல்லம் திட்டம் தமிழகத்தின் மாண்புமிகு 'முதலமைச்சர் மு.க.ஸ்டாலின் அவர்களால் அறிவிக்கப் பட்டது. சாகித்திய அகாதமி விருது, ஞானபீட விருது, தொல்காப்பியர் விருது, கலைஞர் மு கருணாநிதி செம்மொழித் தமிழ் விருது போன்ற முக்கிய இலக்கிய விருதுகளைப் பெற்று, தற்போது வாழும் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்காக இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

தவிரவும் தகைசால் தமிழர் விருது, கலைஞர் பொற்கிழி விருது, தமிழ்ப்பேராய விருது போன்ற விருதுகள் பெறும் ஆளுமைகளும் இத்திட்டத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ளனர். சாகித்ய அகாதமி விருது பெற்ற மொழி பெயர்ப்பாளர்களுக்கும் 2024-ஆம் ஆண்டு முதல் இத்திட்டம் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆண்டுதோறும் இத்திட்டத்தின் கீழ் 10 பேருக்குத் தமிழ்நாடு அரசின் வீட்டு வசதி வாரியத்திற்குச் சொந்தமான ஒரு வீடு, சாகித்திய அகாதமி விருது பெறும் எழுத்தாளர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பும் பகுதியில் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஏறக்குறைய ஒரு கோடி ரூபாய் மதிப்பிலான இந்த இல்லத்தின் பத்திரச்செலவு உள்ளிட்ட அனைத்தும் தமிழக அரசால் ஏற்கப்படும் எனும் இம்முயற்சி, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் எங்குமில்லாத அரிய முன்னெடுப்பாகும். இதுவரை இத்திட்டத்தின் மூலம் தமிழறிஞர்கள் 15 பேரும், சாகித்திய அகாதமி விருதுபெற்ற 10 பேரும் பயன்பெற்றுள்ளனர்.

எழுத்தாளர்களுக்கு இவ்வளவு பெரிய பெருமை சேர்க்கும் தமிழக அரசைப் பாராட்டும் கடமை அனைவருக்கும் உண்டு.

இத்தருணத்தில் சாகித்திய அகாதமி விருதின் முக்கியத்துவத்தைக் குறிப்பிட வேண்டும்: இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் எட்டாவது அட்டவணை மூலம் அங்கீகரிக்கப் பட்டுள்ள 22 இந்திய மொழிகள் மற்றும் ராஜஸ்தானி / ஆங்கிலம் என 24 மொழிகளிலுமுள்ள சிறந்த எழுத்தாளர்கள் தேர்வு செய்யப்பட்டு அவர்களுக்கு 1954 ஆம் ஆண்டு முதல் ஆண்டுதோறும் சாகித்திய அகாதமி விருது வழங்கப்பட்டு வருகிறது. 1957/1959/1960/1964/1976 ஆகிய ஆண்டுகளில் எதிர்பார்த்த தகுதிகள் இல்லாத காரணத்தால் தமிழில் சாகித்திய அகாதமி விருது வழங்கப்படவில்லை.

சாகித்திய அகாதமி விருது என்பது ஒரு நினைவுப் பட்டயமும், ஒரு இலட்சம் ரூபாய் (2009-ஆம் ஆண்டு முதல்) விருதுத் தொகையும் கொண்டதாகும்.

சிறுகதை, புதினம், கவிதை, நாடகம், பயண இலக்கியம் மற்றும் இலக்கிய வகைகளிலுள்ள பிற படைப்புகளுக்காக இவ்விருது ஆண்டுதோறும் அளிக்கப்படுகிறது.

1989 ஆம் ஆண்டு முதல் சிறந்த மொழியாக்க நூலுக்கும் சாகித்திய அகாதமி விருது வழங்கப்படுகிறது

நீண்ட பரிசீலனைக்குப் பின் சிறந்த இலக்கியப் படைப்புகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு, பிறகு சாகித்திய அகாதமி விருதுகள் அறிவிக்கப் படுகின்றன. இருப்பினும், அகாதமி விருது அறிவிக்கப்படும் பொழுதெல்லாம் அது குறித்து விமர்சனங்கள் எழுவது வாடிக்கையாகி விட்டது. தகுதியற்ற எழுத்தாளர்களுக்கு விருது அளிக்கப் படுவதாகக் குற்றச்சாட்டுகள் எழுகின்றன. இருப்பினும், தேசிய அளவில் வழங்கப்படும் சாகித்திய அகாதமி விருதுகள் தொடரட்டும். ஆனால், அதே சமயத்தில் தமிழக அரசும் தனக்கென ஒரு சாகித்திய, அகாதமியை நிறுவி, ஆண்டுதோறும்

தமிழ்நாட்டைச் சார்ந்த ஆளுமைகளுக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும் விருது வழங்கலாம் அல்லவா?

இந்தியாவில் இது ஒன்றும் புதிதல்ல!

கேரளாவில் கேரள சாகித்திய அகாதமி நிறுவப்பட்டு 1958 முதல் விருதுகள் வழங்கப்படுகின்றன. கவிதை, புதினம் சிறுகதை, நாடகம், இலக்கிய விமர்சனம், வரலாறு, வாழ்க்கை வரலாறு, பயண நூல், மொழிபெயர்ப்பு, குழந்தை இலக்கியம், செவ்வியல் இலக்கியம் போன்ற பல துறை வல்லுநர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் விருதுகள் வழங்கப்படுகின்றன தவிரவும் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதும் வழங்கப்படுகிறது.

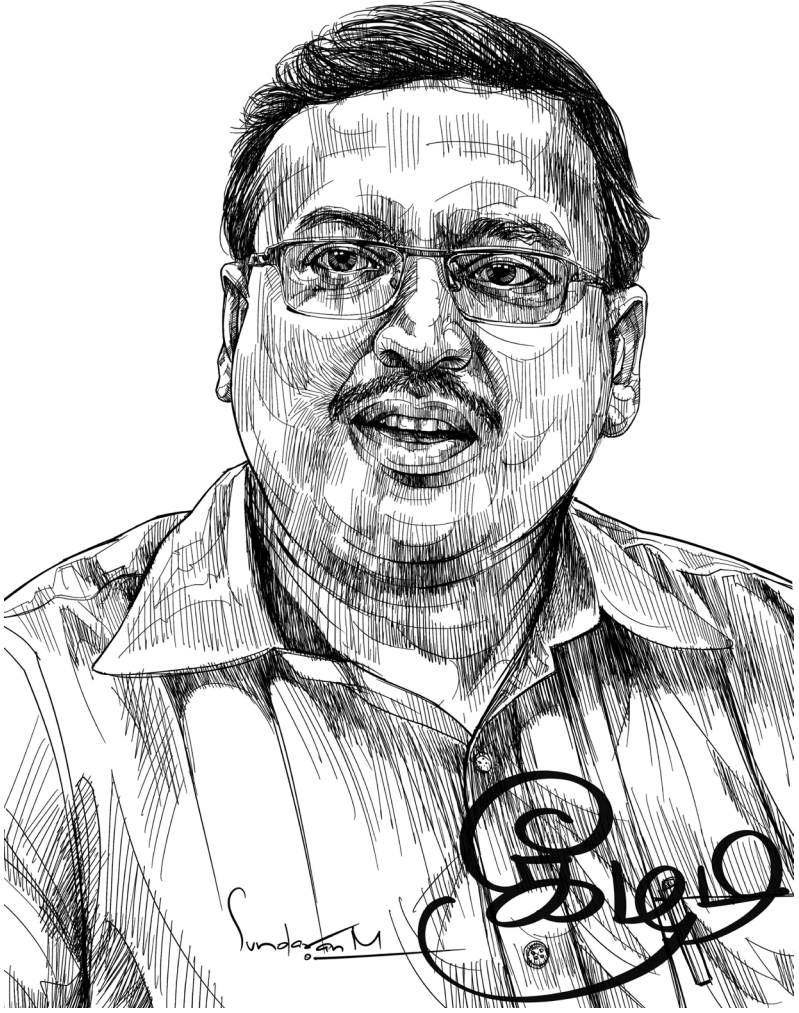
அதே போல் கர்நாடகாவில், கர்நாடக சாகித்திய அகாதமி நிறுவப்பட்டு, அதன் சார்பாக 1983 ஆம் ஆண்டிலிருந்து விருதுகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

புதினம், சிறுகதை, கவிதை, விமர்சனம், பயணநூல், குழந்தை இலக்கியம் போன்ற பல துறைகளில் எழுத்தாளர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் விருதுகள் வழங்கப்படுகின்றன. அதேபோல் இலக்கியத்தில் காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கியவர்களுக்கு சாகித்தியரீ விருதும் வழங்கப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டிலும் அதுபோல தமிழ்நாடு சாகித்திய அகாதமி அமைப்பு உருவாக்கப்பட வேண்டும். அதன் சார்பாகக் கட்சி சார்பின்றி ஆண்டுதோறும் விருதுகள் வழங்கப்பட வேண்டும். இது குறித்துத் தொடர்புடைய அனைவரிடமும் கலந்தாய்ந்து உரிய விதிமுறைகளை வகுத்து, தமிழக அரசு இறுதி முடிவு எடுக்கலாம்.

தொல்லியல் அறிஞர் அமர்நாத் இராமகிருஷ்ணன்

நன்றி - ஓவியர் சுந்தரன்

கீழடி அகழாய்வு மூலம் இந்திய வரலாற்றையே
புரட்டிப்போட்ட இந்தியத் தொல்லியல்
ஆய்வுத்துறை இயக்குனர் அமர்நாத்
ராமகிருஷ்ணன் அவர்களது பேட்டி.

கண. குறிஞ்சி

- தங்களது பெற்றோர் மற்றும் குடும்பப் பின்னணி பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டுகிறோம்.

அமர்நாத் ராமகிருஷ்ணன்

★ நான் பிறந்து வளர்ந்த ஊர் பழனி. என்னுடைய தந்தையார் பெயர் இரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி.. எனது தாயார் பெயர் கு.ச. தினமணி. இருவரும் பேராசிரியர்களாகப் பணிபுரிந்தனர். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் என் தந்தை விலங்கியல் துறைப் பேராசிரியராக அரசு கல்லூரிகளில் பணிபுரிந்து, இறுதியாகச் சென்னையிலுள்ள மாநிலக் கல்லூரியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார். என்னுடைய தாயார். தமிழ்த் துறைப் பேராசிரியராகப் பழனியிலுள்ள அருள்மிகு பழனியாண்டவர் மகளிர் கலைக் கல்லூரியில் பணிபுரிந்தார். எங்கள் குடும்பத்தில் நான்தான் மூத்த மகன்.. எனக்கு இரண்டு இளைய தம்பிகள் இருந்தனர். என்னுடைய தந்தையார் அவர்களின் பூர்வீக இடம் நாகர்கோவிலிலுள்ள கோட்டார் என்ற பகுதி ஆகும். எனது தாயார் அவர்களின் பூர்வீக இடம் மதுரை. இருந்த போதிலும்

என்னுடைய பெற்றோர்கள் இருவரும் மதுரையிலே பிறந்து வளர்ந்தவர்கள் ஆவர். என்னுடைய தந்தை மதுரையில் உள்ள அமெரிக்கன் கல்லூரியில் விலங்கியல் துறையில் படித்தவர். என்னுடைய தாயார் மதுரையில் உள்ள ஃபாத்திமாக்கல்லூரியில் தமிழ்த் துறையில் படித்தவர். என்னுடைய பெற்றோர்கள் எங்கள் மூவரையும் தமிழ்வழிக் கல்வியிலேயே கல்வி பயிற்றுவித்தனர். நான் பழனியில் உள்ள சிறுமலர் நடுநிலைப் பள்ளியில் ஒன்று முதல் ஏழு வரையும், பிறகு பழனி நகராட்சி மேல்நிலைப் பள்ளியில் 8 முதல் 10 வரையும், அதன் பிறகு ஆயக்குடியில் உள்ள ஐடிஓ மேல்நிலைப் பள்ளியில் 11 மற்றும் 12 வரையும் பள்ளிப்படிப்பை முடித்தேன். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் நான் 11 மற்றும் 12வது வகுப்பில் வணிகவியல் துறையில், வரலாறு மற்றும் சிறப்புத் தமிழ் ஆகிய பாடத்திட்டங்களைக் கொண்ட பாடத்திட்டத்தில் படித்தேன். என்னுடைய கல்லூரிப் படிப்புச் சென்னையில் தொடங்கியது என்று சொல்ல வேண்டும். என்னுடைய தாயார் 1991 ஆம் ஆண்டு புற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்ட பொழுது என்னுடைய தந்தையார் அவரைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். மேலும் சென்னையில் பட்டப்படிப்பு படித்தால் சிறப்பாக இருக்கும் எனக் கூறி என்னைச் சென்னைக்கு மாற்றினார். சென்னையில் விவேகானந்தா கல்லூரியில் வரலாற்றுத் துறையில் நான் மூன்றாண்டு இளங்கலை வரலாற்று பட்டப் படிப்பைப் பயின்றேன் அவ்வாறு வரலாற்றுப் படிப்பை படித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, என்னுடைய பேராசிரியராக திரு கருணானந்தம் அவர்கள் இருந்தார். அவருடன் பணிபுரிந்தவரான கே. வி. கோபாலகிருஷ்ணன் என்பவர் என்னுடைய தொல்லியல் துறைப் பேராசிரியரான கே வி ராமன் அவர்களின் தம்பி ஆவார். அவர்தான் என்னைத் தொல்லியல் துறையில் சென்று படிக்கவும், அந்தத் துறை ஓர் ஆராய்ச்சித் துறை, வரலாற்றுத் துறையை விட வரலாற்றைப் பற்றி ஆய்வு செய்வதற்கான ஒரு சிறந்த துறை எனவும், அதில் என்னுடைய அண்ணன்தான் தலைமைப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்து வருகிறார். அவரை அணுகினால் அந்தத் துறையில் படிப்பதற்கான வாய்ப்புக் கிடைக்கும் எனவும் எனக்கு அறிவுரை கூறி என்னை அதில் படிக்க வைத்தார். இதன்மூலம் நான் என்னுடைய பட்டப் படிப்பை முடித்த பிறகு சென்னையில் உள்ள சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில்

பண்டைய வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் துறையில் எம் ஏ முதுகலைப் பட்டப் படிப்பில் சேர்ந்தேன். அப்பொழுது எனக்குத் தொல்லியல் துறைப் பேராசிரியராக இருந்தவர் பேராசிரியர் கே வி ராமன் அவர்கள் ஆவார் அவர் ஒரு தலைசிறந்த தொல்லியல் பேராசிரியர். அவர் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குப் பணிக்கு வருமுன் இந்தியத் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையில் தொல்லியல் கண்காணிப்பாளராகப் பணிபுரிந்து, காவிரிப்பூம்பட்டினம் போன்ற இடங்களை அகழாய்வு செய்த பெரும் அறிஞர் ஆவார். அவரிடம் படிப்பதற்கான வாய்ப்புக் கிடைத்ததன் மூலம் தொல்லியல் பற்றிய அறிவு எனக்கு மிகச்சரியாக வருவதற்கு முக்கியக் காரணமாக இருந்தது. அவரின் ஊக்கம் காரணமாகத்தான் தொல்லியல் படிப்பில் ஓர் ஆர்வம் எனக்கு ஏற்பட்டது. அவர்தான் எனக்கு இந்தத் தொல்லியல் படிப்பிற்கு வழிகாட்டியாக விளங்கியவர் என்று கூறுவதில் பெருமை அடைகிறேன்.

எம் ஏ தொல்லியல் மேற்படிப்பு படிக்கும் பொழுதே பேராசிரியர் கே வி ராமன் அவர்கள் எனக்கு இந்தியத் தொல்பொருள் ஆய்வு துறையின் மூலம் நடத்தப்படும் முதுகலை பட்டயப் படிப்பில் சேர்ந்து படிக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தினார். அதற்கு முக்கியக் காரணம் அந்தப் பட்டயப் படிப்பு என்பது இந்தியாவில் இந்தியத் தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையின் மூலமாக 1944 ஆம் ஆண்டு முதல் நடத்தப்பட்டு வருகின்ற ஒரு முதுகலைப் பட்டயப் படிப்பாகும். இந்தப் பட்டயப் படிப்பு குறித்துச் சொல்ல வேண்டுமானால், அது ஒரு முறையான தொழில்நுட்ப ரீதியான பயிற்சி மற்றும் செயல் விளக்கங்களைக் கற்றுக் கொடுத்துகின்ற ஒரு கல்வித் திட்டமாகும். இந்தக் கல்வி பயில்வதற்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்திய அளவில் 15 பேர் தேர்வு செய்யப்படுகிறார்கள் அதில் சேர்ந்து படித்தோமேயானால் இந்தியா முழுவதுமுள்ள பல தொல்லியல் அணுவங்களைக் கற்றறிந்து கொள்ள முடியும் என்ற ஒரு கருத்தை எடுத்துரைத்தார்: அதன் அடிப்படையில் நான் எம். ஏ. பண்டைய வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் துறையில் முதுகலை பட்டப் படிப்பை முடித்த பிறகு எம். பில். எனப்படும் ஆய்வுப் படிப்பையும் சென்னை பல்கலைக்கழகத்திலேயே நான்

தொடர்ந்தேன் அந்த ஆய்வுப் பட்டத்தை முடித்த பிறகுதான் நான் புதுடெல்லியிலுள்ள இந்தியத் தொல்லியல்

ஆய்வுத்துறையின் கீழ் நடத்தப்படும் இந்த பி.ஜி.டி.ஏ. என்ற பட்டயப் படிப்பில் சேர்ந்து 1999 முதல் 2001 வரை படித்து முடித்து, அதில் தேர்ச்சி பெற்றேன். இந்தியத் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை நடத்தும் பட்டயப் படிப்புப் படித்த காரணத்தினால்தான் நான் மத்தியப் பணியாளர் தேர்வாணையம் மூலம் தேர்வு செய்யப்பட்டு மத்திய அரசில் உள்ள இந்தியத் தொல்பொருளாய்வுத் துறையில் பணி செய்வதற்கான ஒரு வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. அதன் மூலம் 2004 ஆம் ஆண்டு முதல் நான் இந்தியத் தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையில் பணி புரிந்து வருகிறேன்.

● தமிழகத்திற்கு வருவதற்கு முன்பே வட இந்தியாவில் முக்கிய அகழாய்வுப் பணிகளை மேற்கொண்டுள்ளீர்கள். அவை குறித்த விவரங்களைப் பதிவிடவும்.

★ தமிழகத்திற்கு வருவதற்குமுன் என்று சொல்வதை விட, நான் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பண்டைய வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் துறையில் எம் ஏ முதுகலைப்பட்டப் படிப்புப் படித்து வரும்பொழுதே, எங்களுக்கு முதல் முறையாகத் தொல்லியல் ஆய்வுகள் குறித்துப் பயிற்சிகள் நடத்தப்பட்டன. அவ்வாறு நடத்தப்பட்ட பயிற்சியில் முதன்முறையாகக் களஆய்வு எவ்வாறு செய்வது என்பதைக் கற்றுக் கொண்டோம். அத்தோடு அல்லாமல் முதன்முதலில் அகழாய்வு செய்கின்ற முறையை எனக்குத் "திருவேற்காடு" என்ற இடத்தில் நடைபெற்ற அகழாய்வு மூலம் அகழாய்வு செய்கின்ற நெறிமுறைகளை மிகவும் துல்லியமாகக் கற்றுக் கொடுத்தார்கள். அதுவே என்னுடைய முதல் அகழாய்வுப் பணியின் தொடக்கம் என்று சொல்ல வேண்டும் அதற்குப் பிறகு நான் டெல்லியில் உள்ள இந்தியத் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையில் முதுகலை பட்டயப் படிப்புப் படிக்கும் பொழுது இரண்டு இடங்களில் அகழாய்வு செய்வதற்கான வாய்ப்புக் கிடைத்தது அதிலும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் இந்த பட்டயப் படிப்புப் படிக்கும் பொழுது, இந்தியா முழுவதும் செல்வதற்கான ஒரு வாய்ப்புக் கிடைக்கும். அதன் மூலம் பல வகையான பண்டைய நினைவுச் சின்னங்களைப் பார்க்கின்ற வாய்ப்பை நான் பெற்றிருந்தேன். அத்தோடு அல்லாமல் முதலாம் ஆண்டு பயிற்சியின் போது ஹரியானா மாநிலத்திலுள்ள "ராக்கிகடி" என்ற இடத்தில்

அகழாய்வு செய்வதற்கான வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இந்த இடம் ஹரியானா மாநிலத்திலுள்ள ஒரு மிகச் சிறந்த சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தைச் சார்ந்த இடமாகும். அந்த இடத்தில் மூன்று மாதங்கள் தங்கி அங்கு அகழாய்வு செய்கின்ற பொறுப்பை எங்களுக்குக் கொடுத்திருந்தார்கள். அதன் மூலம் சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தின் களஆய்வை எவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்பதை முறையாக நாங்கள் கற்றுக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு எங்களுக்கு ஏற்பட்டது அதேபோல் இரண்டாம் ஆண்டு பட்டயப் படிப்பின் பொழுது உத்தரப்பிரதேச மாநிலத்திலுள்ள "சிராவஸ்தி" என்ற இடத்தில் அகழாய்வு செய்கின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அந்த இடம் புத்தர் காலத்தைச் சார்ந்த ஒரு புகழ்மிக்க இடமாகும். அந்த இடத்தில் புத்தர் தன்னுடைய அதிசயங்கள் நிகழ்த்தியதாகக் கருதப்படுகின்றது அந்த இடம் இரண்டாம் நகரமயமாக்கல் தத்துவத்தின்படி ஏற்பட்ட ஒரு நகரமாகும் அந்த நகரத்தில் பணி செய்வதற்கான வாய்ப்பு எனக்கு இந்த அகழாய்வின் மூலம் கிடைத்தது. டெல்லியில் இந்தியத் தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையில் பட்டயப் படிப்பு முடிந்த பின், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆராய்ச்சி உதவியாளனாகப் பணிபுரிவதற்கான வாய்ப்பு கிடைத்தது. அப்பொழுது அந்தப் பல்கலைக்கழகம் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள "பாலூர்" என்ற இடத்தில் அகழாய்வை மேற்கொண்டது. அந்த அகழாய்வில் பங்கு பெறுவதற்கான வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது இந்த அகழாய்வு இடம் சங்க கால நாகரிகத்தைச் சார்ந்த ஒரு வாழ்விடமாகும். இது போன்ற மேலே குறிப்பிட்ட இடங்களில் பணி செய்த காரணத்தினால்தான் நான் பின்னாளில் கீழடி போன்ற அகழாய்வினைச் செய்வதற்கு மிக முக்கிய அடித்தளமாக அமைந்தது.

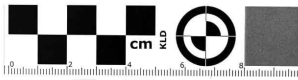
மேலும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் புதுடெல்லியில் இந்தியத் தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையில் பட்டயப் படிப்புப் படிக்கும் பொழுது மேற்கொண்ட "ராக்கிகடி" ஆய்வுதான் முழு அனுபவத்தை எனக்குக் கொடுத்தது எனச் சொல்ல வேண்டும் அங்கு அச்சமயம் அகழாய்வு செய்யும் பொழுது சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தின் புதைபிடப் பகுதியைக் கண்டறிவதற்கான வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்தது. ஏனென்றால் இந்த இடத்தில் இதற்கு முன் செய்திருந்த ஆய்வில் மக்களின் புதைபிடம் சரியாக கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இந்த

ராக்கிகடியில் நான் பணி செய்யும் பொழுது அது மூன்றாம் ஆண்டு செய்கின்ற பணியாக இருந்தது. அப்பொழுது அங்கு முதல் முறையாகக் கோதுமை வயல்களில் அந்தப் புதைப்பிடத்தைக் கண்டுபிடித்தோம். 2014 ஆம் ஆண்டு டெக்கான் பல்கலைக்கழகத்தைச் சார்ந்த பேராசிரியர் வசந் ஷிண்டே என்பவர், அந்தப் புதைப்பிட ஆய்வில் கிடைத்த மரபணுவை வைத்துத்தான், "சிந்துவெளியில் வாழ்ந்த மக்கள் திராவிடப் பழங்குடிகளே" என்று ஆணித்தரமாக ஆய்வு மூலம் கண்டறிந்து அறிவித்தார்.

கீழடி பேட்டி - இரண்டாம் பகுதி

● ஆய்வுப் பணிக்கு ஏற்றதாகக் கீழடியை எவ்வாறு கண்டறிந்தீர்கள் என்பதை விரிவாகக் குறிப்பிடவும்.

★ மேலே குறிப்பட்டது போல் பல இடங்களில் அகழாய்வு செய்த அனுபவங்கள்தான் என்னைக் கீழடியில் அகழாய்வு செய்வதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. நான் பெங்களூரில் உள்ள அகழாய்வுப் பிரிவிற்கு 2013 ஆம் ஆண்டு மாறுதல் செய்யப்பட்ட பொழுது இந்த முயற்சி எனக்குக் கைகூடியது என்று சொல்லுவேன்.

இந்தியத் தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையில் அகழாய்வுப் பிரிவு என்று சொல்லப்படுகின்ற பிரிவு மிகவும் இன்றியமையாத ஒரு முக்கியமான பிரிவாகும். இது போன்ற அகழாய்வுப் பிரிவின் மூலமாகத்தான் இந்தியாவில் உள்ள பெரும்பாலான

தொல்லியல் இடங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அகழ்ந்தெடுக்கப் பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர், இந்தியத் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையால் பல இடங்களில் அகழாய்வுப் பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. மிகவும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், தென்னிந்தியாவைத் தவிர வட இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் இந்த வகையான அகழாய்வுப் பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. முறையே நாக்பூர், புதுடில்லி, பாட்னா, புவனேஸ்வரம், மற்றும் பரோடா ஆகிய இடங்களில் இவை முதன்முதலில் உருவாக்கப் பட்டன. அச்சமயம் தென்னிந்தியாவிற்கு என ஓர் அகழாய்வுப் பிரிவு ஏற்படுத்தப் படவில்லை. அது அண்மையில்தான் அதாவது 2001 ஆம் ஆண்டுதான் மைசூரைத் தலைமை இடமாகக் கொண்டு ஓர் அகழாய்வுப் பிரிவு தென்னிந்தியாவிற்கு என்று உருவாக்கப்பட்டது.

அந்தப் பிரிவில் 2010 ஆம் ஆண்டு முதல்தான் அகழாய்வுகள் நடைபெறத் தொடங்கின. அதைத் தொடர்ந்து எங்களுடைய ஆய்வுதான் இரண்டாவது ஆய்வாக இந்த அகழாய்வுப் பிரிவில் அமைந்திருந்தது எனக் குறிப்பிடுவதில் பெருமை கொள்கிறேன்.

2013 ஆம் ஆண்டு இந்த அகழாய்வுப் பிரிவுக்கு நான் மாறுதலாகிய பிறகு என்னுடைய சிறிய குழுவிடம் ஓர் எண்ணம் தோன்றியது. அதாவது ஏன் நாம் தமிழகப் பகுதியில் கள ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளக்கூடாது, அவ்வாறு கள ஆய்வுகள் மேற்கொண்டு அதில் கிடைக்கின்ற ஓர் இடத்தைத் தேர்வு செய்து ஏன் அகழாய்வு செய்யக்கூடாது என்ற எண்ணம்தான் எங்கள் குழுவிடம் இருந்தது. அந்த வகையில் எங்களுடைய குழு 2013 மற்றும் 2014 ஆம் ஆண்டு காலகட்டத்தில் வைகை நதிக்கரையை முழுமையாகக் கள ஆய்வு செய்யலாம் என்ற ஒரு முடிவுக்கு வந்தோம். அதன் அடிப்படையில் இந்தக் கள ஆய்வை நாங்கள் 2013ஆம் ஆண்டு தொடங்கி, ஓராண்டில் இதைச் செய்து முடித்தோம். அந்தச் சமயம்தான் வைகையின் இரு புறம் உள்ள பகுதிகள் முழுமையாகக் கள ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. கிட்டத்தட்ட வைகை ஆற்றங்கரையின் வலது கரை மற்றும் இடது கரையில் உள்ள சுமார் 10 சதுர கிலோமீட்டர் கொண்ட பரப்பளவுப் பகுதிகளை ஆய்வுக் களமாக எடுத்துக்கொண்டு முழுமையான களஆய்வை மேற்கொண்டோம்.

அந்த சமயத்தில் ஒவ்வொரு ஊராகச் சென்று அந்த ஊரிலுள்ள வயதான நபர்களைச் சந்தித்துத் தகவல்களைத் திரட்டுவது என்பது ஒரு பொதுவான செயலானது. . ஏனெனில் எங்களிடம் வரலாற்றுத் தகவல் குறிப்புகள், வரைபடங்கள், கல்வெட்டுச் செய்திகள் எல்லாம் இருந்தாலும், ஓர் ஊரில் இறங்கியவுடன் அந்த ஊரைப் பற்றிய தகவல்களை அந்த ஊர் மக்களிடம் கேட்கும் பொழுது பல சுவாரசியமான தகவல்களை எங்களுக்கு அவர்கள் கொடுத்தார்கள். அதன் மூலம் கள ஆய்வுச் செய்திகளை முழுமையாகப் பெறமுடிந்தது. மேலும் ஆய்வுத் தளங்களைச் சரியாக அடையாளம் காண முடிந்தது.

அதன் அடிப்படையில் நாங்கள் மதுரையைத் தாண்டி சிலைமான் பக்கம் வரும் பொழுது, திரு. பாலசுப்ரமணியன் என்ற பள்ளி ஆசிரியரைச் சந்திக்கின்ற வாய்ப்பு எங்களுக்குக் கிடைத்தது. அவர் எங்களுக்கு முனைவர். வேதாச்சலம் அவர்களின் மூலமாகத்தான் அறிமுகமானார். முனைவர் வேதாச்சலம் அவர்கள் தமிழகத் தொல்லியல் துறையில் கல்வெட்டு ஆய்வாளராகப் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்ற அறிஞர் ஆவார். அவர் மதுரையைச் சுற்றிப் பல இடங்களில் கள ஆய்வு பல மேற்கொண்டு தொல்லியல் ஆதாரங்களைச் சேகரித்து வைத்துள்ளவர். நாங்கள் மேற்கொண்ட 2013 மற்றும் 2014 ஆம் ஆண்டுக் கள ஆய்வில் எங்களுடைய குழுவில் அவர் இடம் பெற்றிருந்ததோடு, எங்கள் குழுவிற்கு மிகச் சிறந்த வழிகாட்டியாகவும் திகழ்ந்தார்.

எங்களுடைய கள ஆய்வுக்குழு என்பது மிகச்சிறிய ஒரு குழுவாகும். அதற்கு நான் தலைமை தாங்கினேன். இரண்டு தொல்லியல் உதவியாளர்களும், ஆறு ஆராய்ச்சி மாணவர்களும் எங்கள் குழுவில் இருந்தனர். இந்தப் பயணத்தில் முனைவர் வேதாச்சலம் அவர்களும் இடம் பெற்று இருந்தார் என்று சொல்லுகின்ற செய்தி ஒரு சிறப்புமிக்க செய்தி ஆகும்.

நாங்கள் இந்தக் கள ஆய்வுப் பயணத்தைத் தேனி மாவட்டத்தில் உள்ள வருசநாட்டுப் பகுதியிலிருந்து தொடங்கினோம். அது வைகை நதி தோன்றும் இடமாகத் திகழ்கிறது அவ்வாறு பயணித்து வந்தவர்கள் மதுரையைத் தாண்டி நாங்கள் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் பொழுது சிலைமான் என்ற இடத்தில் திரு பாலசுப்பிரமணியன் என்ற ஆசிரியரை

சந்திக்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அவர் கீழடிப் பள்ளியில் வரலாற்று ஆசிரியராகவும், தலைமை ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றவர் மேலும் அவர் முனைவர் வேதாச்சலம் அவர்களின் நெருங்கிய நண்பரும் ஆவார். அப்பொழுது அவர் தன்னுடைய வாழ்க்கையில் நடந்த செய்தியை எங்களுக்குப் பகிர்ந்து கொண்டார். அதாவது

1976 ஆம் ஆண்டு கீழடி அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியில் அவர் பணிபுரிந்த பொழுது அவருடைய மாணவர்கள் தங்களுடைய தோட்டத்தில் கிணறு தோண்டும் பொழுது சில தொல்பொருட்கள் கிடைத்ததாக அவரிடம் கொண்டுவந்து கொடுத்திருந்தனர். அவர் அந்தப் பள்ளியிலே வரலாற்று முனையம் (History Corner) என்ற ஒரு சிறிய அமைப்பை ஏற்படுத்தி அந்தத் தொல்பொருட்களை வைத்திருந்தார். அதோடு அல்லாமல் அங்கு கிடைத்த தொல்பொருட்களைப் பற்றிய தகவல்களை அன்றைய தமிழகத் தொல்லியல் துறைக்கும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் தெரிவித்திருந்தார் ஆனால் அந்த சமயத்தில் எந்த ஒரு மேல் ஆய்வுகளும் அப்பொழுது எடுக்கப்படவில்லை. மேலும் தொல்லியல் துறை இயக்குனரான திரு நாகசாமி அவர்களிடமும் இது பற்றி அவர் தகவல் தெரிவித்திருந்தார் அவர் கூறிய தகவலின் அடிப்படையில் அன்றைய தினம் உள்ள மாநிலத் தொல்லியல் அலுவலர்கள் அந்தப் பொருட்களை ஆய்வு செய்துள்ளனர். அவை சங்க காலப் பொருட்கள் என்று உறுதிப்படவும் கூறியுள்ளனர் ஆனால் அதை தவிர வேறு எந்த மேல் ஆய்வுகளும் நடைபெறவில்லை.

அத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த ஆசிரியர் அவர்களை எங்களுடைய கள ஆய்வின் பொழுது சந்திக்கின்ற வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அவரைச் சந்தித்த பிறகுதான் அவருடைய மனைவியின் தங்கை திருமதி. முத்துலெட்சுமி அவர்களும், என்னுடைய தாயாரும் அருள்மிகு பழனியாண்டவர் மகளிர் கலைக்கல்லூரியில் தமிழ்த்துறையில் ஒன்றாகப்

பணியாற்றியவர்கள் என்ற செய்தி எனக்குத் தெரிய வந்தது. அது மனதிற்குப் பெரும் மகிழ்ச்சியை அளித்தது. அதன் மூலம் எங்களுடைய நட்பு மிகவும் சுவையான நட்பாக மாறியது. திரு பாலசுப்ரமணியம் அவர்கள் பழகுவதற்கு மிகவும் இனிமையானவர். அவர் தன்னுடைய வரலாற்று ஆர்வத்தை எங்களுடன் முழுமையாகப் பகிர்ந்து கொண்டார். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், கீழடி அகழாய்வு இடத்தை அவர் 1976 ஆம் ஆண்டுவாக்கில் பார்த்தவர் அப்பொழுது அது வெறும் புஞ்சை காடாக மட்டும்தான் இருந்துள்ளது. ஆனால் நாங்கள் கள ஆய்வு செய்யும் காலகட்டமான 2013 மற்றும் 2014 ஆம் ஆண்டு காலவாக்கில் அந்த இடம் பெரும் மாறுதலுக்கு உட்பட்டிருந்தது. எனவே அந்த இடத்தை முழுமையாகக் கண்டறிவதற்கு அவருக்கும் இயலாததாக இருந்தது. நாங்கள் இதைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது எங்களுக்கு அருகில் இருந்த ஒரு லாரி டிரைவர் திரு மகாராஜன் என்பவர் தான் எங்களுக்கு அந்த இடத்திற்கான வழியைக் காண்பித்தார். இந்த லாரி டிரைவர் அங்கிருக்கும் தென்னந்தோப்பில் இருந்து தேங்காய் எடுத்து வருவது அவரின் முக்கிய பணி ஆகும் நாங்கள் பேசிக் கொண்டிருந்த சொற்களைக் கேட்டு, "நீங்கள் தேடுகின்ற பாணை ஓடுகள் திரு. திலீப்கான் என்பவருடைய தோட்டத்தில் காணக் கிடைக்கும். நீங்கள் அங்கு சென்று பார்க்கவும்" என்று எங்களுக்கு வழி காட்டினார் அதன் பின்னர்தான் அந்த இடம் இன்று தென்னந்தோப்பாக மாறி உள்ளது என்பதை நாங்கள் உணர்ந்தோம்.

ஆசிரியர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு 1976 ஆம் ஆண்டு அவருடைய மாணவர்கள் கிணறு வெட்டும் பொழுது கிடைத்த தொல்பொருட்களை கொண்டு வந்து தந்த பொழுது அந்த இடம் ஒரு புஞ்சை மேடாகவும், புஞ்சைக் காடாகவும் மட்டுமே இருந்துள்ளது ஆனால் இன்று அந்த இடம் தென்னந்தோப்பாக மாறி உள்ளது. இந்தத் தென்னை மரங்கள் தான் அந்தத் தொல்லியல் மேட்டைக் காத்து வந்தன என்பது மிகவும் சிறப்புக்குரிய செய்தியாகும். இல்லை என்றால் அந்த இடம் எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்க வாய்ப்பே இருந்திருக்காது. எங்களுக்கு இந்தக் கீழடி இடத்தைக் கண்டுபிடிக்க உதவி புரிந்த, எங்கள் குழுவில் பங்கு பெற்றிருந்த முனைவர். வேதாச்சலம் அவர்களுக்கும், பள்ளி ஆசிரியர்

பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களுக்கும், எங்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்த லாரி டிரைவர் மகாராஜன் அவர்களுக்கும் நாங்கள் என்றென்றும் நன்றிக்கடன் பட்டுள்ளோம் இவர்களின் உதவியின் மூலமாகத்தான் இந்தக் கீழடி அகழாய்வு இடம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அவ்வாறு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இடத்தில் முதன்முதலாக 2014 மற்றும் 2015 ஆம் ஆண்டில் அகழாய்வு செய்வதற்கான வாய்ப்பினை எனக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது என்பதைச் சொல்வதில் நான் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

● தொல்லியல் ஆய்வாளர் என்ற முறையில் தமிழின் தொன்மை குறித்த உங்கள் கருத்தைப் பதிவு செய்யவும்.

★ குரங்கிலிருந்து மனிதனாக மாற 45 இலட்சம் ஆண்டுகள் ஆயின. அதிலும் குறிப்பாக நிமிர்ந்த மனிதனாக (Homo erectus) வடிவெடுக்கப் பற்பல ஆண்டுகள் ஆகியுள்ளது.. தமிழகத்தைப் பொருத்தவரை 15 இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இங்கு மக்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். அத்திரப்பாக்கம், குடியம் மற்றும் பல்லாவரம் போன்ற பகுதிகளில் இதற்கான ஆதாரங்கள் உள்ளன. பெருங்கற்காலக் காலத்திலேயே திணைக் கோட்பாட்டுப்படி ஊர் அமைப்பு மற்றும் அரசு அமைப்பு தமிழகத்தில் சிறப்பாக அமைந்திருக்கிறது. 70,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த மனிதரிடம் காணப்படும் M -130 எனும் மரபணு, மதுரை மாவட்டம் உசிலம்பட்டியைச் சார்ந்த ஜோதி மாணிக்கம் எனும் ஊரிலுள்ள விருமாண்டி என்பவரிடம் இருப்பதைக் கண்டறிந்துள்ளனர்.

மனிதன் முதன்முதல் ஆப்பிரிக்காவில் தோன்றி அங்கிருந்து வெளியேறிய மனிதரிடம்தான் இத்தகைய மரபணு காணப்பட்டுள்ளது. இது மரபணு சோதனை (DNA) மூலம் மெய்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும். மத்திய ஆசியா மைனர் பகுதி அனடோலியாவில்தான் முதன் முதலில் இரும்பு கண்டுபிடிக்கப் பட்டதாக

இதுவரை அனைவரும் நம்பினர். ஆனால் தமிழகத்தில் மயிலாடும்பாறை பகுதியில் கி.மு.2142-ல் இரும்பு முதன் முதலில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது இப்பொழுது இது உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு அல்லாமல் அண்மையில் சிவகளை ஆய்வு, இரும்புக் காலத்தை மேலும் பின்னுக்கு நகர்த்தி சுமார் கி.மு. 3300 ஆண்டுவாக்கில் தமிழகத்தில் இரும்பு பயன்படுத்தப் பட்டது என்ற செய்தியை எடுத்துச் சொல்கிறது.

மேலும் தமிழியிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டதுதான் பிராமி என்னும் எழுத்து வடிவம். ஏனெனில் முதன்முதலில் எழுத்துக்கள் உருவாக்கிய பகுதி தமிழகம். அசோகரது காலத்திற்கு முன்பே தமிழி உருவாகி இருந்தது. பொதுவாக அசோகரது பிராமி எழுத்துக்களுக்குப் பிறகுதான் தமிழ் பிராமி உருவாகியிருக்கும் எனும் கருத்து தவறானது என்பது அண்மைக்கால ஆய்வுகள் எடுத்துக் கூறக்கூடிய செய்தியாகும்.

மேலும் .அசோகரது கல்வெட்டுகள் அரசு ஆணைகளைத் தெரிவிப்பனவாக இருந்தன. அந்த சாசனக் கல்வெட்டுகள் வளர்ச்சி அடைந்த எழுத்துக்களாக உள்ளன. அதில் தவறுகள் இருக்காது. ஆனால் கீழடியின் அடிப்பகுதியில் இருப்பது கீறல் எழுத்துக்களாக உள்ளன. சாதாரணக் குடிமக்களும் தங்களது பெயர்களைக் குறிப்பிடுவதால், அதில் சில பிழைகள் உள்ளன. மேலும் எழுத்துப் பயிற்சி நடைபெற்றுள்ளகீழடியின் மேல் பகுதியில் தெளிவான எழுத்துக்கள் உள்ளன. 1,600 எழுத்துப்பொறிப்புகள் தமிழகத்தில் இதுவரை கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

மேலும் சமசுகிருதத்தை விடத் தமிழ் தொன்மை மிக்கது. கி.பி. ஒன்றாம் நூற்றாண்டில்தான் முதல் சமஸ்கிருதக் கல்வெட்டு கிடைத்துள்ளது. . இராஜஸ்தானிலுள்ள அத்திபாரா என்ற இடத்தில் கிடைத்த கல்வெட்டே சமஸ்கிருதத்தின் முதல் கல்வெட்டாகும். தவிரவும், சமஸ்கிருதத்தை ஆண்கள் மட்டுமே பேச முடியும். எனவே அது தந்தை -- மகன் மொழி என அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால், தமிழ் அப்படிப்பட்டதல்ல!

அதே போல், இந்தியாவில் தங்கக் கட்டியின் மீது தமிழி அல்லது தமிழ்பிராமி எழுத்துக்கள் எழுதப்பட்ட பொறிப்புகள் மகரைக்கு அருகிலுள்ள தேனூரில் கிடைத்துள்ளன. கோதை

எனும் தமிழ் பிராமி எழுத்துப் பொறிக்கப்பட்ட ஏழு தங்கக் கட்டிகள் தமிழகத்தில்தான் கிடைத்துள்ளன.

● புதைப்பிடம் மற்றும் வாழ்விடம் குறித்த தொல்லியல் அணுகுமுறை பற்றித் தெளிவு படுத்துக!

★ புதைப்பிடம் என்பது இடுகாட்டைக் குறிக்கும் பகுதியாகும். தமிழகத்தில் 150-க்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் தோண்டப்பட்டு உள்ளன. பொதுவாக எதற்கும் பயன்படாத இடங்களில் புதைப்பிடம் காணப்படுகிறது. மாறாக, மக்கள் வாழ்ந்த இடங்களான பொதுவாக சமவெளிப்பகுதிகளில் அமைந்திருந்த வாழ்விடங்கள் மூலம் அப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் குறித்த பல்வேறு செய்திகளை அறிய முடியும். அவ்வகையில் கீழடி அகழாய்வு மிக முக்கியமானதோர் வாழ்விடம் ஆகும். வாழ்விடப் பகுதி இல்லாமல் புதைப்பிடப் பகுதி மட்டும் உருவாவதில்லை. புதைப்பிடம் மற்றும் வாழ்விடம் ஆகிய இரண்டையும் இணைத்துக் காண்பது முழுமையான புரிதலை அளிக்கும்.

● கீழடி அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்ட செய்திகள் யாவை?.

★ தமிழின் தொன்மை குறித்துச் சங்க இலக்கியங்களில் பல குறிப்புக்கள் இருந்தாலும், வரலாற்று அறிஞர்கள் அவை புணைவுகள் என்பதாக மட்டுமே கருதி, தமிழின் தொன்மையை ஏற்க மறுத்தனர். ஆனால் கீழடி அகழாய்வு அறிவியல் வழியில் தமிழின் தொன்மைக்கு அழிக்க முடியாத சாட்சியாக இருப்பதால், ரோமிலா தாப்பர் போன்ற அறிஞர்கள் இப்பொழுது தமிழின் தொன்மையையும் சிறப்பையும் ஏற்க முன்வந்துள்ளனர்.

அந்த நிகழ்வு நடந்த இடம் கேரள மாநிலத்தின் தலைநகரான திருவனந்தபுரத்தில் நடைபெற்ற இந்திய வரலாற்று பேராயம் நடத்திய கருத்தரங்காகும். அதில் ஆய்வாளர் செரியன் அவர்கள் கேரளப் பகுதியிலுள்ள பட்டணம் என்று அழைக்கப்படும் முசிறி என்னும் சங்ககாலத் துறைமுக நகரத்தைக் கண்டுபிடித்தார்.

பட்டணம் குறித்த ஆய்வை அவரும், கீழடி குறித்த ஆய்வை நானும் வரலாற்றறிஞர் ரோமிலா தாப்பர் அவர்களின் முன்னிலையில் விளக்கிப் பேசினோம். ரோமிலா தாப்பர் அதுவரை சங்கப்பாடல்கள் மூலம் வெளிப்பட்டு வந்த தமிழர்களின் தொன்மையை இந்தத் தொல்லியல் ஆய்வுகள் அறிவியல்

பூர்வமாக உறுதிசெய்கின்றன என்பதை ஏற்றுக்கொண்டார்.

இப்படி இலக்கியச் சான்றுகளையும் அகழாய்வு முடிவுகளையும் இணைத்தது கீழடியின் தனிச்சிறப்பாகும்.

அடுத்து, தமிழகத்தில் நடைபெற்ற அகழாய்வுகளில் புதைப்பிடங்கள்தான் அதிகம் இருந்தன. வைகை ஆற்றங்கரை பகுதியில்தான். முதன்முதலாக நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட வாழ்விடங்கள் இருப்பதை கண்டறிந்தோம். அதில் ஓரிடம்தான் கீழடி. அதுவே கீழடியின் முக்கியச் சிறப்பாகும்.

கீழடியில் ஏழு இலட்சம் பாளை ஓடுகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் 1,03,000 பாளை ஓடுகள் அலுவலகத்திற்கு எடுத்து வரப்பட்டு, அதில் 13,000 பாளை ஓடுகள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. அதில் 1,842 பாளைகள் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டன. அவற்றில் 108 தமிழி அல்லது தமிழ் பிராமி எழுத்துப் பொறிப்புகள் கொண்ட பாளை ஓட்டைக் கண்டோம். அவற்றை முறைப்படி அட்டவணைப் படுத்தினோம்.

அதன் மூலம் கீழடியின் காலத்தைத் தீர்மானித்தோம். கி..மு. 800 முதல் கி.மு.500 வரையுள்ள காலகட்டம் தொடக்கக் காலகட்டம் (Early Phase) எனவும், கி.மு. 500 முதல் கி.மு. ஒன்றாம் நூற்றாண்டு வரை வளர்ச்சி பெற்ற காலகட்டம் எனவும், கி.மு. முதல் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரை நகரம் நலிவடையத் தொடங்கிய காலகட்டம் எனவும் உறுதி செய்தோம்.

தமிழ் பிராமி எழுத்துகள் தமிழ்நாட்டில்தான் உருவாகியுள்ளது. இதிலிருந்து பிராகிருத மொழிக்கான பிராமி எழுத்துக்கள் பிறந்தன. அது பிறகு தெற்காசியா முழுவதும் பரவியது. தமிழ் பிராமி மொழியில் எளிய மக்கள் தங்களது பெயர்களை எழுதி வைத்துள்ளனர். தமிழகத்தில் மேற்கொண்ட அகழாய்வுகள்

அதை மெய்ப்பித்துள்ளன.

கீழடியில் செங்கற்களால் கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இங்குள்ள மக்கள் கல்வி அறிவு பெற்றவர்களாகவும், தமக்குத் தேவையான பொருட்களை குஜராத் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானம் பகுதிகளிலிருந்து வாங்கிப் பயன் படுத்தியுள்ளனர்.

தென்னிந்தியாவிலேயே குதிரையின் எலும்பு கீழடியில்தான் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள குதிரைகள் மத்தியதரைக் கடல் நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டுள்ளது. குதிரைகள் கப்பலிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டதைப் பட்டினப்பாலை போன்ற நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

இப்பகுதியில் நூல் நூற்க உதவும் தக்களி கண்டறியப்பட்டுள்ளதால், இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் பருத்தி ஆடை அணிந்திருக்கக் கூடும் எனத் தோன்றுகிறது. சீனத் திலிருந்து பட்டாடைகளும் பெறப்பட்டுள்ளன. இங்கு நெற்பயிர் அதிக அளவு பயிரிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் கால்நடைகளை வளர்ப்புப் பிராணிகளாக வளர்க்கத் தொடங்கி உள்ளனர். பிறகு மக்கள் விவசாயத்தின் மூலம் உணவு உற்பத்தி அதிகரித்ததின் காரணமாக, நகரநாகரிகம் வளர்ச்சி அடைந்தது. அகழாய்வின் பொழுது முதலில் கூரை வீடுகள் தென்பட்டன. தொடர்ந்து தோண்டிய பொழுது, கட்டடங்கள் கண்டறியப்பட்டன.

கீழடி உணர்த்தும் மற்றோர் செய்தி முக்கியமானது. மதம் சார்ந்த எந்த விவரமும் கீழடி அகழாய்வில் கிடைக்கவில்லை. அன்றைய தமிழர்கள் இயற்கையை வழிபடுபவர்களாக இருந்தனர். தவிரவும், மூதாதையர் வழிபாடும் அப்பொழுது இருந்துள்ளது.. தமிழகம் எங்கும். பல இடங்களில் காணப்படும் முதுமக்கள் தாழி அதைப் பறை சாற்றுகிறது. அந்த முதுமக்கள் தாழிகளில் நிறைய உணவுப் பொருள்கள் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. தமிழகத்தில் பெருமதங்கள் நுழைந்தது பிற்காலத்தில்தான் என்பதையும் இதன் மூலம் அறிய முடிகிறது.

● கரிம ஆய்வு என்றால் என்ன? கீழடியின் பொருள்கள், கரிமஆய்வு செய்யப் பட்டது குறித்துத் தெளிவு படுத்தவும்.

★ தொல்லியல் துறையில் கரிம ஆய்வு (Carbon Dating) என்பது மிகவும் முக்கியமானதாகக் கருதப் படுகிறது. இந்த ஆய்வு

முடிவுகள் அறிவியல் வழியில் இருப்பதால், இவை மறுக்க முடியாத சான்றுகளாக உள்ளன. அகழாய்வின் பொழுது மண் அடுக்குகளில் ஆங்காங்கு கார்பன் பதிவுகள் இருக்கும். அதைக் கண்டறிந்து உடனடியாக அறிவியல் சோதனைகளுக்கு அனுப்ப வேண்டும்.

தாமதமாகச் சோதனைக்கு அனுப்பப்பட்டால், கண்டறிந்த பொருள்கள் மாசடைந்து விடும். (Contaminate) இதனால் காலத்தைத் துல்லியமாக அளவிட முடியாது. நான்கு ஐந்து நாட்களுக்குள் மண்ணிலுள்ள கார்பனைச் சோதனைக்கு அனுப்பினால் அப்பொருளின் காலத்தைத் துல்லியமாகக் கணித்து அனுப்புவார்கள்.

கீழடியிலிருந்து அப்படி அனுப்பப்பட்ட பொருள்களை அமெரிக்காவிலுள்ள BETA நிறுவனம் எனும் அறிவியல் ஆய்வகத்திற்குச் சோதனைக்காக அனுப்பப்பட்டன. முதலில் 88 கார்பன் மாதிரிகள் எடுக்கப்பட்டு, அதில் 23 மாதிரிகள் சோதனைக்கு அனுப்பப்பட்டன. அப்படி அனுப்பப்பட்ட பொழுது, 0.5 மீட்டர் முதல் 4 மீட்டர் அளவில் தோண்டப்பட்ட குழியில் கிடைத்த கார்பனின் வயது கி.மு. 300 எனக் கணிக்கப்பட்டது. ஆனால் கீழடியில் கிடைக்கும் மண் அடுக்குகளின் அளவு சுமார் 6 மீட்டர் வரை உள்ளது. அதன் காரணமாக கி.மு. 800 முதல் கி.மு. 500 வரை நகரம் உருவாவதற்கான காலமாகக் கணிக்கப்பட்டது. மேலும் கி.மு. 500லிருந்து கி.பி. 300 வரை கீழடி, நகரமாக இருந்துள்ளது.

தவிரவும், கீழடி ஆய்வுகள் அறிவியல் முறையில் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கீழ்காணும் சோதனைகள் நடத்தப்பட்டன.

(1) Stratigraphy
(ஸ்ட்ரட்டிகிராபி)
எனப்படுவது,
தொல்லியல்
அகழாய்வுகளில்
காணப்படுகின்ற
மண்ணடுக்குகளைப்
பற்றி எடுத்துச்

சொல்லுகின்ற ஒரு சொல்லாடல் முறையாகும். தொல்லியல் அகழாய்வுகள் அனைத்தும் இந்த மண்ணடுக்குகளின் வாயிலாகவே காலக் கணிப்புகள் செய்யப்படுகின்றன கீழே உள்ள மண்ணெடுத்து மிகவும் பழமையான மண்ணடுக்காகவும் மேலே இருக்கின்ற மண்ணடுக்கு காலத்தால் பிந்திய மண்ணடுக்காகவும் கருதப்படுகின்றது.

(2) Relative and Absolute dating (ரிலேட்டிவ் மற்றும் அப்சல்யூட் டேட்டிங்) எனப்படுவது தொல்லியல் அகழாய்வில் இரண்டு வகையான காலக்கணிப்பு முறை கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. ஒன்று ரிலேட்டிவ் டேட்டிங் என்று குறிப்பிடுவர். அதாவது மண் அடுக்கில் கிடைக்கின்ற தொல் எச்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கணிக்கப்படுகின்ற காலம் ரிலேட்டிவ் டேட்டிங் என்று அழைக்கப்படும். அப்சல்யூட் டேட்டிங் என்றால் எழுத்துக்கள் கொண்ட நாணயங்களோ அல்லது சில கல்வெட்டுகளோ காலத்தேதியைச் சுமந்து கொண்டிருந்தால், அவை சரியான காலம் அல்லது அப்சல்யூட் டேட்டிங் எனக் குறிப்பிடுவோம்.

அது பெரும்பாலும் அகழாய்வில் கிடைக்காது. இருந்தாலும் அறிவியல் ரீதியாக அண்மைக்காலத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்படும் அறிவியல் காலக்கணிப்புக்கள் இதில் அடங்கும்.

(3) AMS (ஏ.எம்.எஸ்டேட்) எனப்படுவது (Accelerated Mass Spectrometry) ஆக்சிலிரேட்டட் மாஸ் ஸ்பெட்ரோமெட்ரி என்று அழைக்கப்படும் சி 14 (சி14) கதிரியக்கக் கரிமக்காலக் கணிப்பாகும். இந்த முறையிலான காலக்கணிப்பு சமீப காலமாகத்தான் அனைத்து அகழாய்வுகளிலும் படுத்தப்படுகின்றன. இந்தக் காலக் கணிப்பில் ஆர்கானிக் என்று சொல்லப்படுகின்ற உயிருள்ள பொருள்களிடம் மட்டும் காலக்கணிப்புச் செய்ய முடியும். இந்த முறையில் உயிருள்ள பொருட்கள் இறந்த பிறகோ அல்லது மக்கிய பிறகோ சி14 என்ற கதிரியக்கக் கனிமம் வெளிப்படத் தொடங்கும். அந்த மக்கிய அல்லது இறந்த காலத்தை அளக்க உதவுவதே இந்த ஏ.எம்.எஸ்டேட் என்பதாகும்.

(4) Cultural Deposit (கல்ச்சுரல் டெபாசிட்) தொல்லியல் அகழாய்வில் கண்டுபிடிக்கப்படும் மண்ணடுக்குகளிலிருந்து கிடைக்கின்ற தொல்எச்சங்களை வகைப்படுத்துவதே தொல்லியல் பண்பாட்டுக் கூறுகள் எனக் குறிப்பிடப்படும். இதையே

கல்ச்சுரல் டெபாசிட் என்று சொல்கிறோம் ஏனென்றால் ஓர் அகழாய்வுக் குழியில் பல காலக்கட்டத் தொல்லியல் எச்சங்கள் மண்ணடுக்குகளின் வழியாகக் கிடைக்கின்றன அந்த வகையில் கிடைக்கின்ற தொல் எச்சங்களை வகைப்படுத்தித் தொல்லியல் கலாச்சாரப் பண்பாடு என அழைக்கிறோம்.. இந்த முறையிலான காலக்கணிப்பு பெரும்பாலும் மக்கள் வாழ்விடப் பகுதியில் செய்யப்படும். கீழடியிலும் இது போன்ற முறையில் அறிவியலை மையப்படுத்தி தொல்லியல் பண்பாட்டின் வழியில் காலக்கணிப்புச் செய்யப்பட்டது.

இப்படிப் பல்வேறு அறிவியல் தொழில்நுட்பச் சோதனைகள் மூலம் தான் கீழடியின் தொன்மை உறுதி செய்யப்பட்டது. வட நாட்டில் அகழாய்வில் பெறப்படும் பொருள்கள் குறித்து என்னென்ன சோதனைகள் நடத்தப்படுமோ அவை அனைத்தும் கீழடியிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. எனவேதான் கீழடி அறிக்கையை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை எனக் குறிப்பிடுகிறோம்.

● **ஆதிச்சநல்லூர், அரிக்கமேடு, கொடுமணல், காவிரிப் பூம்பட்டினம், சிவகளை மற்றும் மதுரை ஆகிய அகழாய்வுகள் குறித்துப் பதிவிடுக!**

தென்னிந்தியாவில் ஆதிச்சநல்லூரில்தான் 1876 ஆம் ஆண்டில் முதல் அகழாய்வு பெடரர் ஜோக்கர் அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதற்கு முன்பு 1784 -ல் வில்லியம் ஜோன்ஸ், வங்காள ஆசிய சமூகவியல் கழகம் (Asiatic Society of Bengal) என்ற அமைப்பின் மூலம் வரலாற்றுக் குறிப்புகளைப் பதிவிட்டிருந்தார். ஆனால் அவை யாவும் அப்பொழுதிருந்த பார்ப்பன அதிகாரிகள் கொடுத்த தகவல்களின் படி அவை கட்டமைக்கப் பட்டிருந்தன. வேதம், ஸ்மிருதி போன்ற சமய நூல்களின் அடிப்படையில் அவை அமைந்திருந்தன. எனவே அவை அறிவியல் அடிப்படையிலானவை அல்ல எனலாம். ஆதிச்சநல்லூர் 150 ஏக்கர் கொண்ட ஒரு புதைப்பிடப் பகுதியாகும். அந்த அகழாய்வு கூடத் தற்செயலாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதுதான். ஆனால், அங்கு வாழ்விடப் பகுதி கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. 1876 -ல் பெடரர் ஜோக்கர் எனும் ஜெர்மானியர் இங்கு அகழாய்வை முதலில் தொடங்கினார். 1889 - 1904 காலகட்டத்தில் அலெக்சாண்டர் ரியோ என்பாரும்,

2004-ஆம் ஆண்டில் சத்திய மூர்த்தி என்பாரும், 2020-ல் அருண்ராஜ் என்பாரும் அகழாய்வு செய்தனர். அங்கு கண்டறியப் பட்டவை கரிம ஆய்வுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட பொழுது, அங்கிருந்த பொருள்கள் கி.மு.1150-ஐச் சார்ந்தது எனத் தெரியவந்தது. ஆதிச்ச நல்லூரியில் நான்கு முறை அகழாய்வுகள் நடத்தப்பட்டிருப்பினும்

அங்கு பெறப்பட்ட பொருள்கள் முறைப்படி பட்டியலிடப்படவில்லை. அங்கு இருந்த பொருட்கள் ஜெர்மனியில் உள்ளன. அவை குறித்த இறுதி அறிக்கையும் வெளியிடப்படவில்லை.

புதுச்சேரி பகுதியிலுள்ள அரிக்கமேடு, 1947-ஆம் ஆண்டில் மார்டிமர் வீலர் என்பவரால் முறைப்படி அகழாய்வு நடைபெற்றுள்ளது. இதே வீலர் அவர்கள்தான் அரப்பாவையும் தோண்டியவர் ஆவார். அறிவியல் வழியில் முதன்முதலாக வீலர் அவர்கள் அரிக்கமேடு பூமிப்பகுதியை ஆய்வு செய்து இது ஒரு புகழ்வாய்ந்த வணிகத் துறைமுகமாக இருந்ததை வெளிப்படுத்தினார். அகழாய்வில் உறை கிணறு ஒன்றும் கண்டறியப் பட்டது. நிறையமண்பாண்டங்கள், வண்ணக்கற்களும் கண்டு பிடிக்கப் பட்டன. இருப்பினும் இங்கிருந்த பொருள்கள் கரிம ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை.

மேட்டூர் அருகில் அமைந்துள்ள தெலுங்கானூர் பகுதியில் இரும்பை உருக்கி எஃகினை உருவாக்கிப் பயன்படுத்திய செய்தி தமிழ்நாட்டில்தான் கிடைக்கிறது.

கொடுமணல் பற்றிய குறிப்பு பதிற்றுப் பத்து எனும் சங்க இலக்கிய நூலில் காணப்படுகிறது. அக்காலத்தில் இது "கொடுமணம்" என அழைக்கப்பட்டது; இங்கு வாழ்விடப் பகுதிகள் இருந்தமைக்கான தடயங்கள் உள்ளன. பல்வேறு அணிமணிகள், விலையுயர்ந்த கற்கள் இங்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்டு அவை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுள்ளன.

காவிரி கடலில் புகும் இடத்தில் அமைந்துள்ளது காவிரிப்பூம் பட்டினம். இது பூம்புகார் எனவும் அழைக்கப் படுகிறது. இது ஒரு வணிகத்துறைமுக நகரமாகும்.. இப்பகுதியை அகழாய்வு செய்த பொழுது இது ஒரு வாழிடப் பகுதியாக இருந்தது கண்டறியப்பட்டது.

சிவகளை எனும் இடம் தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது.

மாணிக்கம் எனும் வரலாற்று ஆசிரியரால் இந்த இடம் முதலில் கண்டு பிடிக்கப் பட்டது. தமிழகத் தொல்லியல்துறை நடத்திய ஆய்வில் இங்கு நிறைய முதுமக்கள் தாழிகள் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளன. மேலும் இங்கு மண்பாண்டப் பொருள்களும், நெல்மணிகளும் இருப்பது தெரிய வந்துள்ளது. தமிழகத்தில் இரும்பு கி.மு. 3300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழர்கள் இரும்பைப் பயன்படுத்தி வந்தது சிவகளை அகழாய்வு மூலம் தெரிய வருகிறது.

வைகை நதிப்பகுதியில் 293 இடங்களில் 100-க்கும் மேற்பட்ட வாழ்விடங்கள் உள்ளன. ஐந்து மாவட்டங்கள் வழியாக 250 கிலோமீட்டர் தூரத்திற்குப் பாயும் வைகை நதி மிகவும் தொன்மையானது. பரிபாடல் இலக்கியத்தில் 29 பாடல்கள் வைகை நதி பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. மதுரைப் பகுதியில் 27 பாறைக் கல்வெட்டுகள் உள்ளன. மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டு கி.பி.9 - ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. மதுரையில் சமண / பௌத்த எச்சங்கள் கிடைக்கின்றன. இருப்பினும் மதுரைப் பகுதியை ஆய்வு செய்ய இயலவில்லை. எனவே மதுரையிலிருந்து 12 கி.மீ. தூரத்திலுள்ள கீழடி தொல்லியல் மேட்டை ஆய்வு செய்தோம். சித்தர் நத்தம் மற்றும் மாறநாடு பகுதியை ஆய்வுக்குத் தேர்ந்தெடுத்தோம். அதில் மாற நாட்டில் புத்தரின் சிலைகள் இருந்தன. இப்பொழுது இச்சிலைகள் முனியண்டி சிலைகள் என அழைக்கப்படுகின்றன.

மதுரை நகரின் தொன்மையை அறிய அகழாய்வு செய்ய முயன்றோம். ஆனால் அப்பொழுது ஆட்சியலிருந்த அதிமுக அரசு அனுமதி அளிக்கவில்லை. அந்த இடம் வாகனங்கள் நிறுத்துமிடமாக மாறிவிட்டது பெரும் வேதனை.

● சிந்துவெளி நாகரிகத்திற்கும், கீழடிக்கும் உள்ள உறவு குறித்து விளக்கவும்.

சர் ஜான் மார்ஷல்

1919 - ஆம் ஆண்டில் இரயில் பாதை அமைக்கத் தோண்டிய பொழுது தற்செயலாகக் கண்டறியப்பட்டதுதான் சிந்து வெளி நாகரிகம் : இதை மொகன்சதாரோ மற்றும் அரப்பா பகுதியோடு மட்டும் சுருக்கிப் பார்க்கக் கூடாது. இது 13 இலட்சம் சதுர கிலோ மீட்டர் அளவுக்குப் பரந்து விரிந்தது. 1924- ஆம் ஆண்டு இப்பகுதியை ஆய்வு செய்த சர் ஜான் மார்சல் சிந்து வெளியில் இருந்தவர்கள் திராவிடர்கள் எனக் குறிப்பிட்டார். 1500 ஆண்டு காலம் சிந்து வெளி நாகரிகம் நீண்டிருந்தது.

இந்நாகரிகம் குறித்து சர் ஜான் மார்ஷல் மட்டுமல்லாமல் பலரும் ஆய்வு செய்துள்ளனர். எடுத்துக் காட்டாக கிரிகோரி போக்செல் (Gregory Pocsehl) போன்ற வெளிநாட்டவரும் ஆய்வு செய்துள்ளனர். அவர் 1500 பக்கங்களில் இது குறித்து நூல் ஒன்றையும் விரிவாக எழுதியுள்ளார்.

சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் தொடர்ச்சி கீழடி எனக் குறிப்பிடலாம். பல வகைகளில் இரண்டிற்கும் ஒப்புமை காணப்படுகிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் சிந்து சமவெளி நாகரிகம் பல காரணங்களால் வீழ்ச்சி அடைந்தவுடன் அங்கிருந்த மக்கள் தெற்கு நோக்கியும், கிழக்கு நோக்கியும், பயணித்துள்ளனர். அதனால்தான் ஆர். பாலகிருஷ்ணன் (IAS) போன்ற அறிஞர்கள், சங்கஇலக்கியச் செய்திகள் சிந்து வெளிப் பண்பாட்டில் கிடைக்கின்ற தொல்எச்சங்களின் மீள் நினைவுப் பதிவுகளாக உள்ளன எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

மேலும் மன்னார் வளைகுடா சங்கு வளையல்களைச் சிந்துவெளி மகளிர் அணிந்திருந்தனர் என்பதும், சிந்துவெளி மக்கள் பேசிய மொழி திராவிட மொழியின் மூல மொழி (Proto Dravidian language) எனக் கருதப்படுகிறது என்பதும் முக்கியமான விவரங்களாகும்.

இவை போலச் சிந்துவெளி நாகரிகத்திற்கும் கீழடி நாகரிகத்திற்கும் பல்வேறு ஒற்றுமைகளைக் காண முடிகிறது.

● இராமர் பாலம், சரசுவதி நாகரிகம், மகாபாரத காலம் ஆகியன குறித்த உங்களது பார்வையைப் பதிவிடவும்.

★ இந்திய வரலாற்றை ஆரியம் / திராவிடம் என்ற நோக்கில் அணுகக் கூடாது என அண்மைக் காலத்தில் அறிவுரை கூறப்படுகிறது. ஆனால் இந்திய வரலாறு என்பது பன்முகத்

தன்மை கொண்டது. அந்தப் பன்முகத் தன்மையை நாம் அங்கீகரிக்க வேண்டும். எனவே தொன்மை வரலாற்றை இந்திய நோக்கு என ஒற்றைமயப்படுத்தி அணுகுவது என்பது ஏற்கத் தக்கதல்ல!

நமக்கு வரலாற்றை முதன்முதல் கற்றுக் கொடுத்தவர்கள் முஸ்லீம் அரசர்கள்தான். அந்த அரசர்களின் சுயசரிதைகள்தான் இந்தியாவில் முதல் வரலாற்றுப் பதிவாக உள்ளது.

அதேபோல் கல் இராஜதரங்கினி என்ற நூல் ஒரு காஷ்மீரத்து வரலாற்று நூலகக் கருதப்படுகிறது.

அதற்கு முன்னர் நம்மிடம் வேதங்கள், புராணங்கள், உபநிடதங்கள் ஆகியவைதான் இருந்தன. பிறகு ஆங்கிலேயர்கள் நமக்கு வரலாற்று உணர்வைக் கற்பித்தனர்.

மகாபாரதம் என்பது கதைதான். அதை மெய்ப்பிப்பதற்கான தொல்லியல் எச்சங்கள் ஏதும் நம்மிடம் இல்லை. அதே போல் 300 வகையான இராமாயணங்கள் நம்மிடம் உள்ளன. ஆனால் அதற்கான தொல்லியல் சான்றுகள் ஏதும் நம்மிடம் இல்லை. எனவே அறிவியல் கண்ணோட்ட அடிப்படையில் மகாபாரதத்தையும், இராமாயணத்தையும் ஆய்வு செய்தால், நமக்கு ஏமாற்றம்தான் எஞ்சும்.

அதே போல் இராமர் பாலம் என்ற ஒன்று இல்லை. முன்பு இந்தியாவும் இலங்கையும் புவியியல் அடிப்படையில் ஒன்றாக இணைந்திருந்தன. பிறகு அவற்றுக்கு இடையில் தண்ணீர் புகுந்ததால், அவை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிந்தன. எனவே இராமர் பாலம் எனக் குறிப்பிடும் பகுதியில் இப்பொழுது ஒரு மணல்திட்டிட்டு மட்டுந்தான் உள்ளது.

அயோத்தியிலும். அதே நிலைதான். அங்கே கி.பி. ஒன்பது / பத்தாம் நூற்றாண்டில் ஒரு கோயில் இருந்ததாக ஆய்வாளர் கே.கே. முகமது அவர்கள் குறிப்பிட்டார். ஆனால் அது இராமர் கோயில்தான் எனக் கூற முடியாது என்றே அவர் எடுத்துரைத்தார். மேலும் அதுதான் இராமனின் பிறப்பிடம் என்றும் சொல்ல முடியாது. இராமனின் பிறப்பு என்பது ஒரு நம்பிக்கை. நம்பிக்கை எல்லாம் வரலாறு ஆகாது.

குப்தர் காலத்திற்கு முன்பு இந்தியாவில் இருந்தவை

சமணம் மற்றும் பௌத்த மதங்கள் மட்டுமே.

அப்பொழுது இந்து மதம் என ஒன்று இல்லை. அது வைதீக மதம் என்று அழைக்கப்பட்டது. குப்தர் காலத்தில்தான் வைதீக மதம் மீண்டும் தழைக்கத் தொடங்கியது.

குறிப்பாக உத்தரப் பிரதேசம் மற்றும் பீகாரில் பரந்த அளவில் சமண பௌத்த மதங்கள்தான் நிலை பெற்றிருந்தன. அவற்றின் எச்சங்களை நாம் அங்கு காண முடியும்.

சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தின் பிற்பகுதியில் சனோலி எனும் இடத்தில் ஒரு தேர் இருந்தது கண்டறியப் பட்டது. அதை மகாபாரதத்துடன் இணைக்கும் முயற்சிகள் நடந்தன. ஆனால் அதற்கான தரவுகள் கிடைக்கவில்லை. மேலும். வீடுகளிலிருந்த அடுப்புகளை யாக குண்டங்கள் எனக் கட்டமைக்கும் முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப் பட்டன: ஆனால், அறிவியல் வழியிலான ஆதாரங்கள் அவற்றை மறுத்தன.

சிந்துவெளிப் பகுதியில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் அகழாய்வுகள் நடத்தப்பட்டன. அங்கு புதைப்பிடங்கள் அதிகம் இருந்தன. ஆனால் ஆரிய நாகரிகத்தில் புதைக்கும் வழக்கம் இருக்கவில்லை. சிந்து வெளி குறித்து ஆய்வு செய்த சர்.ஜான் மார்சல் அவர்கள், அது ஒரு திராவிட நாகரிகம் என 1924-ல் அறிவித்தார். ஆதித்தென் இந்தியப் பழங்குடி மக்களும் (Ancient Ancestral South Indian) மற்றும் ஈரானிய விவசாயக் குடிமக்களும் (Iranian Farmers) இணைந்து உருவாக்கியதுதான் சிந்து வெளி நாகரிகம் எனவும் அறிவிக்கப்பட்டது.

பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அரப்பாவைப் போன்ற நாகரிகம் கீழடியில் இருப்பதாக 2016 மே 26- ஆம் நாளன்று The Times of India நாளிதழில் முதன்முதலாக அறிவிப்பு வெளியானது. அதுதான் கீழடியை வட இந்தியாவிற்கு அறிமுகப்படுத்திய செய்தியாகும். இந்தக் கட்டுரையின் மூலம்தான் கீழடியைப் பற்றிய செய்திகள் உலக மக்கள் அனைவருக்கும் பரவியது. வட இந்தியாவில் சிந்துவெளிப் பண்பாட்டின் இடம் கிடைத்து விட்டது என்று நினைத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் உண்மையில் கீழடி என்பது சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் தொடர்ச்சி என்பதை அண்மைக்கால ஆய்வுகள் உறுதிப்படுத்தி வருகின்றன. இதற்கு எதிர்வாதம் செய்வதற்குத்தான் வட இந்தியாவில் சரசுவதி

நாகரிகம் என்ற ஒரு கட்டுக் கதையை அவிழ்த்து விட்டுள்ளனர். இராஜஸ்தானில் கக்ரா (Ghaggara) மற்றும் ஹக்ரா (Hakra) என்ற ஆற்றுப் படுகைகளை சரசுவதி நதி நாகரிகம் என்று அழைக்கத் தொடங்கி உள்ளனர். குறிப்பாக இந்த நதிப் படுகைகளில் சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் தொல் இடங்கள்தான் கிடைக்கின்றன. எவ்வாறு சிந்துவெளி நாகரிகத்தில் குதிரை இருந்தது என்று கதை கட்டினரோ, அதேபோல் இருக்கின்ற சிந்துவெளி நாகரிக இடங்களை சரசுவதி நாகரிகம் என்று பெயர் மாற்றம் செய்கின்றனர். ஆனால் ஆய்வுகள் அதற்கு மாறாக ஆதாரங்களை எடுத்துச் சொல்கின்றன. அவர்கள் அண்மையில் கண்டுபிடித்ததாகச் சொல்கின்ற இடம் பழுப்பு நிறப் பாணைப் பண்பாட்டை (PGW - Painted Grey Ware) சார்ந்த இடமாகும்.

● கீழடி அகழாய்வு அறிக்கையைத் திருத்தி அமைக்க இந்தியத் தொல்லியல் துறை உங்களிடம் கோரியுள்ளது குறித்து உங்களது கருத்து யாது?

★ கீழடி ஆய்வில் திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என என்னிடம் அறிக்கை ஏதும் வழங்கப்படவில்லை. அது குறித்து ஒரு கடிதம் மட்டுமே எனக்கு வந்தது. எந்த ஒரு அகழாய்வு முடிவு குறித்தும் அதைத் தோண்டி ஆய்வு செய்தவர்தான் முழுமையாகச் சொல்ல முடியும். கீழடியைத் தோண்டியவன் நான். எனவே அதன் உண்மை நிலை என்ன / அதன் காலம் என்ன என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். கீழடியின் காலம் கி.மு. 800 வரை நீள்கிறது என்பது எனது ஆய்வு முடிவு. ஆனால் இந்தியத் தொல்லியல் ஆய்வுத்துறை அதன் காலம் கி.மு.300 வரைதான் எனக் குறிப்பிடுமாறு தெரிவித்தனர். நான் அதை ஏற்க முடியாது எனத் தீர்மானமாகத் தெரிவித்து விட்டேன்

ஏனெனில் கி.மு.800 எனும் தொன்மை ஏற்கப்பட்டால் வட இந்திய கங்கை சமவெளி நாகரிகங்களுக்கு முந்திய நாகரிகம் தமிழ் நாகரிகம் என்பதாக ஆகிவிடும் எனவேதான் கீழடியை ஆய்வு செய்யாத, கீழடியைக் கண்ணால் கூடப் பார்க்காத அறிஞர்கள் அறிவியலுக்குப் புறம்பாக எனது அறிக்கையைத் திருத்துமாறு கூறுகின்றனர். எனது கருத்துக்களை விமர்சனம் செய்வதை நான் என்றும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவன். ஆனால் தகுந்த தரவுகள் இல்லாமல் கூறும் கருத்துக்களை ஏற்க

முடியாது. எனது கருத்தை மறுக்க நினைத்தால், தாராளமாக அவர்கள் கீழடிக்கு வந்து மீண்டும் அகழாய்வு செய்து அதன் அடிப்படையில் அவர்கள் தங்களது கருத்தை நிரூபிக்குமாறு நான் வேண்டுகிறேன்.

● கீழடி குறித்துத் தமிழ்நாட்டு அரசுக்கும், அரசியல் இயக்கங்களுக்கும் நீங்கள் கூற விரும்புவது என்ன?

★ இந்தியத் தொல்லியல் துறை 2017 - ஆம் ஆண்டில் கீழடி ஆய்வைக் கைவிட்ட பின் தமிழக அரசின் தொல்லியல் துறை தனது பொறுப்பில் அகழாய்வைச் சிறப்புறத் தொடர்ந்து வருவது பாராட்டிற்குரியது. ஆனால் தொடர் ஆய்வுகளின் அறிக்கைகளை வெளியிடத் தமிழக அரசு தொய்வுறாமல் முன்முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அறிஞர்களும், அரசியல் இயக்கங்களும் கீழடியைப் பற்றிய செய்திகளை மக்களிடம் கொண்டு சென்று, மக்களிடையே பேசு பொருளாக்கி, அதை வலிமையான மக்கள் இயக்கமாக மாற்ற வேண்டும். அதன் மூலம்தான் தமிழரின் தொன்மையை நிலைநிறுத்த முடியும்.

அறிவியல் வானில் மறைக்கப்பட்ட ஒரு முழு நிலவு - மேக்நாட் சாகா

கமலாலயன்

இந்தியாவின் குடிமகன் ஒருவர், சர்வதேச விண்வெளி ஆய்வு நிலையத்திற்குப் புறப்பட்டுப் போயிருக்கிறார். 2025, ஜூன் 25 ஆம் தேதி அவர் அமெரிக்காவின் கென்னடி விண்வெளி நிலையத்தில் இருந்து பறக்கத் தொடங்கி சர்வதேச விண்வெளி வீரர்களுடன் இணைந்திருக்கிறார். அவருடன் நமது இந்தியப் பிரதமர் மோடி 29.06.2025 அன்று செயற்கைக்கோள் தொலைத்தொடர்பு வசதி மூலம் 18 நிமிடங்கள் உரையாடிய செய்தி மிகுந்த பெருமிதம் பொங்க ஊடகங்களில் வெளியாகியுள்ளது. பூமியிலிருந்து கேரட் அல்வா, பாசிப்பருப்பு அல்வா, மாம்பழச்சாறு ஆகியவற்றைக் கொண்டு போய் அங்கிருந்த வீரர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார் ஷலிபன்ஷலி சக்லா. நமது பிரதமரும், குறிப்பாக “அல்வா கொடுத்தீர்களா?” என்று மறக்காமல் விசாரித்து மகிழ்ந்திருக்கிறார். நல்லது; நமது விண்வெளி ஆய்வுலக வரலாற்றில் அடுத்தடுத்துப் புதிய பல சாதனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இந்திய வம்சாவளியினர் கல்பனா சாவ்லா,சுனிதா வில்லியம்ஸ் போன்று ஒவ்வொருவராக விண்வெளியில் பயணித்துத் திரும்புகின்றனர். இப்போது, நமது குடிமகன், விண்வெளி வீரரும் கூட, அங்கு சென்றிருக்கிறார். இது நாம் பெருமை கொள்ளத்தக்கதே. அங்கிருந்து பூமியை, நமது இந்தியாவைக் கண்டது பற்றி சக்லா கூறிய கருத்து நமது கவனத்தை ஈர்க்கிறது: “விண்வெளி

நிலையத்தில் இருந்து பூமியைப் பார்த்த போது, பூமிக்கு எந்த எல்லைக்கோடும் இல்லை. வேற்றுமையில் ஒற்றுமை என்ற தாரக மந்திரத்தைப் பூமி பிரதிபலிக்கிறது. நாம் அனைவரும் ஒன்று என்று உணர்கிறேன்..”

கேட்டுக்கொண்டிருந்த பிரதமர், இந்த ‘வேற்றுமையில் ஒற்றுமை’, ‘நாம் அனைவரும் ஒன்று’ என்று சக்லா சொன்னது பற்றி என்ன நினைத்துக் கொண்டிருந்தார் என்பதை நாம் அறிய முடிந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்! இன்றைய இந்தியாவை ஆளும் ஒருவர் என்ற முறையில், பிரதமரும், அவர் சார்ந்த அரசியல் இயக்கத்தினரும் உண்மையிலேயே இந்தக் கருத்துகளில் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பவர்கள்தாமா? இதைப் படித்துக் கொண்டிருக்கும் வாசகப்பெருமக்கள், கட்டுரையின் தலைப்புக்கும் மேற்கண்ட பத்திக்கும் என்ன தொடர்பு என்று சற்றே யோசிக்கத் தொடங்கியிருக்கக் கூடும்; நிறையத் தொடர்பு இருக்கிறது. தொடர்ந்து படிக்க வேண்டுகிறேன்...

இந்தியா, அறிவியல் துறையில் உலக அளவில் நீண்டகாலமாகவே பெரும் சாதனைகளின் மையங்களில் ஒன்றுதான்; அதில் நமக்கு எந்த ஐயமும் இல்லை. நோபல் விருது வென்ற அறிவியல் நிபுணர்களின் எண்ணிக்கை குறைவுதான் எனினும், அதற்குத்தகுதி படைத்த பலர் இருந்திருக்கின்றனர்; இன்னும் இருக்கிறார்கள், இருப்பார்கள். நாம் இப்போது பார்க்கப் போகும் மேக் நாட்சாகாவும் அவர்களுள் ஒருவர்தான். சி.வி. ராமனுக்கு இணையாக, சொல்லப்போனால் ஒரு படி மேலானவர் சாகா. நான்கு முறை நோபல் விருதுக்குப் பரிந்துரைக்கப்பட்டிருந்தவரும் கூடத்தான்! அவர் வெறும் அறிவியல் ஆய்வாளர் மட்டுமல்லர்; மாறாக, ஒரு சாதிய எதிர்ப்பாளர். இந்தியச்சூழலில் இது எத்தனை முக்கியமான தகுதி! ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பாளர், பகுத்தறிவாளர். ஏதிலிகளின் காவலர். ஏழைகளின் உரிமைகளுக்குக் குரல் கொடுத்தவர். மக்கள் உரிமைகளுக்காகச் செயல்பட்ட மனிதர்! நமது அறிவியல் வானில் ஒளிவீசாமல், ஒளி வீச முடியாமல் சாகா மறைந்தும், மறைக்கப்பட்டும் போவதற்கு இவை போதாவா?

“மேக்நாட் சாகா - ஒரு புரட்சிகர அறிவியலாளரின் கதை” என்ற ஒரு நூலைத் தேவிகாபுரம் சிவா எழுதியிருக்கிறார். அதைப் பாரதி புத்தகாலயம் 2015-ஆம் ஆண்டிலேயே

வெளியிட்டிருக்கிறது. பத்தாண்டுகள் கடந்து விட்டன. ஆனால், அந்த நூல் நியாயமாகப் பெற்றிருக்க வேண்டிய கவனத்தை, புகழை, பெருமையை இன்றளவும் அது பெறவில்லை என்கிற ஆதங்கம் எனக்கு இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. இப்போது இந்திய அறிவியல், குறிப்பாக விண்வெளி ஆய்வுகளில் இஸ்ரோவும், அதில் பங்களித்துக் கொண்டிருக்கும் அத்தனை அறிவியல் ஆய்வாளர்களும் அடைந்து வரும் புகழ் வெளிச்சம், ஊடக கவனம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டு போகிறது. அது பற்றிய மகிழ்வில் பங்கேற்கும் அதே சமயம், நமது விண்வெளி ஆய்வுகளில் இன்று ஒரு முக்கிய உந்துவிசையாகத் தொழிற்படும் வான் இயற்பியல் (astro physics) துறையில், உலகமே அன்றைக்கு அங்கீகரித்த ஓர் அறிவியல் ஆய்வாளரான மேக்நாட் சாகா ஆற்றிய அரும்பணிகள் பற்றி, எந்த ஊடகமும் ஒரு சிறிய குறிப்பைக் கூடக் காட்டுவதில்லையே என்ற வருத்தத்தையும் தவிர்க்க முடியவில்லை.

“மனித உழைப்பும், சகல உற்பத்திப் பொருள்களும் மக்களுக்கே, கலை இலக்கியங்கள் யாவும் மக்களுக்கே என்று நாம் இடையறாமல் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அறிவியலும் மக்களுக்கே என்ற உண்மையை சாகாவின் வரலாறு நமக்குச் சொல்கிறது” என்கிறார் இந்த நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதியுள்ள அழகிய பெரியவன். “இக்கூற்றுக்கு ஆதாரமாக, அணுக் கொள்கையைப் பொதுவெளியில் வெளிப்படையாக்க வேண்டும் என்று அவர் இடையறாமல் போராடிய வரலாற்றுப் பதிவு நம்மெதிரில் நிற்கிறது... இந்த நூலை வாசிப்பதும், பிறருக்கு வாசிக்கத்தருவதும் அவரவர் அளவில் எல்லா ஆதிக்கக் கருத்தியல்களுக்கும் எதிர் செயல்பாடாக அமையும். இந்நூலின் ஆற்றல் மேலும் இவரைப்போன்ற மறைக்கப்பட்ட ஆளுமைகளை வெளிக்கொணரும்” என்று அவர் குறிப்பிடும் கருத்துகள் நூலின் பின்னட்டையில் இடம் பெற்று சிந்தனையைத் தூண்டுகின்றன.

தேவிகாபுரம் சிவாவின் முன்னுரையைப் படித்தாலே, மேக்நாட் சாகா என்னும் மகத்தான ஆளுமையின் பரிமாணங்களை நாம் மிகத்தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும்: “மனிதம் ததும்பும் மகத்தான வரலாறு சாகாவின்னுடையது. உண்மையில், இந்தியா உலக அறிவியலுக்கு, குறிப்பாக இயற்பியலுக்கு அளித்த

முதல் நேரடிப் பங்களிப்பு சாகாவின் வெப்ப அயனியாக்கக் கோட்பாடும், அது குறித்த, அவர் பெயரிலேயே அழைக்கப்படும் அயனியாக்கச் சமன்பாடுமே. ‘இந்தக் கோட்பாடும், சமன்பாடும் இந்தப்பேரண்டம் தோன்றிய சில வினாடிகளில் என்ன நிகழ்ந்தது, அது எப்படி இருந்தது? என்ற ஆராய்ச்சியில் அடிப்படையான பங்காற்றுகின்றன’ என்று ஜே.வி. நார்லிகர் ஒரு கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்தியாவின் முதல் ஏவுகணை முயற்சியில் ஏற்பட்ட இடர்ப்பாடுகளைச் சாகா கோட்பாடே தீர்த்து வைத்ததாக அப்துல் கலாம் தெரிவித்துள்ளார். சாகாவின் ‘தெரிவு செய் கதிர் வீச்சு அழுத்த’க் கோட்பாடு ஒரு கோட்பாட்டு அறிவியலாளரின் ‘மாத்தி யோசி’க்கும் அற்புத ஆற்றலுக்கான சான்று. விண்மீன்களின் இயற்பியல் பண்புகளைப் புரிந்து கொள்வதில் இதுவும் முக்கியப் பங்காற்றுகிறது. ஹோமி பாபாவுக்கு முன்னரே அணு ஆராய்ச்சி செய்தவர் சாகா. நவீன வான் இயற்பியலின் தந்தை...” என்று விரிகிறது முன்னுரை.

“தீண்டாமைக்கு உட்பட்ட சாகா சாதியில் பிறந்தவர் மேக்நாட். அவர் பிறந்த இரவில், வங்காளத்தைப் பெரும் புயல் ஒன்று அலைக்கழித்துக் கொண்டிருந்தது. இடியும் மின்னலும் அடைமழையும் இயல்பு வாழ்வை வெள்ளத்தில் மிதக்க விட்டிருந்தன. வேயப்பட்ட கூரை வீடு வீசும் புயலில் நாசம் அடையுமோ என்ற அச்சம் சூழ்ந்த அந்த இரவில் ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. எனவே, ‘மேகங்களின் தலைவன்’ என்று பொருள்படும் மேக்நாத் என்னும் பெயரை அக்குழந்தைக்கு அதன் பாட்டி சூட்டி மகிழ்ந்தார். அன்று மழை வெள்ளமும், மகிழ்ச்சி வெள்ளமும் அந்த வீட்டை ஒருங்கே சூழ்ந்து கொண்டன...” என்று இந்த நூல் தொடங்கும் விதமே அதற்குள் ஒரு வெள்ளத்தில் இழுபடும் மரக்கிளையைப்போல நம்மை இழுத்துக் கொள்கிறது!

தந்தைக்கு எட்டுப் பிள்ளைகள்! அம்மா ஒரு நோயாளி. சியரத்தாலி என்ற அந்த ஊரின் அருகில் ஓடும் பானசி ஆற்றில் ஆண்டுதோறும் வெள்ளம் கரை புரண்டு ஓடும். மக்கள் அடுத்திருக்கும் வீடுகளுக்குப் போவதென்றால் கூட, ஒரு படகோ, தோணியோ கொண்டுதான் போக முடியும். இந்த நிலையில் அங்கு வாழும் அனைவருக்கும் நீச்சல் ஒரு தேவையான திறன். சாகாவும் சிறுவயதிலேயே சிறப்பாக

நீந்தவும், தோணியை ஓட்டவும் கற்றுக் கொண்டார். ஏழாவது வயதில் உள்ளூரில் இருந்த ஆரம்பப்பள்ளியில் சேர்க்கப் பட்டார். கல்வியின் மீதிருந்த அளவற்ற ஆர்வம் காரணமாக எந்த நேரமும் புத்தகத்தை விரித்து வைத்துக் கொண்டு வாய் விட்டுப் படிப்பாராம் சாகா. மூத்த சகோதரர்கள் இருவருமே படிப்பை இடை நிறுத்திவிட்டுச் சணல்நார் நூற்பாலை வேலைகளுக்குப் போய் விட்டனர். தந்தைக்கோ தனது பையனின் கல்வித்தாகம் கடும் எரிச்சல் மூட்டுவதாக இருந்தது. அவருடைய கடை வேலைகளில் உதவுமாறு சாகாவை அடிக்கடி அழைத்துக் கொண்டு போய் விடுவார். சலிக்காமல் அந்த வேலைகளை முடித்துக் கொடுத்து விட்டு வீடு வந்ததுமே படிப்பதில் மூழ்கி விடுவார் சாகா.

ஆரம்பக்கல்வியுடன் பள்ளியை விட்டு சாகாவை நிறுத்தி விடுவது என்று தந்தை திட்டமிட்டிருந்தார். ஆனால், சாகாவின் அறிவுக்கூர்மையும், கல்வித்தாகமும் ஆசிரியர்களைக் கவர்ந்தன. அதை விட முக்கியம், மூத்த சகோதரர் ஜெய்நாத் தன் தம்பியின் படிப்புக்கு உதவுவது என்று முடிவு செய்ததுதான். அவரின் உதவிகளால் சாகா கல்வியைத்தொடர்ந்தார்.

இப்படித்தொடங்கிய அவரின் கல்விப்பயணம், அண்ணனின், பல ஆசிரியர்களின் உதவிகளோடு தொடர்ந்தது. சிகரங்களை எட்டினார் சாகா. இடைநிலைக் கல்வியில் மாவட்டத்திலேயே முதல் மாணவனாகத் தேறியதால் மேற்கொண்டு படிப்பதற்கு மாதம் நான்கு ரூபாய் உதவித்தொகை கிடைத்தது. அதைக்கொண்டு டாக்கா கல்லூரிப் பள்ளியில் 1905-ஆம் ஆண்டு சேர்ந்தார் சாகா. அந்த எளிய கிராமத்துச் சிறுவனுக்கு, அந்தத்தொகை நகரத்து வாசல்களைத் திறந்து விட்டது. பள்ளிப்பருவத்திலேயே வங்காள ஆளுநர் வருகையை எதிர்த்து நடந்த ஆர்ப்பாட்டத்தில் பங்கேற்ற சாகா உள்ளிட்ட அனைத்து மாணவர்களும் பள்ளியை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டனர். இதன் விளைவு, அவரின் வாழ்நாள் முழுவதிலும் தொடர்ந்தது. அன்றைய ஐ. சி. எஸ். தேர்வுகளை எழுத அவருக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. பிற்பாடு இலண்டன் ராயல் கழகத்தில் உறுப்பினர் தகுதி அங்கீகரிக்கப்படுவது இரண்டு ஆண்டுகள் தள்ளிப்போனது!

இடைநிலை அறிவியல் கல்வியை டாக்காவில் முடித்து விட்டு, கல்கத்தாவில் மாநிலக்கல்லூரியில் பி.எஸ்சி. ஹானர்ஸ்

பட்டப் படிப்பில் சேர்ந்தார். பல்கலைக் கழக அளவில் சாகா இரண்டாவது இடம் பெற்றார். எம்.எஸ்.சி. பட்டப்படிப்பின் போது, தனது தம்பியை ஊரிலிருந்து அழைத்து வந்து படிக்க வைத்தார். செலவுகளைச் சமாளிப்பதற்காகத் தினந்தோறும் காலையும், மாலையும் கல்கத்தாவின் ஒரு முனையிலிருந்து மறுமுனை வரையில் சைக்கிள் மிதித்துக் கொண்டு போய் மாணவர்கள் சிலருக்கு டியூஷன் சொல்லித்தந்தார். அன்றைய விடுதலைப் போராட்ட நடவடிக்கைகளில் கல்கத்தா அனுசீலன் சமிதி போன்ற சில புரட்சிகர இயக்கங்களுடனும் சாகா தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்! 1921 இல் சாகாவின் முதல் ஐரோப்பியப் பயணத்தின் போது ஜெர்மனியிலிருந்த இந்தியப் புரட்சியாளர்களோடு சாகா சந்திப்பு நிகழ்த்தியதுடன், அவர்களின் இரகசியக் குறிப்புக் காப்பாளராகவும் கூடச் செயல்பட்டிருக்கிறார். சுபாஷ் சந்திரபோஸ் சாகாவை விட நான்கு வயது இளைஞர். அப்போதே சுபாஷ் போஸ் மிகச்சிறந்த மாணவர் தலைவர். அவரின் ஆளுமை சாகாவையும் ஆட்கொண்டது.

கல்கத்தா பல்கலைக் கழகத்தின் கீழ், தொடங்கப்பட்ட அறிவியல் கல்லூரியில் சாகா விரிவுரையாளர் பணியில் சேர்ந்தார். ஏராளமான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதி, அன்றைய புகழ்பெற்ற சர்வதேச ஆய்விதழ்களில் வெளியிட்டார். 'கதிர்வீச்சு அழுத்தம் மற்றும் மின்காந்தக் கோட்பாடு' குறித்த ஆய்வுக்காக கல்கத்தா பல்கலைக்கழகம் சாகாவுக்கு முனைவர் பட்டத்தை வழங்கியது. உலக அளவில் ஐன்ஸ்டீன் முன்வைத்த சார்பியல் கோட்பாட்டின் முதல் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை சாகாதான் தன் நண்பரான இயற்பியல் பேராசிரியர் சத்தியன் போசின் துணையோடு விளக்க உரையுடன் கல்கத்தா பல்கலைக்கழக வெளியீடாக நூல் வடிவில் வெளியிட்டார்.

சாகாவின் சிறப்புகளில் முக்கியமானது தனது எல்லாப்பணிகளுக்கு இடையிலும் பொது மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைப் போராட்டங்களில் பெரும் துன்பங்கள் நேரிடும் போது களத்தில் இறங்கி நிவாரணப் பணிகளில் நேரடியாக ஈடுபடுவது ஆகும். இதற்கு மிகச்சிறந்த எடுத்துக்காட்டு, 1923 ஜூலையில் வடக்கு வங்காளத்தில் பெரும் வெள்ளம் அழிவை ஏற்படுத்திய போது, நிவாரணக்குழுவின தலைவராகப்

பேராசிரியர் பி.சி. ராய் செயல்பட, சுபாஷ் சந்திரபோஸ், சாகா ஆகியோர் உள்படப் பலர் நிவாரணப் பணிகளில் முனைப்புடன் ஈடுபட்டனர். துணிமணிகள், உணவுப்பொருள்கள், பணம் எல்லாமாகச் சாகா சேகரித்துத்தந்தவற்றின் மதிப்பு ரூபாய் 23 இலட்சம்! இந்த வகையில், தன் சமகால அறிவுஜீவிகளிடமிருந்து மட்டுமல்ல, இன்று வரையிலும் வெறும் வாய்ப்பேச்சு வீரர்களாக மட்டுமே அவர்கள் பெரும்பாலும் இருந்து வரும் சூழலில், சாகா முற்றிலும் வேறுவிதமாக, களப்போராளியாக விளங்கியிருந்திருக்கிறார்.

சாகாவின் இளம்பருவத்தில் கடும் வெள்ளப்பெருக்கை எதிர்த்துத் தோணி ஓட்டியிருக்கிறார். கால்களில் செருப்புக் கூட இல்லாமல் பத்து கி.மீ. தூரம் அன்றாடம் பள்ளியிலிருந்து நடந்து வீட்டிற்குப் போயிருக்கிறார். இதே போன்று தனது வாழ்நாள் முழுவதிலும் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளவும், தனது துறையில் பணிகளை மேம்படுத்தவும், பொது மக்களின் பிரச்சனைகளில் தலையிடுவதற்கும், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்ப்பதற்கும் போராடிக்கொண்டேதான் இருந்திருக்கிறார்! எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, சக ஆய்வாளராகவும், நோபல் பரிசுக்குச் சாகா பரிந்துரைக்கப்பட்ட போது அதே ஆண்டு அதே விருதுக்காகப் பரிந்துரைக்கப்பட்ட இன்னோர் இந்திய ஆய்வாளரான சி.வி. ராமனின் பல சதி வேலைகளை எதிர்த்துப் போராடியதுதான் அவருக்கு மிகப்பெரும் சோதனையாக இருந்திருக்கக்கூடும். சாகாவின் வெப்ப அயனியாக்கக் கோட்பாட்டிற்காக நான்கு முறை நோபல் பரிசுக்குப் பரிந்துரைக்கப்பட்டவர் சாகா! அவருக்கு அப்பரிசு கிடைக்காமலே போனதற்கு, இளம் வயதில் பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்புப் புரட்சிக்காரர்களுடன் தொடர்பு, வங்கப் பிரிவினையை எதிர்த்து ஆர்ப்பாட்டத்தில் பங்கேற்றமைக்காகப் பள்ளியை விட்டு நீக்கப்பட்டது போன்ற அறியப்பட்ட காரணங்களோடு இன்று வரை விளங்கிக் கொள்ள முடியாத காரணங்களும் இருக்கின்றன.

ராக் ஃபெல்லர் அறக்கட்டளையின் மூலம் 2000 பவுண்டு நிதியுதவி பெறுவதற்குச் சாகா முயன்று வந்த வேளையில், அமெரிக்காவுக்குப் போயிருந்த சி.வி. ராமனிடம் சாகாவின் கோரிக்கை பற்றிக் கருத்துக் கேட்டிருக்கிறார் அந்த அமைப்பின் நிதியுதவிப் பிரிவின் தலைவர் மில்லிகன். கொஞ்சமும்

தயங்காமல் “சாகா ஒரு ‘நல்ல’ கோட்பாட்டு அறிவியலாளரே ஒழிய, அவர் ஆராய்ச்சியாளர் அல்லர். அவரது ஆய்வுகளுக்கு நிதியுதவி செய்வது அறிவார்ந்த செயலாக இருக்காது” என்று சொன்னவர் சி.வி. ராமன். இந்த உண்மையை, சாகா நூற்றாண்டு விழாவின் போது உலகிற்குச் சொன்னவர், அமெரிக்க அறிவியல் வரலாற்றாய்வாளர் டிவோர்கின். சாகாவின் சாதிப்பின்னணி, பொருளாதாரப்பின்னணி, கிராமிய, கலாச்சாரப் பின்னணி மற்றும் அவர் சிறு வயதிலிருந்து வளர்த்துக்கொண்ட பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு, அதன் பின் விளைவுகள் போன்றவற்றையும் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும் என்கிறார் டிவோர்கின்.

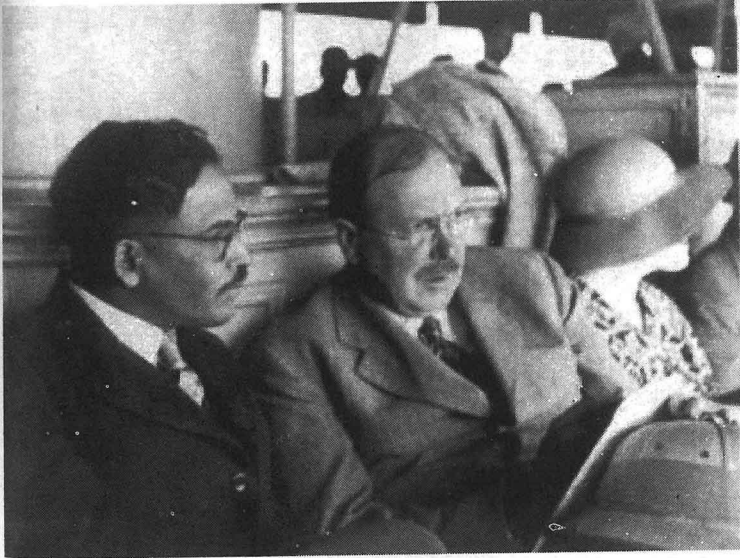
அனைத்திந்திய அறிவியல் கழகம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கும் முயற்சியில், சி.வி. ராமனுக்கு முன்பே சாகா வெற்றி பெற்றார். முதலில் அந்த அமைப்புப்பணிகளில் பங்கேற்று, தான் ஆசிரியராக இருந்த கரண்ட் சயின்ஸ் இதழில் ஆலோசனைகள் கோரி அறிக்கை வெளியிட்டுப் பங்கேற்றிருந்தார் சி.வி. ராமன். ஆனால், சாகாவுடன் பனிப்போரில் இறங்கி, தனியே இந்திய அறிவியல் கழகம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கினார் ராமன். அது மட்டுமன்றி, அகில இந்திய அறிவியல் கழகத்தின் கரண்ட் சயின்ஸ் இதழையும் தனது புதிய கழகத்தின் இதழாக மாற்றிக் கொண்டார்.

சாகா இதனால் எல்லாம் சோர்ந்து விடவில்லை. அவர் தனது வழியில் முன்னேறிப் போய்க்கொண்டே இருந்தார். அவரும், நண்பர்களும் சேர்ந்து ‘சயின்ஸ் அண்ட் கல்ச்சர்’ என்ற ஆய்விதழைத் தொடங்கி, வெற்றிகரமாக 1935 முதல் தொடர்ந்து நடத்தினார். 1956-ஆம் ஆண்டு சாகா மறையும் வரையில், அந்த இதழில் 2110 கட்டுரைகளும், 4600 அறிவியல் ஆய்வுக் குறிப்புகளும் வெளிவந்திருக்கின்றன. இவற்றுள், சாகா எழுதிய கட்டுரைகள் 137. இயற்பியல் சார்ந்த ஒரு விஷயத்தை எப்படி ஆய்வு செய்து எழுதுவாரோ அதே அணுகுமுறையைக் கையாண்டுதான் எல்லாப் பொருண்மைகள் குறித்தும் சாகா எழுதி வந்திருக்கிறார். அந்த வகையில், அவர் எழுதியுள்ள சில முக்கியமான கட்டுரைகளின் தலைப்புகளைப் பார்த்தாலே அவரின் பன்முகப்பார்வை புலப்படும்: ‘எண்ணெய்யும் கண்ணுக்குத் தெரியாத ஏகாதிபத்தியமும்’, ‘தொல்லியலும் வரலாறும்’, ‘மானிடவியலும் அறிவியலும்’, ‘தேசியமும்

(12)
Photograph taken
by Prof. D. Kosambi
at Poona during
a visit in Aug
1938

மேக்நாட் சாகா 1938, பூனா சென்றிருந்த போது டாக்டர் டி. கோசாம்பி எடுத்த
புகைப்படம். இக்குறிப்பை புகைப்படத்தின் பின்புறம் சாகா தன் கைப்பட
குறிப்பிட்டுள்ளார்

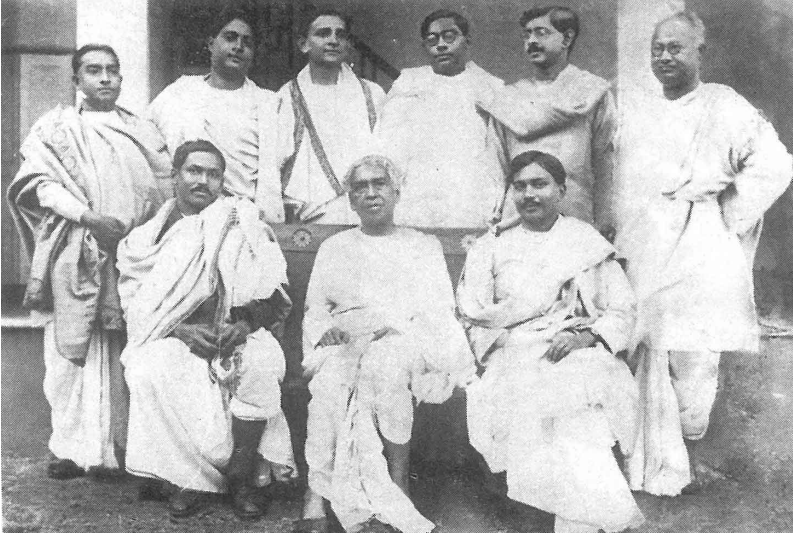

1938இல் பரிணாமவியல் மேதை சார்லஸ் டார்வினின் பேரனும் இயற்பியல்
விஞ்ஞானியுமான பேராசிரியர் சி.ஜி. டார்வின் கல்கத்தா வந்திருந்தபோது
அவருடன் மேக்நாட் சாகா

சிறுபான்மையினரும்’, ‘இந்திய மொழிகள்’, ‘போரும் பஞ்சமும்’, ‘அகதிகள் மறுவாழ்வு’, ‘இந்திய மாகாணங்களின் மொழிக்கட்டமைப்பு’ போன்ற பல்வேறுபட்ட தலைப்புகளில் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை சாகா தந்திருக்கிறார்.

அறிவியல் அறிஞர்கள் மக்களிடமிருந்து முற்றிலும் தனிமைப்பட்டு, தங்களின் ஆய்வுக்கூடங்களே கதி என இருப்பவர்கள் என நாம் பொதுவாகக் கருதிக் கொண்டிருக்கிறோம். அது உண்மையும் கூட. சாகா அதிலும் வேறுபட்டு நின்றவர். 1952 ஆம் ஆண்டு நடந்த பொதுத்தேர்தலில் நாடாளுமன்ற மக்களவை உறுப்பினர் பதவிக்குச் சயேட்சையாகப் போட்டியிட்டுக் காங்கிரஸ் வேட்பாளரைப் பெருவாரியான வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் தோற்கடித்து வென்றவர் சாகா. நாடாளுமன்ற அவையில் இருந்த ஐந்தாண்டுகளில், அணுசக்தி அறிவியல், நதிகளில் வெள்ளப்பெருக்கைக் கட்டுப்படுத்தும் திட்டங்கள், கிராமங்களை மின்சாரமயமாக்குவது, இந்தியா முற்றிலும் தொழில் மயமாக்கப்பட வேண்டும், இந்தியத்தொழிந்துறை சோசலிச சமூகத்தை உருவாக்கும் விதத்தில் பொதுத்துறைத்தன்மையுடன் கட்டமைக்கப்பட வேண்டும், அது அந்நிய நாடுகளைச் சார்ந்து நிற்காமல் சுய சார்புடன் இயங்க வேண்டும், அணு ஆற்றலைப் பயன்படுத்தும் ஆய்வுகளில் இரகசியத்தன்மையைக் கைவிட்டு விட்டு வெளிப்படையாக முடிவுகள் எடுக்கப்படவும், செயல்படுத்தப்படவும் வேண்டும், அறிவியல் தொழில் நுட்பத்தைக் கொண்டு சமூகப் பொருளாதாரச் சுரண்டல்களுக்கு ஆளாகிக் கிடக்கும் கோடானுகோடி இந்திய மக்களின் கல்லாமை-ஏழ்மை-நோய்மை ஆகிய மூன்றையும் ஒழிக்க வேண்டும் என்பன போன்ற எண்ணற்ற முற்போக்கான செயல் திட்டங்களை வலியுறுத்தி அன்றைய பிரதமர் நேரு உள்பட முக்கியமான காங்கிரஸ் தலைவர்களுடன் தொடர்ந்து நேருக்கு நேர் மோதிக்கொண்டே இருந்திருக்கிறார். அதன் விளைவுதான் ஹோமி பாபாவுக்கு முன்னரே அணு ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்டு, அதற்காகச் ‘சைக்ளோட்ரான்’ என்ற கருவியையும் சொந்த முயற்சியில் நிறுவியவரான சாகா, அணு ஆய்வுக் கழகம் உள்பட அனைத்து அணு ஆற்றல் சார்ந்த துறைகளில் இருந்தும் முற்றிலும் விலக்கி வெளியே வைக்கப்பட்டு விட்டார்! கல்வியைத் தாய்மொழி மூலமே வழங்க வேண்டும் என்று

பேராசிரியர் ஜகதீஸ் சந்திர போஸ் உடன் மேக்நாட் சாகா (1930)

நிற்பவர்கள் இடமிருந்து வலமாக: ஸ்நேகமாயி தத்தா, சத்தியேந்திரநாத் போஸ், தேபேந்திரமோகன் போஸ், நிகில்ரஞ்சன் சென், ஜே.என்.முகர்ஜி, என்.சி.நாக்
அமர்ந்திருப்பவர்கள் இடமிருந்து வலமாக: மேக்நாட் சாகா, ஜகதீஸ் சந்திரபோஸ், ஜனன்சந்திர கோஷ்

இடையறாமல் வலியுறுத்தி வந்தவர் சாகா. சாகாவின் விமரிசனங்களைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத நேரு, நாடாளுமன்ற அவையிலேயே தனிப்பட்ட முறையில் சாகாவைத் தாக்கிக் கீழ்க்காணும் வார்த்தைகளைப் பிரயோகித்திருக்கிறார்: “இவர் பெரிய அறிவியலாளராக அறியப்படுகிறவர். இவர் ஒரு பெரிய அறிவியலாளர். ஆனால், அறிவியலை விட்டு விலகி வந்து விட்ட இவர் இதுவரை வேறு எங்கும் கால் ஊன்ற இடம் கிடைக்காததால் அதிர்ஷ்டவசமாக இந்த அவைக்கு வந்துவிட்டார்!” என்கிறார் நேரு. எவ்வளவு வன்மம்!

நூலின் நிறைவுப்பகுதியில், தேவிகாபுரம் சிவா, ஏன், எப்படியெல்லாம் இந்திய ஆளும் வர்க்கங்களாலும், ராமன்-பாபா போன்ற சக ஆய்வாளர்களாலும் சாகா புறக்கணிக்கப்பட்டார் என்ற தொகுத்துத் தந்திருக்கிறார். அவரின் வார்த்தை

களிலேயே பின்வரும் கருத்துகளோடு இந்தக் கட்டுரையை நிறைவு செய்வது சரியாக இருக்கும்: “ஒரு வர்க்க வேறுபாடற்ற சமூகத்திற்கான ஏக்கத்தோடு சாகாவின் வாழ்க்கை வடிந்து போனது. அவர் இன்று வரை புறக்கணிப்புக்கு உரியவராக உள்ளார். காரணம், அவர் ஒடுக்கப்பட்டவராகப் பிறந்ததால் மட்டுமல்ல. அவர் இறுதிவரை ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் பக்கமே நின்றார் என்பதால்தான். இந்தியாவின் அரசியல் வரலாற்றில் இருந்து சாகாவை வசதியாகவும், வெற்றிகரமாகவும் மறைத்து விட்டது ஆளும் வர்க்கம். ஆனால், அறிவியல் வரலாற்றில் சாகாவின் இடத்தை யாரால் மறைக்க முடியும்? அவர் அறிவியல் வானில் தன் ஒளி வீசும் தாரகையாக, நவீன வானியற்பியலின் தந்தையாக என்றும் ஒளிவீசிக்கொண்டிருப்பார்.” தாரகை என்று அல்ல, முழு நிலவாக ஒளி வீச வேண்டும் என்றும் நாம் விரும்புவோம்!

★ கட்டுரையாளர்
முற்போக்கு எழுத்தாளர்

வரலாற்றில் காலம்

கணியன் பாலன்

பண்டைய தமிழ் மரபின் அறிவியல் அடிப்படை:

தமிழ் மரபு என்பது காலம், வெளி எனப்படும் இடம் ஆகியனவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்த மரபு. அதனால்தான் தொல்காப்பியர்

**முதல்எனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டின்
இயல்பென மொழிப இயல்புணர்ந் தோரே**

(பொருள், 4ஆம் பாடல்)

எனக் கூறியுள்ளார். இங்கு 'பொழுது' என்பது காலத்தைக் குறிக்கும். 'நிலம்' என்பது வெளி, இடம், பொருள் தோன்றக் காரணமான நிலம் முதலான ஐம்பூதங்கள் ஆகியனவற்றைக் குறிக்கும். வெளி என்பது இடம், நிலம் முதலான ஐம்பூதங்கள் ஆகிய அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாகும். எனவே இங்கு வெளி என்றாலும் இடம் என்றாலும் நிலம் என்றாலும் ஒன்றுதான். இந்த 'இரண்டின் இயல்புகள்' என்பது அவற்றின் இயக்கம், பரிணாமம் போன்றனவற்றைக் குறிக்கும். 'மொழிப இயல்புணர்ந்தோரே' என்பது இவற்றைக் கூறிச்சென்ற எண்ணிய மூலவரான தொல்காப்பிலர் போன்ற தமிழ் அறிவர்களைக் குறிக்கும். இந்த முதற்பொருள் தான் அனைத்திற்கும் அடிப்படை. இதிலிருந்துதான் கருப்பொருள் முதலான அனைத்தும் தோன்றுகின்றன. இந்தக் கருப்பொருளில் தெய்வம், மனிதன், விலங்குகள் செடிகொடிகள், கருவிகள்

போன்ற அனைத்து இயற்கைப் பொருட்களும், செயற்கைப் பொருட்களும் வருகின்றன.

காலம், வெளி ஆகிய இரண்டும்தான் (Time & Space) இன்றைய நவீன அறிவியலுக்கான அடிப்படையாக இருக்கிறது. இதனை முழுமையாக அறிந்து கொண்டிருந்த தமிழ் அறிவு மரபின் தந்தையும் எண்ணிய மெய்யியலின் மூலவருமான தொல்காப்பிலர் இவை குறித்து 2750 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே விரிவாகக் கூறிச்சென்றுள்ளார். சான்றாக காலம், வெளி, இயக்கம் ஆகியன பருப்பொருளின் கூறுகள் எனவும் அவற்றைப் பருப்பொருளிலிருந்து பிரிக்க முடியாது எனவும் அவர் கூறியுள்ளார். ஆகவே தமிழ் மரபு என்பது காலம், வெளி ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்து கொண்ட ஒரு அறிவியல் மரபாகும்.

தொல்காப்பியர் அடுத்த ஒரு பாடலில் “கரும நிகழ்ச்சி இடமென மொழிப’ எனக் கூறுகிறார் (பொருள், செய்யுளியல்-17). அதாவது வினை நிகழ்ச்சியை இடம் எனத் தம் முன்னோர் கூறுவர் எனக் கூறுகிறார். வினை நிகழ்ச்சியை இடம் எனக் கூறிய தொல்காப்பியர் அடுத்த பாடலில் (செய்யுளியல்-18), அந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு அடிப்படையாக இருப்பது காலம் எனக் கூறுகிறார். ஆகவே இடம் எனப்படும் வெளி, காலம் ஆகிய இரண்டும் கரும நிகழ்ச்சிக்கு அடிப்படை என்பதும் தமிழ் மரபாகும். அடுத்த ஒரு பாடலில் நிகழ்ச்சிகள் இல்லாமல் போனால் காலமும் இல்லாமல் போகும் என அவர் கூறுகிறார்.

**இமையோர் தேஎத்தும், எறிகடல் வரைப்பினும்
அவையில் காலம் இன்மை யான**

(பொருளியல் - 244)

இப்பாடல் பொருளதிகாரத்தின் பொருளியலின் இறுதிப் பாடல். இப்பாடல், தேவருகலத்திலும், கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்திலும் மேலே சொல்லப்பட்ட நிகழ்வுகள் இல்லை என்றால் காலமும் இல்லை என்கிறது. அதாவது நிகழ்ச்சிகள் இல்லை என்றால் காலமும் இல்லை என்கிறார் தொல்காப்பியர். காலமும் வெளியும் ஒரு பொருளாகவே கருதப்படுகிறது. ஆகவே அவரது கருத்துப்படி காலம், வெளி ஆகிய இரண்டும் கரும நிகழ்ச்சிக்கு அடிப்படை என்பதால் நிகழ்ச்சிகள் இல்லை

என்றால் காலம், வெளி ஆகிய இரண்டும் இல்லை என ஆகிறது. இது ஒரு நவீன அறிவியல் கோட்பாடாகும்.

நவீன அறிவியலின் பொதுச்சார்பியல் கோட்பாடு (General Relativity), அண்டத்தில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிப் பேசக் காலமும் வெளியும் வேண்டும் எனவும், அண்டத்தின் எல்லைகளுக்கு அப்பால் நிகழ்ச்சிகள் இல்லை என்பதால் அங்கு காலமும் வெளியும் குறித்துப் பேசுவது பொருளற்றதாகி விடுகிறது எனவும் ஆகவே நிகழ்ச்சிகள் இல்லாமல் காலமும் வெளியும் இருக்க முடியாது எனவும் கூறுகிறது. அந்த நவீன அறிவியல் கருத்தைத்தான் தொல்காப்பியர் அன்றே கூறிச் சென்றுள்ளார் (1). ஆகவே பழந்தமிழ் மரபு என்பது அறிவியல் அடிப்படையைக் கொண்டது என்பதை இத்தரவுகள் உறுதி செய்கின்றன.

வரலாற்றின் அறிவியல் அடிப்படை:

பழந்தமிழ் மரபு, இடம், காலம் ஆகிய இரண்டும் அனைத்திற்கும் அடிப்படை என்கிறது. ஆகவே 'வரலாறு' என்பதற்கும் காலம், இடம் ஆகியன அடிப்படை. அத்துடன் பின்புலம் என்பதும் முக்கியம். ஆகவே காலம், இடம், பின்புலம் ஆகிய மூன்றும் இல்லாத வரலாறு என்பது அறிவியல் அடிப்படையற்றது. அதாவது வரலாற்றில் நடக்கும் ஒவ்வொரு நிகழ்வும் அல்லது ஒவ்வொரு செயலும் ஒரு காலத்தை, ஒரு இடத்தை, ஒரு பின்புலத்தை அல்லது ஒரு காரணத்தைக் கொண்டிருக்கும் என்பதே அறிவியல். அந்த அடிப்படையில் எழுதப்படும் வரலாறே அறிவியல் அடிப்படையிலான வரலாறு. பொதுவாக வரலாறு குறித்த முக்கியத்துவம் உணரப்படவில்லை என்பதோடு, தமிழக வரலாறும், வரலாற்று ஆய்வுகளும், வரலாறு சார்ந்த இலக்கிய ஆய்வுகளும் கூடக் காலம் குறித்தத் தெளிவு இல்லாமலும், காலம் குறித்த உணர்வோ, அக்கறையோ இல்லாமலும் எழுதப்படுகின்றன.

பண்டைய இந்திய வரலாறு:

காலம் குறித்தத் தெளிவு என்பது வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஆனால் வரலாற்றை மறைக்கவும், புதைக்கவும் விரும்பிய பிராமணியம் வரலாற்றில் காலம் குறித்தத் தெளிவின்மையை, வரலாற்று நிகழ்வுகள் குறித்த

குழப்பத்தை உருவாக்கி வந்தது. அதன் மூலம் தங்கள் கருத்தைத் தொன்மையும், உயர்வும், புனிதமும் கொண்டதாக ஆக்கிக் கொண்டது. அதனால், ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முந்தைய இந்திய வரலாறு என்பது புராணங்கள், இதிகாசங்கள், கதைகள், பல்வேறு பாடல்குறிப்புகள் என்றுதான் இருந்தது. இவைகளை எல்லாம் விரிவாக ஆய்வு செய்த சர். வில்லியம் ஜோன்சு (Sir William Jones) என்ற ஐரோப்பியக் கீழ்த்திசை ஆய்வாளர் இந்தியாவின் முதல் வரலாற்றை தொகுத்தளித்தார். ஆனால் அதில் அவர், மகத நாடு மௌரியர்களால் கி.மு. 1492 முதல் கி.மு. 1365 வரை ஆளப்பட்டது எனவும் அதன் முன்றாவது அரசன் அசோகன் எனவும் குறிப்பிட்டிருந்தார். அசோகன் குறித்த வேறு எந்த செய்தியும் அதில் இருக்கவில்லை. அதன் பின் அவர் தொடர்ந்து ஆய்வு செய்து இந்திய வரலாற்றுக் காலத்தை சான்றாதாரங்களைக் கொண்ட கிரேக்க வரலாற்றுக் காலத்தோடு 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இணைத்தார்.

ஆனால் அப்பொழுதும் அசோகர் ஒரு சாதாரண அரசராக மட்டுமே இருந்தார். இன்னபிற இந்திய வரலாற்று நிகழ்வுகளும் ஆய்வு செய்யப்படாமல்தான் இருந்தது. அதன்பின் ஒரேசு எய்மான் வில்சன் (Horace Hayman Wilson), பிரான்சிசு பக்கானன் (Francis Buchanan), காலின் மெக்கன்சி (Colin Mackenzie), பிரின்செப் (Princep), அலெக்சாண்டர் கன்னிங்காம் (Alexander Cunningham), மில் டர்னோர், பிரையன் ஆட்ஜ்சன் (Brian Hodgson), வெட்டல் (L. A. Weddel), வின்சென்ட் சுமித் (Vincent Smith), இரைசு டேவிட்சு (Rhys Davids) ஆகிய ஐரோப்பியக் கீழ்த்திசை வல்லுநர்கள் பலரின், 20ஆம் நூற்றாண்டுவரையான 200 ஆண்டுகால மிக நீண்ட நெடிய கடினமான வரலாற்று ஆய்வுகளால்தான் அசோகரும் அவரது புத்தமதமும், பிற இந்திய வரலாற்று நிகழ்வுகளும் வெளிச்சத்துக்கு வந்தன (2).

பழந்தமிழக வரலாறு: ஐரோப்பியக் கீழ்த்திசை ஆய்வாளர்களின் 200 ஆண்டுகால கடின முயற்சியால் எழுதப்பட்ட நவீன இந்திய வரலாறு, வட இந்திய வரலாறுகத்தான் இருந்தது. அதில் தென் இந்திய வரலாறு என்பது சிறிதளவே இருந்தது. அதிலும் பண்டைய தமிழக வரலாறு முழுமையாக ஆய்வு செய்யப்படவே இல்லை. இதன் பின்னரும் இன்றைய நாள் வரையிலும் கூட பண்டைய தமிழக வரலாற்றுக்கான

காலவரையறை, சான்றாதாரங்களைக் கொண்ட உலக வரலாற்றுக் காலவரையறையோடு இணைக்கப்படவே இல்லை. அதன் காரணமாக, கீழடி அகழாய்வுக்குப் பின், இதுவரை எழுதப்பட்டு வந்த பழந்தமிழக வரலாறு பலவகையிலும் கேள்விக்கு உள்ளாகியுள்ளது. பழந்தமிழக வரலாற்றில் காலவரையறை குறித்தத் தெளிவு என்பது இல்லாமல் போனதுதான் இதற்குக் காரணம்.

வரலாற்றில் காலம்

இந்தியாவின் வரலாற்றில் கி.பி. 1700 ஆம் ஆண்டையும், கி.பி. 2000 ஆம் ஆண்டையும் எடுத்துக் கொள்வோம். இரண்டுக்கும் இடையே 300 ஆண்டுகால இடைவெளி உள்ளது. 1700 ஆம் ஆண்டில் இந்தியா முழுவதையும் முகலாயப் பேரரசர் ஔரங்கசீப் ஆண்டு வந்தார். 2000 ஆம் ஆண்டில் இந்தியா ஒரு குடியரசு நாடாகி 50 ஆண்டுகள் ஆகி இருக்கிறது. அதே சமயம் இந்திய நாடு என்பது பல்வேறு தேசிய இனங்களின் சிறைக் கூடமாகவும் இருக்கிறது. இந்த இரு காலகட்டச் சமூகம், அரசியல், பொருளாதாரம், தொழில், வணிகம், உற்பத்திமுறை, அறிவியல், கல்வி போன்றவைகளும், இவற்றில் இருக்கும் மக்களின் வாழ்நிலையும், இன்னபிறவும் பேரளவான வேறுபாடுகளைக்கொண்டவை. 1700 ஆம் ஆண்டில் வாழ்ந்த ஒரு நடுத்தர வர்க்க மனிதனையும், 2000 ஆம் ஆண்டில் வாழ்ந்த ஒரு நடுத்தர வர்க்க மனிதனையும் கற்பனை செய்து பாருங்கள். உலகம், சமயம், அறிவு, கல்வி, நாடு, சுதந்திரம், அரசியல், பொருளாதாரம், தொழில், அவர்களின் வாழ்நிலை போன்ற பல்வேறு பொருள்கள் குறித்த அவர்களின் கருத்துகளுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடு என்பது மலைக்கும் மடுவுக்கும் இடையேயான வேறுபாடுகளாக இருக்கும். கி.பி. 3000 ஆண்டைய எதிர்கால மனிதன் ஒருவன், காலம் குறித்தத் தெளிவு இன்றி, இந்த இரு காலகட்டத்தையும் ஒரு காலகட்டமாகக் கொண்டு வரலாறு எழுதுவதும், இந்த இரு மனிதனையும் ஒரு மனிதனாகக் கொண்டு இலக்கியம் படைப்பது என்பதும் மிகப்பெரிய தவறுகளை, குழப்பங்களை உருவாக்கும். அது போன்றதுதான் காலம் குறித்தத் தெளிவும் புரிதலும் இன்றிப் பண்டைய கால வரலாற்றைக் கட்டமைப்பதாகும்.

இந்தக் காலவேறுபாடு குறித்தப் புரிதல் இல்லாத வரலாற்றுக் கதைகளால் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த கல்லணை கட்டிய சங்ககாலச் சோழ வேந்தன் இரண்டாம் கரிகாலனைவிட, 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த சிறு பாளையக்காரன் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனை மிகப்பெரிய ஆளுமையாகக் கருதும் சூழல்தான் நமது தமிழகத்தில் நிலவி வருகிறது. அது போன்றே புராண மாந்தர்களை வரலாற்று மனிதனாகக் கருதுவதற்கும் காலம் குறித்தத் தெளிவும் புரிதலும் இல்லாததுதான் முக்கியக் காரணம். இதிகாசங்களும், காப்பியங்களும், புராணங்களும், இன்னபிற கதைகளும், வாய்மொழிப்பாடல்களும் குறிப்பிடும் கடந்த கால மனிதன் குறித்துப் பேசும் போது அவன் எங்கு வாழ்ந்தான், எந்தக் காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தான், அவனது பின்புலம் என்ன ஆகியன குறித்த அறிவியல் அடிப்படையிலான சான்றுகளுடன் கூடிய ஒரு தெளிவு இல்லாத போது அவனை ஒரு வரலாற்று மனிதனாக ஏற்கக்கூடாது என்பதும் அதுவே வரலாற்று அறிவு என்பதும் பள்ளி கல்லூரிகளில் கற்றுத்தரப்பட வேண்டும். புராணக் கதை மாந்தர்கள் வரலாற்று மனிதர்கள் அல்ல என்பதும், வரலாற்றில் காலத்தின் முக்கியத்துவம் குறித்தும் கற்றுத்தரப்பட வேண்டும்.

பழந்தமிழக வரலாற்றில் காலவேறுபாடு:

மகாவம்சம் குறிப்பிடும் இலங்கை மன்னன் கயவாகு கண்ணகி விழாவில் கலந்துகொண்டான் என்கிற சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தின் பதிகத்தில் வரும் குறிப்பைக்கொண்டு, கயவாகுவின் காலமான கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டுதான் சேரன் செங்குட்டுவனின் காலம் எனக் கணிக்கப்பட்டு அதன் அடிப்படையில் சங்ககால அரசர்களின் காலம் இதுவரை கணிக்கப்பட்டு வருகிறது. இக்காலம் அடிப்படை வரலாற்றுச் சான்றுகள் இல்லாதது என்பதோடு இக்காலம் சான்றாதாரங்களைக்கொண்ட உலக வரலாற்றுக் காலத்தோடு இணைக்கப்படாதது. அதனால்தான் வரலாற்று ஆசிரியர் வின்சுடன் சுமித் மகாவம்ச நூலின் தொடக்ககால 600 ஆண்டுகால வரலாற்றை, அதன் ஆண்டுகளை முழுமையாக நிராகரித்தார். தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுகள் (South Indian Inscription) என்கிற 27 தொகுதிகளை மிகக் கவனமாக தொகுத்தளித்த புகழ் பெற்ற வரலாற்று அறிஞர் உல்ட்ச்

(Hultzsch), முதலாம் கயவாகு மன்னனும், சேரன் செங்குட்டுவனும் ஒரே காலத்தவர் என்கிற கருத்தை ஏற்கவில்லை. இருந்த போதிலும் அவற்றைக் கண்டு கொள்ளாது, தமிழ் நாட்டு வரலாற்று அறிஞர்கள் சேரன் செங்குட்டுவனின் காலம் கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு எனக் கொண்டுதான் பழந்தமிழக வரலாற்றைக் கணித்து வந்தனர். சங்ககாலம் என்பது கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டு வரை எனக் கணித்தனர். சங்ககால வேந்தர்கள் அனைவரும் கி.பி. க்குப் பிந்தையவர்கள் எனக் கணிக்கப்பட்டது.

அதே சமயம் தமிழ்நாட்டுக் கல்வெட்டுகளில், முக்கியமாக நாணயங்களில் குறிப்பிடப்பட்ட ஒரு சில வேந்தர்களின் காலம் என்பது கி.பி. க்கு முந்தையதாக இருந்தது. சான்றாக முதுகுடுமிப்பெருவழுதி நாணயத்தின் காலம் 3ஆம் நூற்றாண்டு, செழிய நாணயங்கள் கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டு, மாக்கோதை நாணயம் கி.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டு என ஆய்வாளர்கள் உறுதி செய்தனர். எனினும் இந்தக் கால வேறுபாடுகளை வரலாற்று அறிஞர்களும் இன்னபிறரும் கண்டுகொள்ளவில்லை. காலம் முக்கியம் என்பதை உணராது தொடர்ந்து பழைய கணிப்புகளையே அவர்கள் பயன்படுத்தி வந்தனர். கீழடி அகழாய்வு அறிக்கை 2019 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தபின், சங்ககாலம் என்பது கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டுக்குப்பதில், கி.மு. 6ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து தொடங்குகிறது எனப் பலரும் ஏற்க வேண்டிய சூழ்நிலை உருவானது. ஆனால் அதன் பின்னரும் பலரும் என்றும் போல் பழைய கணிப்புகளையே தான் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். ஆனால் கீழடி அகழாய்வுக்கு முன்பே 2016 ஆம் ஆண்டில் வெளியான ஆசிரியரது, 'பழந்தமிழ்ச் சமுதாயமும் வரலாறும்' என்ற நூல் சங்ககாலம் என்பது கி.மு. 750 - கி.மு. 50 வரையான நகர அரசுகளின் காலகட்டம் எனவும், சங்கம் மருவிய காலம் என்பது கி.மு. 50 - கி.பி. 250 வரையான பேரரசுகளின் காலகட்டம் எனவும், சேரன் செங்குட்டுவனின் காலம் கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டு எனவும் சங்ககால இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுகள், நாணயங்கள், அகழாய்வுத் தரவுகள், வெளிநாட்டு உள்நாட்டு அறிஞர்களின் குறிப்புகள் ஆகிய பலவற்றைக் கொண்டு கணித்து உறுதி செய்துள்ளது.

காலவேறுபாடுகளின் விளைவுகள்:

இதுவரையான கணிப்பான சேரன் செங்குட்டுவனின் காலம் கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு என்பதற்கும் ஆசிரியரது கணிப்பான கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டு என்பதற்கும், அதுபோன்றே சங்ககாலம் குறித்த கணிப்பிற்கும் இடையே 400 ஆண்டுகளுக்கு மேல் இடைவெளி இருக்கிறது. இந்தக் காலவேறுபாட்டால் ஏற்பட்ட விளைவுகள் என்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முயல்வோம்.

(1) சங்ககால வேந்தர்கள் அனைவரும் கி.பி. க்குப் பிந்தையவர்கள் எனக் கணிக்கப்பட்டது. ஆனால் உண்மையில் அனைத்துச் சங்ககால வேந்தர்களும் கி.மு. 50 க்கு முந்தையவர்கள். சான்றாக கல்லணை கட்டிய இரண்டாம் கரிகாலனின் காலம் கி.மு. 190-170. ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியனின் காலம் கி.மு. 270-245. பாண்டியன் முதுகுடுமிப் பெருவழுதியின் காலம் கி.மு. 320-290. சேரவேந்தன் மாக்கோதையின் காலம் கி.மு. 135-100. உச்சயினி நகரை வென்ற சோழன் நலங்கிள்ளியின் காலம் கி.மு. 100-75.

(2) பழைய கணிப்புப்படி சங்ககாலம் என்பது கி.பி. 250 வரை வருவதால், முன்னோர் மரபு கூறிய சங்கம் மருவியகாலம் என்பது கி.பி. 250 க்குப் பிந்தைய களப்பிரர் காலம் எனத் தவறாகக் கணிக்கப்பட்டது

(3) நமது முன்னோர் மரபு, சிலப்பதிகாரம், பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் ஆகியன சங்கம் மருவிய கால நூல்கள் என்கிறது. சங்கம் மருவிய காலம் என்பது களப்பிரர் காலம் எனத் தவறாகக் கருதியதால் அந்நூல்கள் அனைத்தும் களப்பிரர் கால நூல்கள் எனத் தவறாகக் கணிக்கப்பட்டது.

(4) அதன் காரணமாக பேரழிவுக் காலமாக இருந்த களப்பிரர் காலம் மிகச் சிறந்த இலக்கியங்களைக் கொண்ட அறநெறிக்காலமாகக் கருதப்பட்டது. களப்பிரர் காலம் மிகச்சிறந்த காலம் எனக் காட்டுவதற்காக, இதுபோன்ற பல தவறான சான்றுகளைக் கொண்டு நூல்கள் எழுதப்பட்டன.

(5) வேந்தர்கள், அரசர்கள் ஆகியோரின் கல்வெட்டுக் காலங்கள் சில நூற்றாண்டுகள் பிற்காலத்ததாகக் கணிக்கப்பட்டன. சான்றாக அதியமானின் சம்பைக் கல்வெட்டு கி.பி. 1 ஆம்

நூற்றாண்டு எனப்பட்டது. ஆனால் அதன் காலம் கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டு. அதுபோன்றே மூன்று சேர வேந்தர்களைக் குறிப்பிடும் புகளூர்க் கல்வெட்டின் காலம் கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு எனக் கணிக்கப்பட்டது. உண்மையில் அதன் காலம் கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டு.

(6) பொதுவாகவே அனைத்துக் கல்வெட்டுகளும் 2 முதல் 4 நூற்றாண்டுகள் வரை பிற்காலத்ததாகக் கணிக்கப்பட்டது. சான்றாக அரசச்சலூர் இசைக் கல்வெட்டு கி.பி. முதல் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. ஆனால் அதன் காலம் கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டு எனத் தவறாகக் கணிக்கப்பட்டது.

(7) அதன் காரணமாகக் களப்பிரர் காலத்தில் இசை மிகவும் வளர்ச்சி பெற்று இருந்தது எனக் கூறப்படுகிறது. இப்படிச் சங்கம் மருவிய காலத்திற்கு உரிய பலவும் களப்பிரர் காலத்திற்கு உரியதாகத் தவறாகக் கணிக்கப்பட்டு களப்பிரர் காலம் மிகச்சிறந்தகாலம் என வரலாறு எழுதப்படுகிறது.

(8) தமிழி எழுத்தை ஓலைகளில் எழுதுவது கடினமாக இருந்ததால், சங்கம் மருவிய காலத்தில் வட்டெழுத்து முறையை உருவாக்கி அதனை முதலில் ஓலைகளில் எழுதப் பயன்படுத்தினர். சிலகாலம் கழித்துத்தான் அவை கல்வெட்டுகளிலும் பயன்படுத்தப்பட்டன. கி.பி. முதல் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த அரசச்சலூர் கல்வெட்டில் முதல் முதலாக வட்டெழுத்து பயன்படுத்தப் பட்டது. அதன் பின்னர் சங்கம் மருவியகாலக் கல்வெட்டுகள் பலவற்றில் வட்டெழுத்து பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அவற்றில் சில அரசச்சலூர் கல்வெட்டு போல களப்பிரர் காலத்ததாகத் தவறாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆகவே வட்டெழுத்து முறை என்பது சங்கம் மருவிய காலத்திலேயே உருவாக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆனால் அது களப்பிரர், பல்லவர் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டதாக வரலாறு எழுதப்படுகிறது.

(9) சங்ககாலக் கல்வெட்டுகள் பலவும் பிற்காலத்ததாகக் கணிக்கப்பட்டது. சான்றாக மாங்குளம் கல்வெட்டின் காலம் கி.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டு எனக் கணிக்கப்பட்டது. ஆனால் அதன் காலம் கி.மு. 5ஆம் நூற்றாண்டு. கி.மு. 5ஆம் நூற்றாண்டில் கண்டிப்பாகச் சமணச் செல்வாக்கு இல்லை என்பதால் அக்கல்வெட்டு தமிழ்

அறிவர் அல்லது ஆசிவகரின் கல்வெட்டுதான் என உறுதிப்படுத்த முடியும். ஆனால் அதன் காலம் கி.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டு எனக் கொள்ளப்பட்டு சமணக் கல்வெட்டாகக் கருதப்பட்டது. உண்மையில் இந்தியாவில் எங்குமே சமணர்களுக்கு எனக் கற்படுக்கைகள் வெட்டப்படவில்லை. ஆசிவகர்கள் அல்லது தமிழ் அறிவர்களுக்கு மட்டுமே வெட்டப்பட்டது. சமண, பௌத்த மதங்கள் கி.பி. 250 வரை தமிழகத்தில் மிகச்சிறிய அளவில்தான் இருந்தன. ஆகவே சங்கம் மருவிய காலம் வரையான 99 கல்வெட்டுகளில் பெரும்பாலானவை தமிழ் அறிவர்கள் அல்லது ஆசிவகர்களுக்கானவை. சமணர்களுக்கானவையல்ல.

(10) சங்க காலத்தின் தொன்மை கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டு எனக் கணிக்கப் பட்டதால், சமணத் துறவிகளால்தான் தமிழ் மொழிக்கு எழுத்து அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது எனவும், தமிழ்நாட்டில் இருந்த பரவலான கல்வியறிவுக்கும் எழுத்தறிவுக்கும் சமண, பௌத்தத் துறவிகளே காரணம் எனவும் தவறாகக் கணிக்கப்பட்டது. ஆனால் தமிழ்நாட்டின் நகர அரசுகளும், மக்கள் பிரதிநிதித்துவ அமைப்புகளும் தான் இவற்றுக்குக் காரணம்.

(11) சங்கம் மருவிய காலத்தை, களப்பிரர் காலம் எனத் தவறாகக் கருதியதால், சங்கம் மருவிய காலத்தில் உருவான சிலப்பதிகாரம், பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்கள் போன்றவை சமண, பௌத்தத் துறவிகளால் படைக்கப்பட்டவை என இன்றும் தவறாகக் கணிக்கப்படுகிறது. அவை தமிழ் அறிவர்களாலும் ஆசிவகர்களாலும் படைக்கப்பட்டவை.

(12) சங்க காலத்தின் தொன்மை கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டு எனக் குறைத்துக் கணிக்கப்பட்டதாலும், காலம் குறித்த முக்கியத்துவம் உணரப்படாததாலும் அதன் தொன்மையைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சி நடைபெறாமல் போனது. அதன் தொன்மை முன்பே கி.மு. 750 எனக் கணிக்கப்பட்டிருந்தால் அன்றே சங்க இலக்கியங்கள் உருவாகி இருந்தன என்பதும், அவை வட இந்திய ஆரிய நாகரிகத்துக்கு மிக முந்தையது என்பதும் சிறப்பு மிக்கது என்பதும் உறுதியாகியிருக்கும். வட இந்திய நகர நாகரிகம் கி.மு. 600 வாக்கில் தொடங்கியது எனினும் அதன் இலக்கியம் மகதப்பேரரசு காலத்தில் உருவாகவில்லை. மகதப் பேரரசுக்கான எழுத்து என்பது கி.மு.

250இல் தமிழி எழுத்தில் இருந்து தான் உருவானது. அதன் இலக்கியங்கள் குப்தர் காலத்தில் கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டில்தான் உருவாகின. ஆனால் தமிழ் மொழிக்கான எழுத்து என்பது கி.மு. 1500 வாக்கில் குறியீடுகளாகவும், கி.மு. 800 வாக்கில் தமிழி எழுத்தாகவும் இருந்தது. அதனால்தான் கி.மு. 750 வாக்கில் தமிழ் மொழியில் இலக்கியங்கள் உருவாகி இருந்தன. ஆகவே தமிழில் நூல்கள், இலக்கியங்கள் உருவாகத் தொடங்கி 1000 வருடம் கழித்துத்தான் சமற்கிருத இலக்கியங்கள் உருவாகின. அதன் காரணமாகத் தமிழ் மொழியில் இருந்த நூல்கள் பலவற்றைச் சமற்கிருத மொழி கடன் வாங்கித்தான் அது ஒரு தத்துவார்த்த அறிவியல் தொழில்நுட்ப மொழியாக, இலக்கிய மொழியாக உருவானது. இவை போன்ற தமிழர் நாகரிகத்தின் பல்வேறு சிறப்புகளும் தொன்மையைக் குறைவாகக் கணித்ததால் வெளிவர இயலவில்லை.

(13) கி.மு. 50 முதல் கி.பி. 250 வரையான சங்கம் மருவிய காலம் எனப்பட்ட பேரரசுக்காலத்தில் மூவேந்தர்களும் பேரரசாக உருவாகி பல துறைகளிலும் மிக வேகமான வளர்ச்சியைக் கொண்டு வந்ததோடு, உரோமப் பேரரசோடு நேரடியாக வணிகம் செய்து வந்தனர். பெரிப்ளசு நூலும் (கி.பி.75), முசிறி-அலெக்சாண்ட்ரியா ஒப்பந்தமும் (கி.பி.150) இக்காலத்தவை. மேலும் இக்காலகட்ட இசுட்ராபோ, பிளினி, தாலமி போன்ற கிரேக்க உரோம எழுத்தாளர்களின் குறிப்புகளும், உரோம நாணயங்களும் மிக அதிக அளவு கிடைத்துள்ளன. ஆகவே இக்காலம் பேரளவு வளர்ச்சி பெற்ற காலம். இக்காலகட்டத்தில் உலகின் பெரு நகரங்களையும் பெரும் கப்பல்களையும் கொண்டதாகவும் பேரளவான பொருள்வளமும் செல்வ வளமும் கொண்டதாகவும் உலகின் முன்னணிச் சமூகமாகவும் தமிழ்ச் சமூகம் இருந்தது. ஆனால் பழந்தமிழக வரலாற்றில் ஏற்பட்ட கால வேறுபாடுகளால் இந்தச் சங்கம் மருவிய காலம் என்ற ஒன்று இல்லாமல் போனது. அது களப்பிரர் காலமாக ஆகிப்போனது.

(14) பல்வேறு சிறப்புகளைக் கொண்டிருந்த தமிழ்ச் சமூகம் கி.பி. 250 வாக்கில் அநாகரிக மக்களான களப்பிரர்களால் பேரழிவுக்கு உள்ளானது. தமிழகத்தின் அனைத்து நகரங்களும் தீயிட்டுக் கொளுத்தப்பட்டுத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. அதன்

பிந்தைய தமிழ்ச் சமூகம் ஒரு பின்தங்கிய, பிற்போக்கான, சமயச் சார்பான, கிராமச் சமூகமாக ஆகிப்போனது. தமிழில் இருந்த எண்ணியம் (பொருள்முதல்வாத மெய்யியலின் முன்னோடித்தத்துவம்) முதலான நூற்றுக்கணக்கான தத்துவார்த்த அறிவியல் தொழில்நுட்ப நூல்கள் அனைத்தும் இல்லாமல் போயின. இலக்கிய நூல்களில் 10% க்கும் குறைவான நூல்களே மிஞ்சின. களப்பிரர் காலம் மிகச் சிறந்தகாலம் எனச் சொல்லப்படுவதன் மூலம் பழந்தமிழகத்தின் பேரளவான சிறப்புகளும் அதன் பேரழிவும் திட்டமிட்டு மறைக்கப்படுகிறது. அதற்கு இந்தக் காலவேறுபாடு மிகப்பெரும் துணையாக இருந்து வருகிறது.

இவ்விளைவுகள் அனைத்தும் சங்ககாலத் தொன்மையை 400 முதல் 500 ஆண்டுகள் பிற்காலத்ததாகக் கணித்ததால் ஏற்பட்டவை. ஆனால் இன்றும் கூட உண்மைக் காலங்கள் ஏற்கப்படாமல் தவிர்க்கப்பட்டு வருவதுதான் தமிழக வரலாற்றின் அவலம். பொதுவாக வரலாற்றை மறைக்க, புதைக்க விரும்பும் பிராமணியம் வரலாற்றில் காலம் குறித்த உணர்வோ, அக்கறையோ இன்றிச் செயல்படும். அதன் மூலம் தங்களது கருத்துகளை தொன்மையும் புனிதமும் மிக்கதாக மாற்றிக்கொள்ளும். இந்தியாவிலும், தமிழகத்திலும் அதைத்தான் அது செய்து வந்தது. ஆனால் தமிழர்களும் அந்த பிராமணியக் கருத்தை உள்வாங்கி, காலம் குறித்த உணர்வோ அக்கறையோ இன்றிச் செயல்படுவது என்பது தமிழகத்தில் பிராமணிய ஆதிக்கம் வலிமையாக இருந்ததை உறுதி செய்கிறது. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய தமிழக வரலாற்றில் ஏற்பட்ட 400 முதல் 500 ஆண்டுகள் இடைவெளி என்பது தமிழ்ச் சமூகம் பேரளவான பின்னடைவைச் சந்தித்த காலகட்டத்தில் வருகிறது. களப்பிரர் படையெடுப்பால் தஞ்சைப் பகுதி உட்பட பெரும்பாலான தமிழகப் பகுதிகள் கால்நடை மேய்க்கும் பகுதிகளாக மாறிப்போயின. அதன் நகரங்களும், ஊர்களும், வேளாண்மையும் காணாமல் போயிருந்தன. அக்கால அகழாய்வும் மிகப்பெரிய வீழ்ச்சி ஏற்பட்டதை உறுதி செய்கிறது. ஆகவே களப்பிரர் படையெடுப்பால் பேரளவான அழிவும், பேரளவான சமூக மாற்றமும் ஏற்பட்டது என்பது உண்மை. ஆனால் அவை குறித்து எவ்வித ஆய்வும் இல்லாத ஒரு சூழல் உருவாக இந்தக் கால வேறுபாடும், 1000 ஆண்டுகாலப்

பழந்தமிழக நகர நாகரிகத்தின் சிறப்பு குறித்தப் புரிதல் இன்மையும் முக்கியக் காரணங்களாகும்.

காலவேறுபாடும் வடமொழி ஆதிக்கமும்:

19 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் தமிழ்நாட்டு வரலாறு பிற்காலத்ததாகக் கணிக்கப்பட்ட நிலையில், வட இந்திய வரலாறு முற்காலத்ததாகக் கணிக்கப்பட்டு அனைத்துச் சிறந்த கருத்துகளும், இலக்கணம் முதலான இன்ன பிறவும் வட இந்தியாவிலிருந்து வந்ததாகக் கணிக்கப்பட்டது. சான்றாக சமற்கிருத மொழிக்கு இலக்கணம் எழுதிய பாணினியின் காலம் தொல்காப்பியருக்கும் முந்தையது எனவும் அவரிடம் இருந்துதான் தொல்காப்பியர் பலவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டார் எனவும் கூறப்பட்டது. சமற்கிருத மொழி கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டில்தான் எழுத்துகொண்டு எழுதப்படுகிறது. அதன் இலக்கியங்கள் கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்துதான் உருவாகின. ஆனால் தொல்காப்பியருக்கும் முந்தையவர் பாணினி எனக் கணிக்கப்பட்டது. பாணினியின் காலம் கி.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் பிற்பட்டது. அவரது நூலில் உள்ள பல விடயங்கள் கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டு வரை பிறரால் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டது. ஆனால் தொல்காப்பியரின் காலம் கி.மு. 6ஆம் நூற்றாண்டு. சரக சம்கிதை என்ற மருத்துவ நூலும், பரத நாட்டிய சாத்திரம் என்ற இசை இலக்கண நூலும், கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை நூல்களான மயமதம், மாணசாரம் முதலியனவும், கணித வானவியல் நூலான ஆரிய பட்டியமும் கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டிற்குப்பிறகு களப்பிரர், பல்லவர் காலத்தில் தமிழிலிருந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்டவை அல்லது தமிழ்வழி நூல்கள். இந்நூல்கள் வட இந்தியாவில் தோன்றுவதற்கான பின்புலம் அங்கில்லை.

ஆனால் அவை இன்றும் வடமொழியில் உள்ளன. இவற்றின் தமிழ் மூல நூல்கள் அழிந்து போயின. ஆகவே இந்த வடமொழி நூல்களில் இருந்துதான் இது சார்ந்த கருத்துகள் தமிழுக்கு வந்தன எனச் சொல்லப்பட்டது. இசை சார்ந்த அனைத்தும் தமிழில் இருந்து சென்றவைதான். அவையும் வடமொழியில் இருந்து வந்ததாகவே சொல்லப்படுகிறது. மூலச்சிறப்புள்ள தமிழ்ச்சிந்தனை மரபுக்குரிய தொல்காப்பிலரின் எண்ணியம்,

கணாதரின் சிறப்பியம் போன்றவைகளும் வடமொழி சார்ந்தவை எனக் கருதப்பட்டது. இவை அனைத்தும் காலவேறுபாடுகளாலும், தவறான காலக் கணிப்புகளாலும், பின்புலம் குறித்தப் புரிதல் இன்மையாலும் வந்தவை. இவை போன்றவற்றின் காரணமாக வடமொழி தொன்மையானது, உயர்ந்தது எனவும் அதிலிருந்துதான் அனைத்தும் தமிழுக்கு வந்தன எனவும் கூறப்பட்டது. வரலாற்றில் காலம் குறித்த அக்கறையின்மை, அதன் முக்கியத்துவம் உணரப்படாதிருப்பது, அதில் பின்புலத்தின் பங்கு பற்றிய புரிதலின்மை போன்றனவற்றின் காரணமாக தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றுக்கும், அதன் பண்பாட்டுக்கும், அதன் மொழிக்கும், அதன் மக்களுக்கும் பேரளவான இழப்பும், தீமைகளும்; அளவிடமுடியாத வீழ்ச்சியும், அழிவும் நடந்துள்ளன. ஆகவே வரலாற்றில் காலம் குறித்து அக்கறை செலுத்துவோம். அனைத்தையும் காலக்கண் கொண்டு ஆய்ந்து உண்மையைக் காண்போம். காலத்தால் இழந்ததை, காலம் கொண்டே மீட்டெடுப்போம்.

சான்று நூல்கள்:

- (1) பழந்தமிழ்ச் சமுதாயமும் வரலாறும், கணியன் பாலன், NCBH வெளியீடு, 2023, புத்தகம், 1 - 2.
- (2) மூலச்சிறப்புள்ள தமிழ்ச் சிந்தனை மரபு, கணியன்பாலன், தமிழினி, 2018.
- (3) தமிழ்மொழி, கணியன்பாலன், NCBH வெளியீடு, 2024.
- (4) பழந்தமிழ்நாட்டின் கல்வெட்டுப் பொறிப்புகள், கணியன் பாலன், கீற்று இணையதளக் கட்டுரை, சூன்-2025.

★ கட்டுரையார்
எழுத்தாளர்

தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் கலைஞர்கள் சங்கம் தோற்றமும் செயல்பாடுகளும்

ஆதவன் தீட்சணயா

எழுத்தாளர் கு.சின்னப்பாரதி 1970ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய “செம்மலர்” இலக்கிய இதழை ஒன்றரை ஆண்டுக்குப் பிறகு இந்திய பொதுவுடமைக் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்) வசம் ஒப்படைத்திருக்கிறார். செம்மலரில் வெளிவரும் ஆக்கங்கள் பற்றி விவாதித்து செழுமைப்படுத்தும் நோக்கில் அதில் எழுதிவந்த 35 எழுத்தாளர்களின் சந்திப்பு ஒன்று இதழாசிரியர் கே.முத்தையா ஏற்பாட்டில் 1974 நவம்பர் 23, 24 தேதிகளில் மதுரையில் நடந்திருக்கிறது. அக்கூட்டத்தில் கட்சியின் தலைவர்களான என்.சங்கரய்யா, ஏ.பாலசுப்பிரமணியம், எம்.ஆர்.வெங்கட்ராமன் ஆகிய தோழர்களும் பங்கேற்றுள்ளனர். முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுக்கென சங்கம் ஒன்றை அமைக்கலாமென்ற தோழர் என்.சங்கரய்யாவின் முன்மொழிவு அக்கூட்டத்தில் ஏற்கப்பட்டது. இவர்களுடன் 1969ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 7ஆம் தேதி சென்னையில் தோழர்கள் ச.செந்தில்நாதன், டி.செல்வராஜ், தி.க.சிவசங்கரன், கந்தர்வன், கார்க்கி உள்ளிட்டோரது முன்னெடுப்பில் தொடங்கப்பட்டிருந்த மக்கள் எழுத்தாளர் சங்கமும் இணைவது என்கிற முடிவு 05.01.1975 அன்று எட்டப்பட்டது.

1975 ஜூன் 25 அன்று நாட்டில் அவசரநிலை அறிவிக்கப்பட்டு விட்டது. அரசியல் சாசனம் குடிமக்களுக்கு உறுதிப்படுத்தியிருந்த கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம் உள்ளிட்ட பல அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டன. ஊடகங்கள் கரும் தணிக்கைக்கு ஆளாகின. நாடு முழுவதும் மக்களுக்கான ஜனநாயகவெளிகள் சுருங்கிக்கொண்டிருந்தன. எனினும் அந்நேரத்தில் தமிழ்நாட்டில் திமுக ஆட்சி இருந்ததால் ஓரளவுக்கு சுதந்திரமாக இயங்கமுடிந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு 1975 ஜூலை 12, 13 தேதிகளில் மதுரையில் அமைப்பு மாநாட்டை நடத்தி தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தனது செயல்பாட்டைத் தொடங்கியது.

● தமுஎச - வின் தொடக்ககாலப் பணிகள்

1976 ஜனவரி 31 அன்று திமுக அரசு பதவிநீக்கம் செய்யப்பட்ட நிலையில் இங்கும் நெருக்கடி முற்றியது. தமுஎச எழுத்தாளர்கள் உரிமைப் பறிப்புக்கும் ஓடுக்குமுறைக்கும் எதிரான குரலை கருத்தரங்கங்கள், கவியரங்கங்கள் வழியே அந்நாட்களில் தொடர்ந்து வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளனர். பாரதி, பாரதிதாசன், பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் ஆகியோரை முப்பெரும் ஆளுமைகளாக ஏற்று நடத்தப்பட்ட விழாக்கள் பரவலாக கவனம் பெற்றுள்ளன. 1976 அக்டோபர் 1,2,3 தேதிகளில் நாமக்கல்லில் தமுஎச நடத்திய முதல் இலக்கிய முகாமில் எழுத்தாளர்களும் விமர்சகர்களும் மாநிலம் முழுவதிலிருந்து 170பேர் கலந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மலையாளத்திலிருந்து பி.கோவிந்தப்பிள்ளை, கன்னடத்திலிருந்து டி.ஆர்.நாகராஜ், கவிஞர் சித்தலிங்கய்யா போன்றோர் கருத்தாளர்களாக பங்கேற்ற இம்முகாம் தனது ஊழியர்களை கருத்தியல்ரீதியாக வளப்படுத்த வேண்டுமென தமுஎச திட்டமிட்ட முறையில் மேற்கொண்ட முயற்சி எனலாம். இதேநோக்கில் 1982ஆம் ஆண்டு மதுரையில் 19 தலைப்புகளை முன்வைத்து 5 நாள் மாநில அளவிலான இலக்கிய முகாம் நடத்தப்பட்டுள்ளது.

மாநிலமெங்கும் இயங்கிக்கொண்டிருந்த நாடகக்குழுக்களை ஒருங்கிணைக்கவும் அவற்றின் ஆக்கங்களை ஒரே இடத்தில் நிகழ்த்திப் பார்க்கவும், 1979 மே 25,26,27 தேதிகளில் தஞ்சையிலும், 1984 செப்டம்பர் 22,23,24 தேதிகளில்

சென்னையிலும் தமுஎச நடத்திய நாடகவிழாக்களின் தாக்கம் அரங்கச் செயல்பாட்டில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நாடகவியலாளர்கள் எஸ்.வி.சகஸ்ரநாமம், கோமல் சுவாமிநாதன் ஆகியோரை நெறிஞர்களாகக் கொண்டு தமுஎச 1986 செப்டம்பரில் மதுரையில் ஐந்துநாள்கள் நடத்திய நாடகப்பயிற்சி முகாம், நாடகத்தின் வகைமைகளையும் நுட்பங்களையும் கற்றுத்தந்தது. அம்முகாமில் பங்கெடுத்த 139 பேரில் நானும் ஒருவன்.

இசையமைப்பாளர் எம்.பி.சீனிவாசன், கே.ஏ.குணசேகரன் ஆகியோரது வழிநடத்தலில் 1989 ஜனவரியில் ஐந்துநாட்கள் கோவையில் நடத்தப்பட்ட முகாம் இசைக்குழுக்களைச் செழுமைப்படுத்திட உதவியது. இதன் தொடர்ச்சியில் ஒருசூரிலும் ஒரு முகாம் நடந்தது.

கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகள், வடிவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்கள், சமகாலப் போக்குகள், கருத்துலகத்தில் நடைபெற்றுவரும் விவாதங்கள் ஆகியவற்றில் பங்கெடுப்பதில் தமுஎச பெரிதும் நாட்டம் கொண்டுள்ளது. இதன்பொருட்டுத் தமிழிலும், பிற மொழிகளிலும் மதிப்புமிக்க பங்களிப்புச் செய்த - இலங்கை பேரா.க.சிவத்தம்பி உள்ளிட்ட ஆளுமைகள் பலரையும் அமைப்பின் மாநாடுகளிலும் நிகழ்வுகளிலும் பயிலரங்குகளிலும் கருத்தாளர்களாகப் பங்கேற்கச் செய்யும் ஏற்பாடு தமுஎசவின் தொடக்கம் முதலே இருக்கிறது.

● முதல்வர் எம்ஜிஆர் கொண்டு வந்த திரைப்படத் தணிக்கை மசோதாவை எதிர்த்த தமுஎச - வின் போராட்டமும் வெற்றியும்

அரசியலதிகாரத்தைப் பிடிப்பதற்கு திரைப்படங்களை ஒரு வழியாகக் கண்டிருந்த எம்.ஜி.ஆர், அந்த திரைப்படங்களின் சுதந்திரத்தையே பறிக்கும் நோக்கில் அப்படியொரு சட்ட முன்வரைவைக் கொண்டு வந்ததற்கு பின்புலத் தூண்டுதலாய் இருந்தது 29.03.1987 தேதியிட்ட ஆளுந்தவிகடன் இதழில் வெளியான ஒரு நகைச்சுவைத்துணுக்கும் அதற்கு விவேகானந்தன் என்பவர் வரைந்த கேலிச்சித்திரமும். ஒரு பொதுக்கூட்ட மேடையில் அமர்ந்துள்ள பலரையும் காட்டி “இதிலே எம்எல்ஏ யாரு? மந்திரி யாரு?” என்று

பொதுமக்களில் ஒருவர் கேட்க, “பிக்பாக்கெட்காரர் மாதிரி இருக்கிறவரு எம்எல்ஏ, கொள்ளைக்காரர் மாதிரி இருக்கிறவரு மந்திரி” என்று இன்னொருவர் பதிலளிப்பதாக வரையப்பட்ட அந்த கேலிச்சித்திரத்தை ஆனந்தவிகடன் அட்டைப்படமாக வெளியானது. எம்ஜிஆர் தலைமையிலான அதிமுக அரசு ஊழலில் ஊறித் திளைத்திருந்ததை இப்படி அப்பட்டமாகக் காட்டியது ஆட்சியாளர்களுக்குப் பொறுக்கவில்லை. இதற்காக ஆனந்தவிகடன் ஆசிரியர் எஸ்.பாலசுப்ரமணியம் அடுத்துவரும் இதழில் மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டும், இல்லையென்றால் மூன்றுமாத காலம் கடுங்காவல் தண்டனை என்று சபாநாயகர் பி.ஹெச்.பாண்டியன் கெடு விதித்தார். ஆனால் ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பதில் ஓர் ஊடகத்திற்குள்ள கடமையைச் செய்ததற்காக மன்னிப்புக் கோரமுடியாது என்கிற நிலைப்பாட்டை விகடன் அடுத்துவந்த இதழின் தலையங்கத்தில் அறிவித்துவிட்ட நிலையில் அதன் ஆசிரியர் எஸ்.பாலசுப்ரமணியம் கைதுசெய்து சிறையிலடைக்கப்பட்டார். இதனைக் கண்டித்து தமுஎசு மாநில மையம் அறிக்கை வெளியிட்டது. மாநிலம் முழுக்க சுவரொட்டி ஒட்டப்பட்டது. சென்னை, திண்டுக்கல், தூத்துக்குடி ஆகிய நகரங்களில் தமுஎசு நடத்திய கண்டனக்கூட்டங்களில் தீபம் நா.பார்த்தசாரதி போன்ற மூத்த எழுத்தாளர்கள் பங்கேற்றனர். மக்களிடையே எழுந்த எதிர்ப்பைக் கண்டு பின்வாங்கிய எம்ஜிஆர் அரசு வேறுவழியின்றி விகடன் ஆசிரியரை இரண்டே நாளில் விடுதலை செய்தது. ஆனாலும் கருத்துச்சுதந்திரத்தைப் பறிக்கும் அரசின் மூர்க்கம் தணியவில்லை. அச்சு ஊடகத் துறையை அச்சுறுத்தி பணியவைக்க முடியவில்லை என்கிற ஆத்திரத்திலும் அகங்காரத்திலும் எம்ஜிஆரின் கவனம், தான் உருவெடுத்து வளர்ந்த திரைத்துறை மீதே பாய்ந்தது. மத்திய தணிக்கைக் குழுவிடம் தணிக்கைச்சான்று பெற்று வெளியாகும் ஒரு படம், எம்எல்ஏக்களையோ அமைச்சர்களையோ அவமதிப்பதாக சட்டமன்ற சபாநாயகர் கருதும்பட்சத்தில் அந்தப் படத்திற்கு தடைவிதிப்பதுடன் அதன் இயக்குநர் உள்ளிட்டோரை கைதுசெய்யலாம் என்பதுதான் அந்த மசோதா.

தங்களது கலைச்செயல்பாட்டின் மீது எம்ஜிஆர் தொடுத்த தாக்குதலை எதிர்க்க திரைத்துறையினரே தயங்கிக்கிடந்த நேரத்தில் தமுஎசு கண்டன அறிக்கை வெளியிட்டதுடன் 1987 ஜூலை 12 அன்று “திரைப்படக் கலைப் பாதுகாப்பு மாநாட்டை”

நடத்தியது. பூனைக்கு மட்டுமல்ல அல்ல, புலிக்கும் மணிகட்டும் தீரமிக்கது தமுஎச என்று தெரிந்தவுடன் திரைத்துறையின் முக்கிய ஆளுமைகள் பலரும் மாநாட்டில் பங்கெடுத்தார்கள். அதன் தொடர்ச்சியில் சென்னை உட்பட 24 நகரங்களில் நடந்த உண்ணாநிலைப் போராட்டத்திலும் அவர்கள் பெருமளவில் பங்கேற்றார்கள். அந்தச் சட்டமுன்வரைவு சட்டமாக்கப்படாமலே திரும்பப்பெறப்பட்டதற்கு தமுஎச ஒருங்கிணைத்தப் போராட்டமே காரணம்.

● சனாதன சக்திகள் எழுத்தாளர் பெருமாள்முருகன் மீது தாக்குதல் தொடுத்த பொழுது தமுஎச-வின் கருத்துரிமைக்கான ஆதரவுப் போராட்டம் பற்றி விளக்கவும்.

சாதியமைப்புகளின் செயல்பாடுகளை முடுக்கிவிடும் ஆர்எஸ்எஸ் நிகழ்ச்சி நிரலின்படியாகத்தான் பெருமாள் முருகனின் மாதொருபாகன் நாவல் தொடர்பான சர்ச்சை கிளப்பப்பட்டது. 2015 ஜனவரி 12 அன்று அமைதிப் பேச்சுவார்த்தை என பெருமாள் முருகனை தனது அலுவலகத்திற்கு வரைவழைத்த நாமக்கல் மாவட்ட ஆட்சியர், அவரை உளவியல் முற்றுகைக்குட்படுத்தி ஐந்தம்ச ஒப்பந்தம் ஒன்றுக்கு சம்மதிக்கவைத்தார். அதன் தொடர்ச்சியில்தான் பெருமாள்முருகன் தன்னைத்தானே இறந்துவிட்டதாக அறிவித்துக்கொள்ளும் அவலநிலை உருவானது. அவரது அறிவிப்பு கருத்துரிமையில் நம்பிக்கை கொண்ட பலரையும் அதிர்ச்சியடைய வைத்தது. மாதொருபாகன் நூலினை உயர்த்திப்பிடித்தபடி சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில் உடனடியாகவே கண்டன இயக்கத்தை தமுஎச நடத்தியது. மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் கண்டன ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்தன. மாதொருபாகன் நூலின் மின்நூல் பிரதி பரவலாக பகிரப்பட்டது. அத்துடன் நில்லாமல், தமுஎச இப்பிரச்சனையை தோழர் ச.செந்தில்நாதன் மூலமாக சட்டரீதியாகவும் எதிர்கொண்டது.

பெருமாள் முருகனிடம் பலவந்தமாக கையொப்பம் பெறப்பட்ட ஒப்பந்தம், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 19(1)(அ)படி சட்டவிரோதமானது, அந்த ஒப்பந்தம் செல்லாது என அறிவிக்கும் படி தமுஎச சார்பில் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் பொதுநல வழக்கு தொடுக்கப்பட்டது. 1215/2015 என்ற அவ்வழக்கின் மீது வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பானது

கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்திற்கும் அவதூறுக்குமான வேறுபாட்டை துலக்கப்படுத்தியதுடன் ஒரு கலைப்படைப்பு யாருடைய கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கப்பட வேண்டும் என்கிற விளக்கத்தையும் கொடுத்துள்ளது. “இலக்கியம் - கலாச்சாரம் போன்ற விசயங்களைத் தீர்மானிப்பதற்கு அரசு, காவல்துறை அதிகாரிகள் சிறந்த நபர்களாக இருக்கமாட்டார்கள் என்றும், இத்தகைய விசயங்களை இந்தத் துறைகளைச் சேர்ந்த நிபுணர்களின் ஞானத்திற்கும், தேவைப்பட்டால் நீதிமன்றங்களிடமும் விட்டுவிடுவதே சிறந்ததொரு தீர்வாக இருக்கும் என்றே சொல்ல விழைகிறோம்”.. “இந்த நூலாசிரியர் பெருமாள் முருகன் பயத்தில் ஆழ்ந்துவிடக்கூடாது. அவர் இனி எழுத முடிவதோடு, தனது எழுத்தின் வீச்சை மேலும் விரிவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.. தனக்குள் இருந்த எழுத்தாளர் இறந்துவிட்டார் என்ற அவரது சொந்த முடிவு இதற்கு பதிலாக இருக்கமுடியாது. அதுவும்கூட அவர் சுதந்திரமாக எடுத்த முடிவல்ல. திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையின் விளைவாகவே அத்தகைய முடிவு எடுக்கப்பட்டது..” என்று விவரிக்கும் தீர்ப்பு “அவர் எதில் சிறந்தவரோ, அதைச் செய்ய, அவருள் இருக்கும் எழுத்தாளர் புத்துயிர் பெறட்டும்” என்று முடியும். கருத்தியல் தளத்தில் செயல்படும் ஒவ்வொருவர் கையிலும் இந்தத் தீர்ப்பு இருக்கவேண்டும் எனக் கருதியே தமுஎகச தமிழ்ப்படுத்தி வெளியிட்டுள்ளது.

● தமுஎசுவின் முக்கிய மாநாடுகள் மற்றும் அதன் தொடர் செயல்பாடுகள்

சமூகத்தில் முன்னுக்கு வருகின்ற பிரச்சனைகளின் தீவிரத்தை கணக்கில்கொண்டு அவ்வவப்போது சிறப்பு மாநாடுகளை தமுஎகச நடத்திவருகிறது. அவ்வகையில், சூப்பர் சினிமா தணிக்கைச் சட்டத்திற்கு எதிரான திரைப்படக் கலை பாதுகாப்பு மாநாடு, தமிழ் வளர்ச்சி - பண்பாட்டுப் பாதுகாப்பு மாநாடு, நாட்டுப்புறக் கலைஞர்கள் சிறப்பு மாநாடு, தமிழர் உரிமை மாநாடு, மதமாற்றத் தடைச்சட்ட எதிர்ப்பு மாநாடு, கருத்துரிமைப் போற்றுவும் சிறப்பு மாநாடு, இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பு-மொழியுரிமை பாதுகாப்பு மாநாடு, தேசிய கல்விக் கொள்கைக்கு எதிராகக் கல்வி உரிமை மாநாடு, சனாதன ஒழிப்பு மாநாடு எனத் தொடர்ந்து நடத்துகிறோம். இவையல்லாமல்,

பொதுமுடக்கக் காலத்தில் இணையவழியில் நூற்றுக்கணக்கான கருத்தரங்கங்களை பெருந்திரள் பங்கேற்புடன் நடத்திய அனுபவத்தில் இப்போதும் கூட தேவை கருதி அவ்வாறு நடத்துகிறோம்.

தமிழைச் செம்மொழியாக அறிவிக்கக்கோரி மாநில அளவில் பல்வேறு இயக்கங்களை நடத்திய தமுஎகச, இக்கோரிக்கையின் மீதான அழுத்தத்தைக் கூட்டும்பொருட்டு, பெருந்திரளுடன் டெல்லிக்குப் போய் அரசியல் கட்சிகளின் தலைவர்களும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் பங்கெடுத்தப் பேரணியை நடத்தியது.

சமூகம் நமக்குள் திணித்துள்ள பொதுப்புத்தியிலிருந்து நம்மை விடுவித்துக்கொள்ளும்முகத்தான் அம்பேத்கரியம் அறிவோம் பயிலரங்கு, சங்க இலக்கியப் பயிலரங்கு, பாலினச் சமத்துவம் அறிதல் அரங்கு, சிறுபான்மையினர் வாழ்வியல் புரிந்துணர்வு முகாம், புனைவுலகும் புறவுலகும் முகாம், சிந்துவெளிப் பண்பாடு பயிற்சி முகாம் எனத் தொடர்ந்து முகாம்களை நடத்தித் தமுஎகச ஊழியர்களின் கருத்துலகத்தை காலப்பொருத்தமுள்ளதாக்குகிறோம்.

தமுஎகச எழுத்துமேசையிலோ புத்தகத்திற்குள்ளோ தலையைக் கவிழ்த்துக்கொண்டு சமூக நடப்புகளை கண்டும்காணாமல் இருப்பவர்களின் அமைப்பல்ல. மதுரை, விருதுநகர் மாவட்டங்களின் நான்கு ஊராட்சிகளில் உள்ளாட்சித் தேர்தலை நடத்தவொட்டாமல் சாதியவாதிகள் தடுத்துவந்த நிலையில் அந்த ஊர்களுக்குப் போய்த் தேர்தலை நடத்தி ஜனநாயகக் கடமையை நிறைவேற்றுமாறு பரப்புரை செய்தோம். மதுரையில் போராட்டமும் நடத்தினோம். தென் மாவட்டங்களில் முனைப்படைந்து வந்த சாதிய மோதல்களுக்கெதிராக 6 நகரங்களில் நடத்திய பட்டினிப் போராட்டம், அந்நேரத்தில் நடந்த முக்கியமான தலையீடாகும்.

● தமுஎச-வின் பெயர், அதன் இலச்சினை விரிவாக்கப் பின்னணி மற்றும் அதன் முக்கியத்துவம் குறித்துப் பதிவிடுக!

எழுத்தாளர்களுக்கும் கலைஞர்களுக்குமானது என்கிற புரிதலுடன்தான் 1975ஆம் ஆண்டு தமுஎச தொடங்கப்பட்டது. எனினும் பெயரிலும்கூட அந்த உள்ளடக்கியத்தன்மை வெளிப்பட

வேண்டும் என்கிற நோக்கில் 2008 ஆம் நடைபெற்ற 11 ஆவது மாநில மாநாட்டில் அமைப்பின் பெயரில் கலைஞர்களையும் சேர்த்து “தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் கலைஞர்கள் சங்கம்” என்றானது.

• பாரதி, பாவேந்தர் பாரதிதாசன் மற்றும் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் ஆகிய ஆளுமைகளை மக்களிடம் கொண்டு செல்லத் தமுஎகச - ஆற்றிய பணிகள்.

சங்கம் தொடங்கிய காலத்தில் நெருக்கடிநிலை நிலவிய சூழலில் பாரதி, பாரதிதாசன், பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் ஆகியோரது படைப்புகளை முன்வைத்து ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டக்குணம், விடுதலையுணர்வு, பகுத்தறிவு மற்றும் பொதுவுடமைக்கருத்துக்கள் ஆகியவற்றைப் பேசுவதற்கான வாய்ப்பாகத் தோழர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இம்மூவருக்குமான விழாக்கள் ஆண்டுதோறும் நடக்கின்றன. அமைப்பின் முன்னோடிகளாக இவர்களை ஏற்பது இயல்பாக நடந்தேறியது. ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தில் பிறந்து உலகளாவியப் பார்வையால் தமிழில் முற்போக்கு இலக்கியத்திற்கு பெரும்பங்காற்றிய தோழர் தமிழ்ஒளியையும், சமூகத்தடைகளைத் தாண்டி நாட்டியக்கலையில் அருஞ்சாதனைகள் புரிந்த பாலசரஸ்தியையும் கடந்த மாநாட்டில் இணைத்து ஐம்பேராளுமைகள் என்றாக்கிக்கொண்டோம்.

• கவிஞர் தமிழ்ஒளி குறித்த தமுஎகச அமைப்பின் முன்னெடுப்புகள்.

தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழர் நலன், பகுத்தறிவு, பொதுவுடமை நோக்கிய சமூக மாற்றம் ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை வைத்து படைப்பிலக்கியத்திலும் கருத்தியல் தளத்திலும் களத்திலும் செயல்பட்டவர் தோழர் தமிழ்ஒளி. சாதிய ஒடுக்குமுறை, வேதப்பண்பாடு மற்றும் இந்தியின் ஆதிக்கம், பொருளாதாரச் சுரண்டல் ஆகியவற்றுக்கெதிரான அவரது நிலைப்பாடுகள் இன்றைக்கும்

பொருந்தக்கூடியவை. அனைத்திந்திய முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் ஒரு பகுதியாக தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தை தொடங்கி அதன் முதல் செயலாளராகவும் இருந்தவர் என்ற முறையில் அவர் தனது நண்பருக்கு எழுதிய கடிதம் ஒரு கொள்கையறிக்கைக்கு நிகரானது. எனவே அவர் பாரதி, பாரதிதாசன், வரிசையில் வைத்துப் போற்றப்பட வேண்டியவர். அவரது பிறந்த நாளையும் நினைவு நாளையும் அரசு நிகழ்வாக நடத்தவேண்டும் என்று புதுச்சேரி மாநில அரசை இணங்கவைத்து சாத்தியப்படுத்தியதில் புதுச்சேரி முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்திற்கு தீர்மானகரமான பங்குண்டு. தமிழ்ஒளியின் நூற்றாண்டு தொடங்குவதற்கு பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பே நூற்றாண்டு விழாக்குழுவை அமைத்து அதனுடே தொடர்ச்சியாக அவரது படைப்புகளை வெகுமக்களிடையே கொண்டு செல்வதற்கு தமுஎகச தோழர்கள் உள்ளூறையாக இருந்தியங்கினர். தமிழ்ஒளி நூற்றாண்டு விழாவை அரசு விழாவாக கொண்டாடுவது, அவருக்குத் தஞ்சைத் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் சிலை வைப்பது, அவருடைய படைப்புகளை மாணவர்களிடையே பரப்புவதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு என்கிற முடிவினை தமிழ்நாடு அரசு மேற்கொண்டதற்குப் பின்னே தமுஎகச உருவாக்கிய தாக்கமும் ஒரு காரணம்.

● **நாட்டுப்புறக் கலைகளைப் பேணி வளர்ப்பதில் தமுஎகசவின் பங்களிப்புப் பற்றிக் குறிப்பிடுக!**

தமுஎகச திருவண்ணாமலைத் தோழர்கள் உருவாக்கிய கலை இரவு என்கிற கொண்டாட்டம் பெரிதும் நாட்டுப்புறக் கலைகளையே மையப்படுத்தியிருந்தது. ஆயிரக்கணக்கான மக்களிடையே பெரும் மேடையில் நிகழ்த்திக்காட்டப்பட்ட இக்கலைவடிவங்களுக்கு மக்கள் காட்டிய ஈடுபாடும் ஆர்வாரமும் அந்தக் கலைஞர்களுக்கு நம்பிக்கையையும் உற்சாகத்தையும் வழங்கின. கலை இரவு மாநிலம் முழுவதும் பரவியபோது அந்தந்த வட்டாரத்தின் வாழ்வியலோடு தொடர்புடைய நாட்டுப்புறக் கலைவடிவங்கள் கவனப்படுத்தப்பட்டன. தமுஎகச தவிர்த்து வேறுபல அமைப்புகளும் கலை இரவு வடிவத்தைக் கைக்கொண்டு நடத்துகிறார்கள்.

நாட்டுப்புறக் கலைஞர்கள் முழுநேரமாக இயங்கமுடிவதில்லை. அவர்கள் வாழ்வாதாரத்திற்காக

வேளாண் கூலிகளாகவும் வேறுபல தொழில்களில் முறைசாராத் தொழிலாளிகளாகவும்தான் வாழ்க்கையை ஓட்டவேண்டியுள்ளது. வாழ்வாதாரம் சார்ந்த தீராக்கவலையுடன் மனநிறைவற்ற நிலையில் கலைப்பணியும் ஆற்றுகின்றனர். நாட்டுப்புறக் கலைஞர்களின் நலன் சார்ந்த கோரிக்கைகளை முன்வைத்து தமுஎகச சிறப்பு மாநாடும் பேரணியும் நடத்தியதன் பேரில் திமுக அரசு நாட்டுப்புறக் கலைஞர்கள் நலவாரியத்தை அமைத்தது. அடுத்துவந்த அதிமுக அரசு அந்த வாரியத்தைக் கூட்டாமலே முடக்கிப் போட்டது. கொரானா பொதுமுடக்கக்காலத்தில் நாட்டுப்புறக்கலைஞர்கள் எங்கும் நிகழ்ச்சி நடத்த வழியற்று வாழ்வாதாரம் இழந்திருந்த நிலையில் தமுஎகச மூலமாக மாநிலம் முழுக்க அவர்களுக்கு இயன்ற உதவிகளைச் செய்தோம். இணையவழியில் அவர்களுக்காக நடத்தப்பட்ட சிறப்பு மாநாட்டில் அப்போதைய தமிழ்வுளர்ச்சித்துறை அமைச்சர் மாபா பாண்டியராஜன் பங்கேற்று சில வாக்குறுதிகளை அளித்தார். ஆட்சி மாற்றத்திற்குப் பிறகு அதேபோல் நடத்திய மாநாட்டில் அமைச்சர் தங்கம் தென்னரசு பங்கேற்று நம்பிக்கையளித்தார். **நாட்டுப்புறக் கலைஞர்கள் நலவாரியம் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டது.** ஆனால் அவர்களது தேவைகளை நிறைவு செய்யக் கூடிய நிலையில் வாரியம் இல்லை. வாரியத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் சொற்ப நிதியை வைத்துக் கொண்டு மாநிலத்தில் உள்ள ஆறுலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட நிகழ்த்துக் கலைஞர்களுக்கு குண்டுசிகூட வழங்க முடியாது. நலவாரியத்தில் உறுப்பினராகச் சேர்வது முதற்கொண்டு ஐநூறு ஆயிரம் என்ற அற்பத் தொகையை நிவாரணமாகப் பெறுவது வரைக்குமாக அவர்களை அலைக்கழிக்கும் அலுவலக நடைமுறைகளில் தீவிரமான மாற்றங்கள் தேவை. கலைஞர்களை இரவலர்கள் போல நடத்தும் நிலை சமூகத்தில் இருப்பது போலவே அரசுத்துறைகளிலும் இருப்பதை மாற்றுவதற்கு கலை பண்பாட்டுத் துறையும் வாரியமும் கலை இலக்கிய அமைப்புகளுடன் இணைந்துச் செயல்பட முன்வருவதுதான் இதற்கு ஓரளவுக்குத் தீர்வாக இருக்கமுடியும்.

● சாதி ஒழிப்பு மற்றும் மகளிர் விடுதலை குறித்த தமுஎகச-வின் தொடர் செயல்பாடுகள்.

சாதியொழிப்பின் உடனடி சாத்தியங்கள் பற்றிய விவாதங்கள் ஒருபுறமிருக்க, அதற்கும் முன்னதாகவே ஒவ்வொரு

தனிமனிதரும் தன்னளவில் சிந்தனை மற்றும் செயல்பூர்வமாக சாதியை மறுத்து வாழ்வதற்கான சாத்தியம் இருப்பதை தமுஎகச தோழர்கள் தவறவிட்டுவிடக்கூடாது. சாதியாதிக்க, மதவாத அமைப்புகளில் இணையக்கூடாது. சனாதன, சாதியக் கருத்துகள் எவ்வடிவில் வெளிப்பட்டாலும் எதிர்க்க வேண்டும் என்று தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்படுகிறது. தீண்டாமை ஒழிப்பு முன்னணியில் உறுப்பியம் வகிப்பது இந்நோக்கில்தான். இங்கே நிலவும் பாலினப்பாகுபாட்டிற்கும் ஒடுக்குமுறைக்கும் சாதியமே அடிப்படையாக இருக்கிறது. சாதியம் இங்குள்ள பொருளியல் உறவுகளுடனும் பின்னிப்பிணைந்திருக்கிறது. எனவே ஓர் ஒருங்கிணைந்தப் பார்வையும் போராட்டமும் தேவை. அது நடந்தால் இதெல்லாம் மாறிவிடும் என்று சாக்குப்போக்கு சொல்லிக் கொண்டிருக்காமல், தமுஎகச தோழர்கள் ஆணாதிக்கக் கண்ணோட்டம் துறந்தவர்களாகவும் பாலினச் சமத்துவம் பேணக்கூடியவர்களாகவும் பெண்களும் மாறும் பாலினத்தவரும் தமக்குரிய பிரதிநிதித்துவத்தை அடைவதற்கு துணைநிற்பவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும் என்று அமைப்பு வலியுறுத்துகிறது. ஆனால் இந்த நிலைப்பாடுகளை தோழர்கள் அனைவரும் மனமார ஏற்றுச் செயல்படுகிறார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. அதற்காக அவர்கள் தம்மளவில் தயாராவதற்கான முயற்சியை இடைவிடாது நடத்த வேண்டியுள்ளது.

அமைப்பின் கிளை முதல் மாநிலம் வரை குறைந்தபட்சம் 20% நிர்வாகிகள் பெண்களாக இருக்க வேண்டும், பெண்கள் பங்கேற்கும் விதமாக அமைப்பின் நிகழ்ச்சிகளை வடிவமைக்க வேண்டும், பெண்கள் கலை இலக்கியச் செயல்பாடுகளில் தமக்குள்ள தடைகளைக் கடக்க உதவுதல், பாலியல் தொந்தரவுகள் எவ்வடிவில் வெளிப்பட்டாலும் நடவடிக்கை என்பதில் அமைப்பு உறுதியாக இருக்கிறது.

● தமுஎகச-வின் விருதுகள் மற்றும் அதன் முக்கியத்துவம் பற்றிய விவரங்களைத் தொகுத்தளிக்கவும்.

எழுத்திலக்கியத்தின் பல்வேறு வகைமைகளில் வெளியாகும் நூல்களுக்கென 11 விருதுகள். நாடகச்சுடர், இசைச்சுடர், நுண்கலைச்சுடர், நாட்டுப்புறக்கலைச்சுடர், பெண் படைப்பாளுமை என ஐந்து விருதுகள் வழங்கப்படுகின்றன. 10 ஆயிரம் பரிசுத்தொகை, பாராட்டுப் பட்டயம் ஒவ்வொரு

விருதுக்கும் வழங்கப்படுகிறது. முற்போக்குக் கலை இலக்கியத்திற்கு வாழ்நாள் பங்களிப்புச் செய்த ஆளுமைக்கான விருது ஒருவருக்கு வழங்கப்படுகிறது. விருதுத்தொகை ஒரு இலட்சம் ரூபாய். ஆண்டுதோறும் ஒரு குறும்படத்திற்கும் ஓர் ஆவணப்படத்திற்கும் மூன்று திரைப்படங்களுக்கும் விருதளிக்கப்படுகிறது. இவ்விருதுகள் அனைத்தும், தமுஎகச மீது ஈடுபாடுள்ள தோழர்களால் முன்கூட்டியே வழங்கப்பட்டுள்ள தொகையை வங்கியில் வைப்புநிதியாக வைத்து அதிலிருந்து வழங்கப்படுவதாகும்.

விருதுக்குரிய நூல்கள் படங்கள் ஆளுமைகள் பற்றிய கருத்தரங்கம் பகலிலும், மாலையில் கலை இரவுப் பொதுமேடையில் விருதளிப்பும் நடக்கும். விருதுபெற்ற நூல்கள் தமுஎகசவின் வாசிப்பு இயக்கம் மூலம் பரவலாகக் கொண்டுசெல்லப்படுகின்றன.

• தமுஎகச -வின் பொன்விழா ஆண்டின் செயல்திட்டம் பற்றித் தெளிவாக்கவும்.

வெறுப்பின் கொற்றம் வீழ்க, அன்பே அறமென எழுக என்கிற முழக்கத்துடன் அடுத்த மூன்றாண்டுகளுக்கு எமது கலை இலக்கிய, களச் செயல்பாடுகள் அமையும். தமுஎகச நிகழ்ச்சி நடக்காத நாளே தமிழ்நாட்டில் இல்லை என்கிற அளவுக்கு கருத்துலகத்தில் இயங்கிவரும் தமுஎகச காலத்தின் தேவையை நிறைவு செய்வதில் இன்னும் தீவிரமாகவும் வேகமாகவும் செயல்பட வேண்டியுள்ளது.

நோம் சாம்ஸ்கியின் மொழியியல்

சிந்தனைகள்

எத்திராஜ் அகிலன்

சமகாலச் சிந்தனை மீது மிகுந்த செல்வாக்குச் செலுத்தும் அறிஞர்களில் ஒருவராகக் கருதப்படுபவர் நோம் சாம்ஸ்கி. மொழியியல், அரசியல் அறிவியல் (Political Science) மற்றும் மெய்யியல் போன்ற பல துறைகளில் அவருடைய பங்களிப்பு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. 98 வயதை நெருங்கும் சாம்ஸ்கி, பல பத்தாண்டுகளாக ஒரு முக்கிய அறிவுஜீவியாக இருந்து வருகிறார். போர், ஏகாதிபத்தியம் மற்றும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு ஆகியவற்றுக்கு எதிராக வன்மையான கருத்துகளை முன்வைத்து வருகிறார். அதிகாரத்தைக் கேள்விக்கு உட்படுத்தும் அவருடைய துணிவும், சமூகத்தின் மீதான தீவிர விமர்சனத்தை வெளிப்படுத்தும் அவருடைய திறனும் அவரைச் சக்திவாய்ந்த நபராகவும் அதே நேரத்தில் சர்ச்சைக்குரிய நபராகவும் மாற்றியுள்ளது.

1970 களின் தொடக்கத்தில் நான் கல்லூரி மாணவனாக இருந்த போது மொழியியல் பாடத்தின் மூலம் சாம்ஸ்கி பற்றி அறிய நேர்ந்தது. இவருடைய T.G. (Transformational Generative) இலக்கணக் கோட்பாடுகள் எனக்குள் பெரும் பிரமிப்பை ஏற்படுத்தியவை. லெனர்ட் ப்ளூம்ஃபீல்ட், எட்வர்ட் சேப்பிர் போன்ற மொழியிலாளர்களைக் காட்டிலும் சாம்ஸ்கி என்னுடைய அபிமானத்திற்குகந்தவராய்த் தோன்றினார். பின்னாட்களில், இவருடைய அரசியல் பார்வைகள் எனக்கு இவர் மீதிருந்த

அபிமானத்தைப் பெரிதும் கூட்டின. இவருடைய எழுத்துகளின் பால் நான் கொண்டிருக்கும் மோகம் அலாதியானது.

மாணவப் பருவத்துக்குப் பிறகு சாம்ஸ்கியைப் பற்றி அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகவே ஒரு சில துணுக்குச் செய்திகளையும் சிறு கட்டுரைகளையும் நான் பார்த்திருந்தேன். ஆசிரியப்பணி நிறைவுக் காலத்திற்குப் பிறகு, தற்செயலாக, மார்ச் 2013 காலச்சுவடு இதழில் சிலிகான் பள்ளத்தாக்கின் தொழில்நுட்பத் தன்னாதிக்க சக்திகளும் அரசியல் தன்னாதிக்க சக்திகளும் எனும் தலைப்பில் சாம்ஸ்கியின் நேர்காணல் ஒன்றை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழியாக்கம் செய்து வெளியிடும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. என்னுள் அடங்கிக்கிடந்த அவர் மீதான அளவற்ற ஆர்வத்தை இது மீண்டும் கிளறி விட்டது.

சாம்ஸ்கி பற்றித் தமிழில் நல்ல நூல்கள் வெளியாகி இருக்கின்றன. இவை பெரும்பாலும் அவர் மொழிக்கு ஆற்றியிருக்கும் பங்களிப்பை விரிவாகப் பேசுகின்றன. இவற்றுள் குறிப்பிடத்தகுந்தது பேரா. சு.ராசாராம் எழுதியுள்ள **நோம் சாம்ஸ்கி எனும் விரிவான நூல்**. இவர் சாம்ஸ்கியின் துறையிலேயே மாணவராகவும் சிலகாலம் பயின்றிருக்கிறார். தமிழ் மொழிக்குக் கிடைத்திருக்கும் மிக அரிய கொடைகளுள் ஒன்றாக இந்த நூலைப் பார்க்கிறேன்.

சாம்ஸ்கியின் அரசியல் பார்வைகள் பரந்து விரிந்தவை. இடதுசாரிக் கண்ணோட்டம் கொண்டவை. இவற்றைப் பற்றி விரித்தெழுத ஆசைப்பட்டாலும் முறையான வாசிப்பின்றி இதைச் செய்வது இயலாது என்பதால் சாம்ஸ்கியின் மொழியியல் சிந்தனைகளைப் பற்றியும் அவை இன்று பல்வேறு துறைகளிலும் செலுத்தும் தாக்கம் பற்றிய குறிப்புகளை இக்கட்டுரையில் கொடுக்க முனைகிறேன்.

உருமாற்ற உருவாக்க இலக்கணம் என்றும், உருமாற்ற இலக்கணம் என்றும் கூறப்படும் Transformational Generative Grammar குறித்து 1957 ஆம் ஆண்டில் சாம்ஸ்கி எழுதிய தொடரியல் கட்டமைப்புகள் (Syntactic Structures) எனும் சிறு நூலை இவருடைய மொழிக் கோட்பாடுகளை உலகறியச் செய்தது. இவருக்கு முன்பிருந்த முக்கிய மொழிக்கோட்பாட்டாளர்கள் எட்வர்ட் சேப்பிரும், லியோனார்ட் ப்ளூம்ஃபீல்டும். இவர்கள் மொழியியல் துறையில் கட்டமைப்பியல் (structuralism) அணுகுமுறையை உருவாக்கிய முக்கிய முன்னோடிகள். மற்றொரு முக்கிய ஆளுமை பி.எப். ஸ்கின்னர்.

மொழி என்பது பண்பாட்டின் பிரதிபலிப்பு என்றும், உளவியல் மற்றும் சமூக அம்சங்களுடன் இணைந்தது என்றும் எட்வர்ட் சேப்பிர் வலியுறுத்தினார். ஒலி அமைப்புகள், இலக்கணக் கட்டமைப்புகள், மற்றும் மொழியின் பண்பாட்டுச் செயல்பாடுகள் ஆகியவற்றை இவர் ஆய்வு செய்தார். மானுடர்களின் உலகப் பார்வையை உருவாக்கும் கருவியே மொழி எனக் கருதினார். கட்டமைப்பியலின் ஒரு பகுதியாக, மொழியின் கூறுகளை (units of language) வகைப்படுத்தும் முயற்சியில் சேப்பிர் ஈடுபட்டார். 1921 ஆம் ஆண்டில் இவர் வெளியிட்ட மொழி எனும் நூல் மிகவும் பேசப்பட்ட ஒன்றாகும்.

ப்ளூம்ஃபீல்ட் அமெரிக்க மொழியியல் சங்கத்தின் (Linguistic Society of America) நிறுவனர்களில் ஒருவர். இவர் மொழியியலை ஓர் அறிவியல் துறையாக நிறுவ முயன்றார். பார்வையிடக்கூடிய தரவுகள் மற்றும் ஒலி அமைப்புகள் (phonemes, morphemes) ஆகியவற்றின் பகுப்பாய்வை இவர் வலியுறுத்தினார். நடத்தையியல் அல்லது நடத்தை உளவியல் என்றழைக்கப்படும் Behaviorism கோட்பாட்டைப் பின்பற்றி, வெளிப்படையாகப் புலனாகும் மொழி நடத்தை மீது இவர் கவனம் செலுத்தினார். ஒவ்வொரு மொழியின் அமைப்பையும், அதன் வழக்குப் பயன்பாட்டையும் முறையாக வகைப்படுத்த முயன்றார். எட்வர்ட் சேப்பிர் 1921 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட மொழி எனும் நூல் வந்து பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு 1931 ஆம் ஆண்டில் ப்ளூம்ஃபீல்ட் அதே தலைப்பில் வெளியிட்ட நூலும் மிகப் பரவலான கவனத்தையும் அங்கீகாரத்தையும் பெற்றது.

பி.எப். ஸ்கின்னர், மொழியை ஒரு நடத்தை (behavior) எனக் கருதி, அதைச் சூழ்நிலைத் தூண்டுதல்கள் (environmental stimuli) மற்றும் ஊக்குவிப்புகள் (reinforcements) மூலம் உருவாகும் ஒரு செயலாகப் பார்த்தார். மொழி என்பது பழக்கப்படுத்தப்பட்ட நடத்தை என்று வாதிட்ட ஸ்கின்னர், குழந்தைகள் ஒரு சொல் அல்லது வாக்கியத்தைப் பேசுவதற்கு முன்பாக, அவர்கள் அதைப் பார்வையிடுகிறார்கள், பின்பற்றுகிறார்கள், பின்னர் ஊக்குவிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டினார். உதாரணமாக, ஒரு குழந்தை 'தண்ணீர்' என்று சொன்னால், பெற்றோர் தண்ணீரைக் கொடுக்கிறார்கள். இது positive reinforcement அந்தச் சொல் மீண்டும் பயன்படுத்தப்படும் என்று விளக்கினார். தேவையை வெளிப்படுத்தும் சொல், சூழ்நிலையை விவரிக்கும் சொல், கேட்டதை மீண்டும் சொல்வது, பதிலளிக்கும் சொல் என மொழி நடத்தையை இவர் பல வகைகளாகப் பிரித்தார்.

சாம்ஸ்கியின் தொடரியல் கட்டமைப்புகள் நூல் மொழியியல் துறையில் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. மொழி என்பது வெறும் கற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பழக்கவழக்கங்களின் தொகுப்பு அல்ல, மாறாக, அது உள்ளார்ந்த, உலகளாவிய விதிகளால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது என்று சாம்ஸ்கி இந்நூலில் தன் அனுமானத்தை முன்வைக்கிறார். குறிப்பிட்ட சில விதிகளைக் கொண்டு, எண்ணற்ற வாக்கியங்களை எப்படி உருவாக்க முடியும் என்பதை விளக்கும் உருமாற்ற-உருவாக்க இலக்கண மாதிரியை (transformational & generative grammar) அவர் முன்மொழிந்தார். இதன் மூலம், நடத்தை சார்ந்த அறிவியலில் இருந்து அறிவாற்றல் சார்ந்த அறிவியலை நோக்கி மொழிப்புல ஆய்வு நகர்ந்தது.

1957 ஆம் ஆண்டில் வெளியான தொடரியல் கட்டமைப்புகள் நூலைத் தொடர்ந்து, 1965 ஆம் ஆண்டில் தான் வெளியிட்ட தொடரியல் கோட்பாட்டின் அம்சங்கள் (Aspects of the Theory of Syntax) எனும் நூலில், தனது கோட்பாட்டின் மிகவும் விரிவான மற்றும் செம்மையான பதிப்பை சாம்ஸ்கி வழங்கினார். இதில் அவர் ஆழமான அமைப்பு (deep structure) மற்றும் மேற்பரப்பு அமைப்பு (surface structure) எனும் கருத்துக்களை அறிமுகப்படுத்தினார். ஆழமான அமைப்பு என்பது ஒரு

வாக்கியத்தின் அடிப்படைப் பொருளைக் குறிக்கிறது. அதேசமயம், மேற்பரப்பு அமைப்பு என்பது நாம் பேசும் அல்லது எழுதும் உண்மையான வார்த்தைகளின் வரிசையைக் குறிக்கிறது. வெவ்வேறு மேற்பரப்பு அமைப்புகளைக் கொண்ட வாக்கியங்கள் எப்படி ஒரே பொருளைக் கொண்டிருக்க முடியும், அல்லது ஒரே மேற்பரப்பு அமைப்பை கொண்ட வாக்கியங்கள் எப்படி வெவ்வேறு பொருள்களைக் கொண்டிருக்க முடியும் என்பதை விளக்குவதற்கு இந்த வேறுபாடு மிகவும் முக்கியமானதாக இருந்தது.

தொடர்ந்து அடுத்த ஆண்டில் இவர் வெளியிட்ட **கார்த்தீஸிய மொழியியல் எனும் நூல்**, சாம்ஸ்கியக் கோட்பாடுகளின் தத்துவார்த்த வேர்களைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. அவருடைய மொழியியல் கோட்பாடுகளுக்கு ஒரு பரந்த அறிவார்ந்த பின்னணியை இந்நூல் வழங்குகிறது. இந்த நூலில், அவர் தனது கருத்துக்களை ரெனே தேகார்த் போன்ற பகுத்தறிவுவாத சிந்தனையாளர்களுடன் இணைக்கிறார். உள்ளார்ந்த மொழித் திறன் எனும் கருத்து வரலாற்றுக்கு முந்தையது என்று அவர் வாதிடுகிறார். ஒரு மொழியின் 'ஆழமான' மற்றும் 'மேற்பரப்பு' அமைப்பு போன்ற பல கருத்துக்கள் 17 ஆம் நூற்றாண்டின் பகுத்தறிவுவாத தத்துவவாதிகளின் படைப்புகளில் சில வடிவங்களில் இருந்ததாக அவர் குறிப்பிடுகிறார். கார்த்தீஸிய மொழியியலானது மனத்தை ஒரு சிந்தனைப் பொருளாகக் கருதுகிறது. இது மொழியின் உலகளாவிய கொள்கைகளை நாடுகிறது. மொழியியல் படைப்பாற்றலிலும், வரையறுக்கப்பட்ட வழிமுறைகளை எல்லையற்ற முறையில் பயன்படுத்துவதிலும், தனித்துவமான திறன் கொண்டவன் மானுடன் என்று இந்நூல் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

இதற்கப்புறம் முப்பதாண்டுகள் கழித்து சாம்ஸ்கி வெளியிட்ட அதிசிக்கன நிரல் (The Minimalist Program) எனும் நூல் சாம்ஸ்கியின் இதுவரையிலான கோட்பாடுகளைச் சீராக்கி, மிகவும் எளிமையானதாக வழங்க முனைகிறது. உருமாற்ற உருவாக்க இலக்கணத்தின் கோட்பாடுகளை மேலும் நேர்த்தியானதாகவும், திறமையானதாகவும் மாற்ற சாம்ஸ்கி இதில் முயன்றிருக்கிறார். அதிசிக்கன நிரல் என்பது, மிக அடிப்படையான மற்றும் அடிப்படை கொள்கைகளை மட்டுமே

நம்பி மொழியை விளக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. குறைந்தபட்ச முயற்சியில், ஒலியையும் பொருளையும் இணைக்கும் வகையில், மனித மொழித் திறன் ஒரு சரியான அமைப்பாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது என்று சாம்ஸ்கி இதில் முன்மொழிகிறார். இந்த அணுகுமுறையானது மொழியியலில் நிகழும் சமகால ஆய்வுகளின் மீது தொடர்ந்த தாக்கம் செலுத்தி வருகிறது.

இந்த நூல்களோடு மட்டுமின்றி, அவர் எழுதியிருக்கும் எண்ணற்ற கட்டுரைகளும் விரிவுரைகளுமாக இணைந்து மொழியியலில் அவரது பங்களிப்புக்கு அடித்தளம் இட்டிருக்கின்றன. எண்ணற்ற விவாதங்களைத் தூண்டி, மொழியியலில் மட்டுமின்றி அறிவாற்றல் அறிவியல், தத்துவம் மற்றும் உளவியல் ஆகிய துறைகளிலும் இவை ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

அனைத்து மனித மொழிகளுக்கும் அடிப்படையாக ஒரு ‘உலகளாவிய இலக்கணம்’ இருக்கிறது என்றும், குழந்தைகள் இந்த கோட்பாடுகளுடன் பிறக்கிறார்கள் என்றும் சாம்ஸ்கி அனுமானித்தார். ஒரு குழந்தை தன்னுடைய வாழ்க்கையில் கேட்கும் மொழித் தரவு மிகவும் குறைவானது, குறைபாடுள்ளது, முழுமையற்றது. ஆனால், அந்தக் குழந்தை எந்தவிதமான இலக்கணப் பிழைகளும் இல்லாமல், சிக்கலான வாக்கியங்களை உருவாக்கும் திறன் கொண்டிருக்கிறது. குழந்தை கேட்காத, அதற்கு அறிமுகமில்லாத வாக்கிய அமைப்புகளையும் அது உருவாக்குகிறது. இதற்கு வெளிப்புறத் தூண்டுதல்கள் (Stimulus) இருந்தால் மட்டும் போதாது. மனித மூளையில் மொழி கற்பதற்கான உள்ளார்ந்த, பிறப்பிலேயே அமைந்த ஒரு அமைப்பு (innate mechanism) இருக்க வேண்டும் என்று சாம்ஸ்கி கருதினார். ஸ்கின்னரின் ‘பேச்சு நடத்தை’ (Verbal Behavior) என்ற நூலை விமர்சித்து தான் முன்வைத்த கருத்துகளை ‘தூண்டுதலின் வறுமை’ (Poverty of the Stimulus) என்று அவர் அழைத்தார். இந்தக் கருத்தாக்கம், மொழியியல் மற்றும் அறிவாற்றல் அறிவியல் துறைகளில் பெரும் விவாதங்களை உருவாக்கியது.

குழந்தைகள் மொழியைக் கற்றுக்கொள்ளும் விதம், அவர்களின் சமூகச் சூழல் மற்றும் உயிரியல் காரணிகள் ஆகிய இரண்டையும் ஆராய்ச் சாம்ஸ்கியின் கோட்பாடுகள்

உதவின. ஒரு குழந்தை, மொழிக்கு உள்ளாகும் குழல் குறைவாக இருந்தாலும், அது மொழியை மிக விரைவாகக் கற்றுக்கொள்கிறது எனும் செயல், மொழி ஒரு உள்ளார்ந்த திறன் என்பதற்கான சான்றாகப் பார்க்கப்பட்டது. மேலும் இலக்கணம் என்பது தனித்துவமான அமைப்பாக இருக்க முடியும் என்பதை எடுத்துக்காட்ட, அர்த்தமற்றதுதான் என்ற போதிலும், இலக்கண ரீதியாகப் பிழையற்ற வாக்கியமொன்றை அவர் கட்டமைத்தார். அது மிகவும் பிரபலமான ஒன்று: நிறமற்ற பசங்கருத்துகள் உக்கிரமாய் உறங்குகின்றன (Colorless green ideas sleep furiously) என்பதே அது.

பல மொழியியல் அறிஞர்கள், சாம்ஸ்கியின் 'உலகளாவிய இலக்கணம்' (Universal Grammar) என்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். சாம்ஸ்கியின் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மொழி மற்றும் மனோதத்துவம், மூளை தொடர்பான ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட கென் ராம்ஷோ க்ரிஸ்ட்டன்சன், இரண்டாம் மொழி கற்றல் (Second Language Acquisition) தொடர்பான ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டிருந்த விடியா வைட், மொழி கற்றல் என்பது இயல்பானது என்று இயம்பும் கோட்பாட்டை விளக்கிய வி. குக் மற்றும் எம். நியூசன், சாம்ஸ்கியின் கோட்பாட்டை ஆதரித்து, இரண்டாம் மொழி கற்றலில் மொழியியல் கோட்பாடுகளை ஆய்வு செய்த ஸுசன் ஃபிளின்ன் மற்றும் வேன் ஓ'நீல் ஆகியோர் இவர்களுள் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள்.

எந்த மொழியாக இருந்தாலும் ஒரு குழந்தை அதை விரைவாகக் கற்றுக்கொள்வதற்கான காரணம், இந்த உள்ளார்ந்த இலக்கண விதிகள்தான் என்று அவர்கள் கருதினர். இது உலக மொழிகளுக்கு இடையே உள்ள ஒற்றுமைகளைப் புரிந்துகொள்ள உதவியது. உலக மொழிகளில் காணப்படும் சில பொதுவான இலக்கண விதிகளும், அமைப்பு முறைகளும் இந்தக் கருத்தை வலுப்படுத்துவதாகப் பார்க்கப்பட்டன.

சாம்ஸ்கியின் கருத்துக்கள், மொழி எப்படித் தோன்றியது, அது மனித மூளையின் வளர்ச்சியுடன் எப்படி இணைந்து பரிணாமம் அடைந்தது என்பதைப் பற்றி அறிவியலாளர்களை ஆராயத் தூண்டின. மொழி ஓர் உயிரியல் அமைப்பு என்றால், அது மனிதர்களின் மூளையில் எப்படிப் பதிந்திருக்கிறது என்பதை

அறிந்துகொள்ள நரம்பியல், மரபியல் துறைகள் மானிடவியலுடன் இணைந்தன. பாரம்பரிய மானிடவியலில், மொழிகள் தனித்தனி கலாச்சாரங்களின் பிரதிபலிப்பாகக் கருதப்பட்டன. ஆனால், சாம்ஸ்கியின் உலகளாவிய இலக்கணக் கோட்பாடு (Universal Grammar), அனைத்து மொழிகளுக்கும் பொதுவான ஒரு அடிப்படை அமைப்பு இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டியது. இது, வெவ்வேறு மொழிகளைப் பேசும் மக்களிடையே கூட, அறிவாற்றல் மட்டத்தில் ஒற்றுமைகள் இருக்கக்கூடும் என்ற புதிய கண்ணோட்டத்தை உருவாக்கியது. இவ்வகை ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர்களுள், மூளை "hierarchical constituents" எனும் அமைப்பில் மொழியைப் புரிந்து கொள்கிறது எனக் கூறிய நரம்பியல் நிபுணர் டேவிட் போப்பல், சாம்ஸ்கியின் கோட்பாட்டை அறிவியல் மற்றும் மனோதத்துவ அடிப்படையில் விளக்கிய டெட் பிரிஸ்கோ, சாம்ஸ்கியின் கோட்பாட்டை வரலாற்று மற்றும் கலாசார சூழலில் ஆய்வு செய்த மானுடவியலாளர் க்ரீஸ் நைட் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

ஆதி மனிதர்களின் பேச்சுவழக்கு அல்லது எழுத்து வடிவமற்ற மொழிகள் குறித்து சாம்ஸ்கி நேரடியாக விரிவாகப் பேசவில்லை. எழுத்து வடிவம் இல்லாதது என்பது ஒரு மொழி முழுமையற்றது என்பதற்கான அடையாளம் அல்ல. மனித மனதின் அடிப்படை மொழித் திறன், அனைத்து மொழிகளையும் (எழுத்து வடிவம் இல்லாத மொழிகளையும் சேர்த்து) உருவாக்குகிறது. இந்த மொழிகள், பேசும் மக்களின் தேவைகளை முழுமையாகப் பூர்த்தி செய்யக்கூடியவையாகவே இருக்கும். **மனித இனத்தின் பரிணாமத்தில், ஒரே இரவில் ஒரு திடீர் மாற்றத்தின் மூலம் மொழி பேசும் திறன் தோன்றியிருக்கலாம் என்று சாம்ஸ்கி கருதினார்.** எனவே, எழுத்து வடிவமற்ற ஆதி மொழிகளும், இன்றைய சிக்கலான மொழிகளைப் போன்றே, முழுமையான உள்ளார்ந்த இலக்கண அமைப்பைக் கொண்டிருக்கும் என்பது அவரது கோட்பாட்டின் உள்ளார்ந்த கருத்தாக உள்ளது.

ஸ்டீவன் பிங்க்கர் சாம்ஸ்கியின் கோட்பாடுகளின் ஒரு முக்கிய வாரிசு. இவர் சாம்ஸ்கியின் கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு மொழியியலாளர் மற்றும் அறிவாற்றல் உளவியலாளர். பிங்க்கர் ஓர் அறிவாற்றல் உளவியலாளர் என்பதால், மொழி மற்றும் மனித மனம்

ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான உறவை அவர் மிகவும் ஆழமாக ஆராய்கிறார். மொழியை அறிவாற்றல் அறிவியலின் ஒரு முக்கியப் பகுதியாகப் பார்க்கிறார். அதேசமயம், சாம்ஸ்கி மொழியை ஒரு தனிப்பட்ட, சுயமான அமைப்பாகக் கருதுகிறார். இவருடைய ‘மொழி உள்ளுணர்வு’ (Language Instinct) எனும் நூல் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

பிங்க்கர் சாம்ஸ்கியின் அடிப்படைக் கருத்துகளை ஏற்றுக்கொண்டாலும், மொழி எப்படிப் பரிணாமம் அடைந்தது என்பதில் மாறுபட்ட அணுகுமுறையைக் கொண்டிருக்கிறார். மொழித்திறன் என்பது ஒரு பெரிய, திடீர் மாற்றத்தின் விளைவாக (catastrophic mutation) மனித இனத்தில் தோன்றியிருக்கலாம் என்று சாம்ஸ்கி கருதுகிறார். மொழி மிகவும் சிக்கலான ஒரு அமைப்பு என்பதால், அது படிப்படியாக, சிறிய மாற்றங்கள் மூலம் பரிணாமம் அடைந்திருக்காது என்பது அவரது அனுமானம். பிங்க்கர் இதற்கு உடன்படவில்லை. மொழித்திறன் என்பது படிப்படியாக, இயல்பான தேர்வின் (Natural Selection) மூலமே பரிணாமம் அடைந்திருக்கக் கூடும் என்று அவர் வாதிடுகிறார். மனித மூளையின் பிற செயல்பாடுகளைப் போலவே மொழியும் பரிணாம வளர்ச்சியின் ஒரு பகுதிதான் என்பது பிங்க்கரின் நிலைப்பாடு.

சமீபத்திய ஆண்டுகளில், நரம்பியல் அறிவியலாளர்கள் (neuroscientists) மற்றும் மரபியலாளர்கள் (geneticists) நடத்திய ஆய்வுகள், மொழியியல் திறன்கள் மூளையின் குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் அமைந்துள்ள மரபணுக்களுடன் தொடர்புடையவை என்பதைக் கண்டறிந்துள்ளன. இந்த ஆய்வுகள் சாம்ஸ்கியின் ‘மொழி ஒரு உயிரியல் அமைப்பு’ என்ற கருத்துக்கு வலுச்சேர்ப்பதாகப் பார்க்கப்படுகின்றன. நரம்பியல் அறிவியலில் (Neuroscience) நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகள், மொழிக்கு என மூளையில் சில குறிப்பிட்ட பகுதிகள் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டின. இதுவும், மொழி ஒரு உயிரியல் சார்ந்த செயல்பாடு என்ற சாம்ஸ்கியின் கருத்தை ஆதரிப்பதாகவே அமைந்தது.

உதாரணத்துக்கு, Broca’s Area எனும் முன்பக்க மூளைப் பகுதியானது சொற்கள் உருவாக்கம், இலக்கண அமைப்பு ஆகியவற்றுக்கானது என்றும் Wernicke’s Area எனப்படும்

இடப்பக்க மூளைப் பகுதியே மொழியைப் புரிந்துகொள்ளும் திறன் பெற்றது என்றும், குதிரை லாடம் போன்ற வடிவில், மூளையின் இடப்பக்கப் பின்புறத்தில் இருக்கும் Angular Gyrus எனும் பகுதி, எழுத்து மொழி மற்றும் சிந்தனைக் கருத்துகளை அலசும் பகுதியென்றும், Auditory Cortex எனும் பகுதி ஒலியைப் புரிந்து வேறுபடுத்திப் பார்க்கும் திறன் கொண்டது என்றும், Motor Cortex எனும் மூளையின் முன்புறப் பகுதி, பேச்சு தொடர்பான தசைகளின் இயக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் பகுதி எனவும் நரம்பியல் ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

அதே போன்று, FOXP2 எனும் மரபணு மொழி வளர்ச்சி மற்றும் பேச்சு இயக்கம் ஆகியவற்றுக்கான காரணி எனவும் SRPX2 எனும் மரபணு, பேச்சு சிக்கல்களுக்கான காரணி எனவும், CNTNAP2 எனும் மரபணுவே ஆட்டிசம் மற்றும் மொழிச் சிக்கல்களுக்கான காரணி எனவும், ASPM & Microcephalin எனும் மரபணுக்கள் மொழியின் இசைத் தன்மை மற்றும் மூளை வளர்ச்சி தொடர்புடையவை என்றும், சிவிமிறி மற்றும் ATP2C2 மரபணுக்கள் ஒலியியல் நினைவாற்றலோடு (phonological memory) தொடர்புடையவை எனவும், இவையே மொழி கற்றல் திறன்களில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன எனவும் இந்நாளைய மரபணுவியல் ஆய்வுகள் எடுத்தியம்புகின்றன.

சாம்ஸ்கியின் கருத்துகளை ஏற்காதோரும் உண்டு. 'தூண்டுதலின் வறுமை' என்ற வாதம், குழந்தைகளுக்குக் கிடைக்கும் மொழித் தரவு மிகவும் குறைவு என்று கூறுகிறது. ஆனால், இந்தக் கருத்தை ஆதரிக்கத்தக்க தரவுகள் போதிய அளவில் இல்லை என்று சிலர் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். ஒரு குழந்தை கேட்கும் மொழித் தரவுகளை முழுமையாக ஆய்வு செய்யாமல், இந்த முடிவுக்கு வர முடியாது என்று அவர்கள் வாதிட்டனர். குழந்தை முதலில் “சிந்திக்க” கற்றுக்கொள்கிறது. ‘மொழி அதற்கப்புறமாகத்தான் வருகிறது. மொழி என்பது அறிவாற்றலின் ஒரு வெளிப்பாடு,’ என்று வாதிட்ட ழான் பியாஷி (Jean Piaget), மற்றவர்களின் நோக்கங்களை புரிந்து கொண்டு, உரையாடல்களில் பங்கு கொண்டு, தனக்கான மொழியைக் குழந்தை கட்டமைக்கிறது. உலகளாவிய இலக்கணம் இன்றியே இச்செயல் நிகழ்கிறது என்று எடுத்துக்காட்டிய மைக்கேல் டொமசெல்லோ (Michael Tomasello), “பாடுகிறேன்” என்ற சொல்

திரும்பத் திரும்பப் பயன்படுத்தப்படுத்தப்படும்போதுதான் அதன் வடிவம், இலக்கணம் ஆகியவை உருவாகின்றன. இயற்கையான வார்ப்புருவால் அல்ல என்று வாதிட்ட ழான் பைப் (Joan Bybee), பரிணாம அடிப்படையில் மொழி திடீரென உருவாக சாத்தியமில்லை. மொழி படிப்படியாகவே வளர்ச்சி கண்டிருக்க வேண்டும் என்று கருதிய ஃப்ரெட்ரிக் கூலிட்ஜ் (Frederick L. Coolidge) போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

சாம்ஸ்கியின் கோட்பாடுகள் மொழியின் அமைப்பிற்கு (structure) அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்ததாகவும், ஆனால் மொழி எவ்வாறு சமூகத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது (social use) என்பதைக் கவனிக்கத் தவறியதாகவும் சில அறிஞர்கள் வாதிட்டனர். மனிதர்கள் மொழியை வெறும் இலக்கண விதிகளின்படி மட்டுமே பயன்படுத்துவதில்லை. மாறாக சூழ்நிலை, பண்பாடு மற்றும் சமூக உறவுகளின் அடிப்படையிலும் மொழி புழங்குகிறது என்பது அவர்களின் வாதம். ஒரு குழந்தை, தனது பெற்றோருடனும், சுற்றியுள்ள மக்களுடனும் கொள்ளும் ஊடாடல்கள் (interactions) மூலம் மொழியைக் கற்றுக்கொள்கிறது. மொழி என்பது வெறும் இலக்கண அமைப்பு மட்டுமல்ல, சமூகப் பயன்பாடு மற்றும் சூழ்நிலையைப் பொறுத்தது என்று அவர்கள் வாதிட்டனர்.

மனிதர்கள் பொதுவாகவே சிக்கலான விதிகளை எளிதாகக் கற்றுக்கொள்ளும் திறன் கொண்டவர்கள் என்று சில ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறினர். மொழி கற்பதற்கும் இந்தத் திறனே போதுமானது, அதற்குத் தனியான 'உலகளாவிய இலக்கணம்' தேவை இல்லை என்பது இவர்களின் வாதம். 'உலகளாவிய இலக்கணம்' என்ற கோட்பாடு ஒரு தர்க்கரீதியான வாதமாக இருந்தாலும், அதை நேரடியாக அறிவியல் ரீதியாக நிரூபிப்பது கடினம் எனப் பல ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட்டனர். ஒரு குழந்தைக்கு இயல்பாக ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கண அமைப்பு உள்ளது என்பதை எப்படிப் பரிசோதனை மூலம் நிரூபிப்பது என்பது ஒரு பெரிய சவாலாக இருந்தது. பரிணாம உளவியலாளர்கள் (Evolutionary psychologists) மொழியைக் கற்பது படிப்படியான ஒரு பரிணாம வளர்ச்சியின் விளைவு என்று கூறினர். எந்தவொரு தனிப்பட்ட உள்ளார்ந்த அமைப்பும் இல்லாமல், மூளையின் பொதுவான கற்றல் திறன்களே மொழி கற்பதற்குப் போதுமானது எனும் வாதத்துக்கு இவர்களுடைய ஆய்வுகள் தோதானவையாக இருந்தன.

ஒரு மொழியில் சொற்கள் மற்றும் வாக்கியங்கள் உருவாகும்போது, தேவையற்ற அல்லது சிக்கலான படிநிலைகளைத் தவிர்த்து, மிகவும் சிக்கனமான வழியை மொழி தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கிறது என்பதை சாம்ஸ்கியின் அதிசிக்கன நிரல் விளக்குகிறது. உதாரணமாக, ஒரு வாக்கியம் எப்படி உருவாகிறது என்பதை விளக்குவதற்குப் பல வழிகள் இருக்கலாம். ஆனால், மொழி அமைப்பு மிகவும் எளிமையான, குறைந்தபட்ச முயற்சியில் வாக்கியத்தை உருவாக்கும் வழியையே தேர்ந்தெடுக்கும். இது சிக்கனக் கோட்பாடு (Principle of Economy) என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது.

கவிதை மற்றும் மறைநூல்களின் ஈர்ப்புக்கு இந்தச் சிக்கனக் கோட்பாடு ஒரு வகையில் காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால், இது மட்டுமே முழுமையான காரணமாக இருக்க இயலாது. ஒரு கவிஞர், சில வார்த்தைகளை மட்டுமே பயன்படுத்தி, ஆழமான உணர்வுகளையும், சிக்கலான கருத்துகளையும் வெளிப்படுத்துவார். உதாரணமாக, "மழை" என்ற ஒரு சொல்லுக்கு, மழையின் சப்தம், மண் வாசனை, மனதின் அமைதி எனப் பல அர்த்தங்களை ஒரு கவிஞரால் உணர்த்த முடியும். இது சாம்ஸ்கியின் சிக்கனக் கோட்பாட்டைப் போன்றது. அதாவது, அதிகபட்ச பொருள் மற்றும் உணர்வுகளைக் குறைந்தபட்ச வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்தும் இந்தச் செயல், மனதிற்கு ஒருவித ஈர்ப்பைத் தருகிறது.

மறைநூல்கள் நேரடியாக ஒரு கருத்தை விளக்காமல், குறியீடுகள் மற்றும் உருவகங்கள் மூலம் ஆழமான தத்துவங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, "ஒளி" என்ற சொல் ஞானத்தையும், "இருள்" அறியாமையையும் குறிக்கலாம். இவ்வாறு, சில அடிப்படை வார்த்தைகளைக்கொண்டு, பெரும் தத்துவங்களை உருவாக்கும் இந்த முறை, வாசிப்பவரை ஆழமாகச் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது. இதுவும் ஒருவகையான சிக்கன அணுகுமுறைதான்.

ஆனால், கவிதையின் வடிவம், யாப்பு, சந்தம், உவமைகள் மற்றும் உருவகங்கள் போன்ற படைப்பு அம்சங்கள் (creative elements) கவிதையை ஈர்க்கின்றன. இவை சாம்ஸ்கியின் இலக்கண விதிகளைத் தாண்டி, மனிதனின் கலை உணர்வைக் குறிக்கின்றன. மறைநூல்களின் ஈர்ப்புக்கு முதன்மையான காரணம், பண்பாடு,

பாரம்பரியம் மற்றும் நம்பிக்கை சார்ந்த பின்னணிகள். மக்கள் அந்த நூல்களை வெறும் இலக்கியமாகப் பார்ப்பதில்லை; மாறாக, தங்கள் வாழ்வின் வழிகாட்டியாகவும், புனிதமான பொருளாகவும் கருதுகின்றனர். ஒரே வார்த்தைக்கு வெவ்வேறு சூழல்களில் வெவ்வேறு அர்த்தங்கள் இருக்கும். Polysemy என்று ஆங்கிலத்தில் குறிப்பிடப்படும் இந்தப் பல்திறப்பட்ட பொருள் கவிதைகளிலும், மறைநூல்களிலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது வாசிப்பவருக்குப் பலவிதமான விளக்கங்களுக்கு இடமளிக்கிறது. இது மொழியின் சிக்கனத் தன்மையையும் தாண்டி, அதன் நெகிழ்வுத்தன்மையைக் காட்டுகிறது. எனவே, மொழியின் உள்ளார்ந்த சிக்கனத்தன்மையானது, கவிதை மற்றும் மறைநூல்களின் ஈர்ப்பிற்கு ஒரு துணைக்காரணியாக இருக்கலாம். ஆனால், கலை, பண்பாடு, மற்றும் நம்பிக்கை சார்ந்த காரணிகளே அவற்றின் முதன்மையான ஈர்ப்பு மையங்களாக இருக்கின்றன.

ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளனாக, சாம்ஸ்கியின் கோட்பாடு மொழிபெயர்ப்புக்கு எவ்வாறு உதவுகிறது என்பது என்னுடைய விசாரணையாக இருந்தது. சாம்ஸ்கியின் கோட்பாட்டின்படி, ஒவ்வொரு வாக்கியத்திற்கும் இரண்டு அடுக்குகள் உள்ளன. முதலாவது, ஆழமான அமைப்பு (Deep Structure). இது ஒரு வாக்கியத்தின் அடிப்படையான, தர்க்கரீதியான பொருளைக் குறிக்கிறது. இது உலகளாவிய இலக்கண விதிகளால் ஆளப்படுவதால், அனைத்து மொழிகளுக்கும் பொதுவானதாக இருக்கும் என்று சாம்ஸ்கி கருதினார். இரண்டாவதாக, மேற்பரப்பு அமைப்பு (Surface Structure). இது நாம் உண்மையில் பேசும் அல்லது எழுதும் வாக்கியத்தின் வடிவம். இது ஒவ்வொரு மொழிக்கும் தனித்துவமானது. மொழிபெயர்ப்பு என்பது இந்த இரு அடுக்குகளையும் பயன்படுத்திச் செயல்படுகிறது என்பதுதான் சாம்ஸ்கிய கோட்பாட்டின் தாக்கம்.

அதாவது, ஒரு வாக்கியத்தை மொழிபெயர்க்கும்போது, முதலில், மூல மொழியில் உள்ள வாக்கியத்தின் மேற்பரப்பு அமைப்பிலிருந்து, அதன் ஆழமான அமைப்பு அல்லது அடிப்படைப் பொருளைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். பிறகு, அந்த அடிப்படைப் பொருளை, இலக்கு மொழியின் மேற்பரப்பு அமைப்புக்கு ஏற்றவாறு மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

உதாரணமாக, John is easy to please (ஜானை மகிழ்விப்பது எளிது) மற்றும் John is eager to please (ஜான் மகிழ்விக்க ஆர்வமாக இருக்கிறான்) ஆகிய இரு ஆங்கில வாக்கியங்களின் மேற்பரப்பு அமைப்பு ஒரே மாதிரியாகத் தோன்றினாலும், அவற்றின் ஆழமான அமைப்பு வேறுபட்டது. John is easy to please எனும் வாக்கியத்தில், மகிழ்விக்கப்படும் பொருள் ஜான் (ஆழமான அமைப்பு வேறுபட்டது). John is eager to please எனும் போது மகிழ்விக்கும் செயல் ஜானால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது (ஆழமான அமைப்பு வேறுபட்டது). ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர் இந்த ஆழமான வேறுபாட்டைப் புரிந்துகொண்டால் மட்டுமே சரியான மொழிபெயர்ப்பைச் செய்ய முடியும்.

இயந்திர மொழிபெயர்ப்புக் குறித்த சாம்ஸ்கியின் பார்வையும் கவனிக்கத்தக்கது. ஆரம்பகாலத்தில், இயந்திர மொழிபெயர்ப்பு நிரல்களின் சாத்தியக்கூறுகள் குறித்து சாம்ஸ்கி சந்தேகம் கொண்டிருந்தார். மொழி வெறும் வார்த்தைகளின் தொகுப்பு அல்ல, அது ஒரு பண்பாடு, வரலாறு மற்றும் சமூகத்தின் ஒருங்கிணைப்பு என்று அவரும் கருதினார். கணினிகளால் இந்த ஆழமான கலாச்சார மற்றும் பொருள் சார்ந்த சிக்கல்களை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது என்றே அவர் நம்பினார். ஆனால், அவரது கோட்பாடுகள் கணினி மொழியியலுக்கு (Computational Linguistics) ஒரு புதிய வழிமுறையை வழங்கின.

சாம்ஸ்கியின் கோட்பாடுகள் ஒரு மொழியின் வெளிப்படையான வடிவத்தை மட்டும் பார்க்காமல், அதன் உள்ளார்ந்த தர்க்கத்தையும், பொருளையும் புரிந்துகொண்டு மொழிபெயர்க்க உதவுவதால் அவை கணினி மொழியியலுக்கு (Computational Linguistics) ஒரு புரட்சிகரமான வழியைக் காட்டின. அவர் நேரடியாகக் கணினிகளைப் பயன்படுத்தி மொழிப் பகுப்பாய்வு செய்யவில்லை என்றாலும், அவரது சிந்தனைகள் கணினி மொழியியலின் அடித்தளமாக அமைந்தன.

சாம்ஸ்கி தனது கோட்பாடுகளின் மூலம் இரண்டு முக்கியக் கருத்துகளை முன்வைத்தார். ஒரு கணினி புரிந்து கொள்ளும் வகையில், துல்லியமான கணித விதிகள் மற்றும் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தி மொழியின் இலக்கண விதிகளை விளக்க முடியும் என்று சாம்ஸ்கியின் உருமாற்ற- உருவாக்க

இலக்கணக் கோட்பாடு காட்டியது. இதுவரையிலும், மொழியியலாளர்கள் மொழியை ஒரு கலை அல்லது சமூக அறிவியல் கண்ணோட்டத்தில் அணுகி வந்தனர். சாம்ஸ்கி, மொழியின் அமைப்பை ஒரு கணிதப் பிரச்சனையாக அணுகுவதற்கான வழியைக் காட்டினார்.

சாம்ஸ்கி, மொழியின் அமைப்பைப் பல்வேறு படிநிலைகளாகப் (Hierarchy of Language) பிரித்தார். இது, கணினிகள் ஒரு மொழியின் சிக்கலான வாக்கியங்களைச் சிறிய, எளிமையான பகுதிகளாகப் பிரித்து ஆராய உதவியது. இந்த அணுகுமுறை, இயல் மொழிப் பகுப்பாய்வு (Natural Language Processing & NLP) என்று அழைக்கப்படும் துறைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது.

ஒரு வாக்கியத்தின் இலக்கண அமைப்பை ஆராய்ந்து, அதன் உள் கட்டமைப்பைப் பிரித்தெடுக்கும் செயல்முறைக்கு சொற்றொடர் பகுப்பாய்வு (Parsing) என்று பெயர். ஒரு வாக்கியத்தின் சொற்கள் எப்படி ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை என்பதைப் புரிந்துகொள்ள சாம்ஸ்கியின் இலக்கண விதிகள் கணினிக்கு உதவின. உதாரணமாக, ஒரு வாக்கியத்தில் எது பெயர்ச்சொல், எது வினைச்சொல், எது செயப்படுபொருள் என்பதைத் துல்லியமாகக் கண்டறிய இந்தப் பகுப்பாய்வு பயன்படுகிறது.

கணினி மொழியியலில், நாம் பயன்படுத்தும் எழுத்துப் பிழை திருத்திகள், இலக்கணப் பிழை திருத்திகள் போன்ற மென்பொருள்கள், சாம்ஸ்கியின் முறையான இலக்கணக் கோட்பாடுகளைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட்டவைதான். ஒரு வாக்கியம் இலக்கணப்படி சரியானதா என்பதை இந்த விதிகள் கொண்டு இவை சரிபார்க்கின்றன.

ஆரம்பத்தில், இயந்திர மொழிபெயர்ப்பின் சாத்தியக்கூறுகள் குறித்து சாம்ஸ்கி சந்தேகம் கொண்டிருந்தாலும், அவரது ஆழமான அமைப்பு (Deep Structure) மற்றும் மேற்பரப்பு அமைப்பு (Surface Structure) ஆகிய கோட்பாடுகள், இயந்திர மொழிபெயர்ப்புக்கான ஒரு புதிய அணுகுமுறையை வழங்கின. கணினிகள் ஒரு மூல மொழியின் ஆழமான அமைப்பைப் புரிந்துகொண்டு, அதை இலக்கு மொழியின் மேற்பரப்பு அமைப்பாக மாற்றுவதற்கான வழிமுறைகள் சாம்ஸ்கியின் சிந்தனையில் இருந்து பெறப்பட்டவை. கணினி மொழியியல்

துறையில் இன்றும் சாம்ஸ்கியின் சிந்தனைகள் ஒரு முக்கியமான அடித்தளமாகவே கருதப்படுகின்றன.

நிறைவாக, நோம் சாம்ஸ்கியின் முக்கியத்துவம் இரு வேறு நிலைகளில் உணரப்படுகிறது. ஒரு புறத்தில், மொழி மற்றும் உளவியல் ஆய்வு அணுகுமுறைகளில் பெரும் மாற்றத்தைக் கிளர்த்திய அறிவியலாலராக அவர் திகழ்கிறார். இன்னொருபுறத்தில், நியாயமான, சுதந்திரமான உலகிற்காக தனது வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்த அறிஞராகவும், அதிகாரத்தின் மீதான அஞ்சாத மற்றும் அசைக்க முடியாத விமர்சகராகவும் இருக்கிறார். அவரது சிந்தனைகள் இன்றும் பலதுறைகளின் ஆக்கபூர்வமான வளர்ச்சிக்கு வித்திடுவனவாகவும், எண்ணற்ற விவாதங்களுக்கான அடிப்படைகளாகவும் விளங்குகின்றன. இவையே அவரை நமது காலத்தின் மிக முக்கியமான சிந்தனையாளர்களில் ஒருவராக ஆக்குகின்றன.

கட்டுரையாளர்
எழுத்தாளர் / மொழிபெயர்ப்பாளர்

அறிவே அறம்

சாக்ரடீஸ் - வாழ்வும் சிந்தனைகளும்

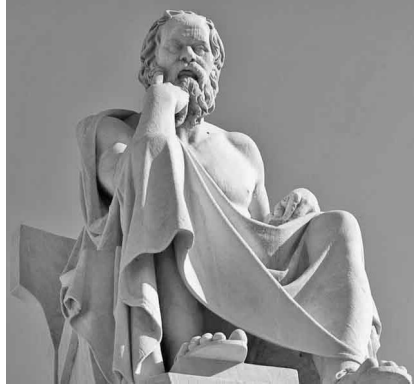
இரா.முரளி

மெய்யியல் என்பது உண்மைகளை அறியச்செய்யும் சிந்தனை முறைக்கு வழி காட்டுவது. உண்மை எது? பொய் எது? என்பதை அறியவைக்கும் அறிவுச் செயல் அது என்பதெல்லாம் ஒரு புறம் உண்மையாக இருப்பினும், அது மிகவும் ஆபத்தானது, உயிரையே எடுத்து விடும் என்பதற்கான எடுத்துக் காட்டுகளில் ஒன்றுதான் சாக்ரடீஸ் அவர்களின் வரலாறு. விஷம் கொடுத்துக் கொல்லப்பட்ட நேரத்திலும் மெய்யியல் முறைமை பற்றி பேசியவர்தான் மேற்கத்திய மெய்யியல் மரபின் மூத்தகுடி என்று பரவலாக அறியப்பட்ட சாக்ரடீஸ். கிட்டத்தட்ட 2500 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்ட பின்னும் பேசப்படும் மெய்யியலாளராக அவர் இருப்பது ஏன் என்ற ஆச்சரியம் நமக்கு எழுவது இயல்பு. இத்தனைக்கும் அவர் எந்தப் படைப்பையும் எழுதவில்லை. பல நூறு பக்கங்கள் எழுதுவதால் மட்டுமே வரலாற்றில் ஒருவர் இடம் பெற்று விடமுடியாது என்பதை உலகிற்கு உணரவைத்தவர்.

சாக்ரடீஸ் எப்படி இருந்தார் என்பது குறித்து தெளிவான சான்றுகள் இல்லை. அவரது உருவச் சிலைகள் தோராயமாகவே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அவரைப் பற்றிய தகவல்கள் பெரும்பாலும் அவரது சீடர்களான பிளேட்டோ மற்றும்

ஜெனோபோன் ஆகியோரின் எழுத்துக்கள் மூலமே நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. ஜெனோபோனின் "மெமரோபிலியா" என்ற சிறு நூலை ஒரு பழைய புத்தகக் கடையில் மதுரையில் நான் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் வாங்க முடிந்தது. யாரோ ஒரு முதியவர் தன் வீட்டில் விட்டுச் சென்ற இந்த அரிய சொத்தை அடுத்த தலைமுறைப் பழைய புத்தகக் கடையில் கொண்டு சேர்த்திருக்க வேண்டும் என யூகித்தேன். அதை ஆர்வத்துடன் வாசித்துப் பார்த்ததில் சாக்ரடீஸ் ஒரு நீதிபோதகராகவும், மற்றும் இயற்கை வழிபாட்டாளராகவும் நான் அறிய நேர்ந்தது.

மறுபுறம், அரிஸ்டோபனீஸின் "மேகங்கள்" எனும் நாடகம் சாக்ரடீசைக் கேலி செய்கிறது. அரிஸ்டோபனீஸின் நாடகத்தில் சாக்ரடீஸின் உண்மையான "தேவதைகள்" பாரம்பரிய ஒலிம்பியக் கடவுள்கள் அல்ல, மேகங்கள்தான். அதாவது, பாரம்பரிய மத நம்பிக்கைகளைச் சாக்ரடீஸ் கேலி செய்கிறார் என்று அரிஸ்டோபனீஸ் சித்தரிக்கின்றார். அவரை "வானில் தொங்கும் தத்துவஞானி" என்று கேலியாகச் சித்தரித்து அவர் காற்றில் தொங்கியவாறே "உயர்ந்த சிந்தனைகள்" பற்றிப் பேசுகின்றார் என்றும், அவர் "பூமியிலிருந்து விலகி நிஜ வாழ்வுக்கு ஒத்துப்போகாத சிந்தனையாளன்" என்றும் தனது கருத்தை முன்வைக்கின்றார். ஆனால் மாறாக சாக்ரடீஸ் ஒரு வகையில் விண்ணில் மிதந்து கொண்டிருந்த மெய்யியல் சிந்தனைகளை, கற்பனைகளைப் பூமிக்கு இழுத்துக் கொண்டுவந்தார் என்பதே உண்மை.

பிறப்பு மற்றும் இளமை வாழ்க்கை

கிமு 469-ல் ஏதென்ஸ் நகரத்தில் பிறந்த சாக்ரடீஸ், ஒரு சாதாரணக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். இவரது தந்தை சோப்ரோனிஸ்கஸ் ஒரு கல் தச்சர்; தாய் பேனரத்தே ஒரு செவிலியர். தந்தையின் தொழிலையே முதலில் சாக்ரடீஸும்

கைக்கொண்டார். பின்னர், தன் தாயின் தொழிலுக்கு ஒப்புமை கற்பித்து, தான் ஒருவகையில் தத்துவக் கருத்துக்களைப் "பிரசவம்" செய்விக்கும் செவிலியர் என்று குறிப்பிடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். தனது 40-வது வயதில் ஜாந்திப்பே என்பவரை மணந்த இவருக்கு மூன்று மகன்கள் இருந்தனர். பொருளீட்டல் இல்லாததால், மனைவியுடன் எப்போதும் முரண்தான். தன் வாழ்நாளில் எதென்ஸ் நகரத்தை விட்டு வெளியேறாத சாக்ரடீஸ், அங்கேயே கணிதம், வானியல், வடிவியல், இசை, வரலாறு மற்றும் மொழியியல் போன்ற கல்விகளைக் கற்றார்.

சிறுவனாக இருந்தபோதே சாக்ரடீஸ் கேள்விகள் கேட்கும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார். எதைப்பற்றியும் கேள்வி கேட்டு, அது பற்றிய உண்மையை அறிந்து கொள்வதே சாக்ரடீஸின் வழக்கமாகும். நீதி, நியாயம், ஆத்மா, கடவுள், சமூகம், அரசு, வழக்கம் என எல்லாவற்றையும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தினார் சாக்ரடீஸ். இவர் பொது இடங்களில் மக்களைச் சந்திப்பதிலும், அவர்களோடு உரையாடுவதிலும், அதிக நேரங்களைச் செலவிட்டார். ஆனால் மற்றவர்கள் சாக்ரடீஸிடம் கேள்வி கேட்டால், அதற்கு நேரடியாகப் பதில் அளிக்காமல் சாக்ரடீஸ் கேள்வி எழுப்புவார். ஏதாவது ஒரு பிரச்சனையை மையமாகக் கொண்டு மக்களிடம் கேள்வி மேல் கேள்வி கேட்டு, அவர்களிடமிருந்தே பதிலைக் கேட்டு, அந்தப் பிரச்சனையை எழுப்பியவர்களே காரணத்தைப் புரிந்து கொள்ளுமாறு செய்வார் சாக்ரடீஸ். பிரச்சனையின் காரணத்தைத் தமது கேள்வியின் மூலம் உணரச்செய்த சாக்ரடீஸ், அந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கும் கேள்விகளைக் கேட்டார். இது போன்ற செயல்களால் பொதுமக்கள் தெளிவு பெற்றனர்; பிரச்சனையைப் புரிந்து கொண்டனர். அதற்கான காரணத்தையும் அறிந்தனர். அதைப் போக்குவதற்குச் செய்ய வேண்டியவற்றையும் அவர்கள் உணர்ந்தனர். சாக்ரடீஸின் சொற்பொழிவுகள் மக்களைச் சிந்திக்க வைத்தன; செயல்களில் ஈடுபடவும் அவர்களைத் தூண்டியது.

வாழ்க்கை முறை மற்றும் போர் பங்கு

சாக்ரடீஸ் வாழ்வாதாரத்திற்காக உழைக்கவோ, அரசியலில் தீவிரமாக ஈடுபடவோ விரும்பவில்லை. வறுமையையே

தழுவியிருந்த அவர், கற்பித்தலுக்காகப் பணம் பெறுவதை வாழ்நாள் முழுவதும் வெறுத்து ஒதுக்கினார். தன்னை ஒரு "ஆசிரியர்" என்று அவர் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை எனினும் அவரை நகரத்தின் இளைஞர்கள் சூழ்ந்து அவரை ஒரு ஆசிரியராகவே கருதி அவருடன் விவாதம் செய்தனர். சிலர் அவரது சிந்தனைகளைப் பின்பற்றினர். கிமு 431-ல் தொடங்கிய பெலோபொனேசியன் போரில், தன் நாட்டின் மீதான அன்பின் காரணமாக, ஏதென்ஸ் படையில் ஒரு வீரனாகப் போரிட்டார். போரில் ஸ்பார்ட்டா வெற்றி பெற்றபின், ஏதென்ஸில் முப்பது சர்வாதிகாரிகள் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினர். அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் நிகழ்ந்த கொள்ளைகள் மற்றும் கொலைகளைச் சாக்ரடீஸ், அச்சமின்றி வெளிப்படையாகக் கண்டித்தார். இதன் காரணமாக, இளைஞர்களுடன் பேசுவதற்கு அவருக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டது. ஆனால், சாக்ரடீஸ் அதை மீறி தனது தத்துவ உரையாடல்களைத் தொடர்ந்தார்.

சாக்ரடீசின் தத்துவ முறை: உரையாடல் மற்றும் இயங்கியல்

சாக்ரடீஸ்தான் உலகின் முதல் தெரு முனை தத்துவ பிரசாரகர் எனலாம். கடைத்தெருக்களே அவரது அறிவுக்களமாக இருந்தன. மக்கள் கூடும் இடங்களில் சென்று, இளைஞர்களுடன் உரையாடுவதையே தன் இறைப்பணியாகக் கருதினார். அவருடைய கற்பிக்கும் முறை "இயங்கியல்" (Dialectic Method) அல்லது "உரையாடல் முறை" ஆகும். இம்முறையில், ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி "தனக்கு எதுவும் தெரியாது" என்று பாசாங்கு செய்து (Socratic Irony), கேள்விகள் கேட்பதன் மூலம், மற்றவரைத் தானாகச் சிந்திக்க வைப்பார். கேள்விகளின் வழியே விடையை நோக்கி நடத்தி, இறுதியில் ஒரு பொதுவான வரையறைக்கு (Universal Definition) வருவிப்பார்.

ஏதென்ஸ் நகரின் அருகில் உள்ள டெல்ஃபி கடவுள் கோவிலில் ஒருவர் சென்று கிரேக்கத்தின் பெரும் அறிஞர் யார் என குறி கேட்டார். அதற்கு டெல்பியின் கடவுள் தெய்வ வாக்காக சாக்ரடீஸ்தான் கிரேக்கத்தின் மிகப் பெரிய அறிஞர் என்று கூறியது. அதை சாக்ரடீசுடன் அவருடைய சீடர் ஒருவர் சொன்னபோது சாக்ரடீஸ் ஏற்கவில்லை. "தனக்குத் தெரிந்தது

எல்லாம் தனக்கு எதுவும் தெரியாது என்பதே" என்று கூறினார். தன்னுடைய அறியாமையை ஒருவர் அறிந்துள்ளார் எனும் போதே அது அவர் பல விடயங்கள் அறிந்தவர் என்ற புரிதலுக்கு நம்மை இட்டுச் சொல்கின்றது. மேலும் அவர் தன்னுள் ஒரு "புனிதக் குரல்" (Daemon) வழிநடத்துவதாகவும் கூறுவார். பல சமயங்களில் மௌனமாகக் கொட்டும் மழையில் கூட அசையாமல் தியான நிலையில் அவர் அமர்ந்திருந்ததாகப் பிளேட்டோ சொல்லுவார்.

சாக்ரடீஸின் மாணவரான பிளேட்டோ தன்னுடைய உரையாடல் எனும் தொகுப்பின் முழு நாயகனாகச் சாக்ரடீஸையே வைத்திருப்பார். அந்த நூல் ஓர் உரையாடல் பாணியில், நாடகக் காட்சிகள் போல அமைத்து எழுதப்பட்டிருக்கும். அக்காலத்திலேயே இவ்வளவு கற்பனை வளத்துடன், கருத்துச் செறிவுடன், உரையாடலை எழுதியிருக்கின்றார் என்றால் அன்றைய ஏதென்சின் அறிவுப் பண்பாடு எவ்வளவு செழுமையாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது புரிகின்றது. இந்த உரையாடல் தொகுப்பை மூன்று பிரிவாகப் பிரிப்பார்கள். சாக்ரடீஸ் உயிரோடு இருந்தபோது எழுதப்பட்ட தொகுப்பில் அவரைப் பற்றிய உண்மை நிகழ்வுகளை அப்படியே பதிந்திருக்கின்றார் என்றும், பின்னர் அவர் எழுதியுள்ளவற்றில் சாக்ரடீஸ் எனும் உருவத்திற்குள் பிளேட்டோ புகுந்துகொண்டு பேசியிருக்கின்றார் என்றும் வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் சொல்லுவார்கள். அப்படிப் பார்க்கும் போது சாக்ரடீஸ் நடத்திய மாலை மற்றும் இரவு நேர உரையாடல்கள் அனைத்தையும் பிளேட்டோ பதிவு செய்துள்ளார் எனலாம். சாக்ரடீஸ் மீதான வழக்கு விசாரணையைக் கூட அவர் விளக்கியுள்ளார். மீனோ, ஜெனோபேன், அரிஸ்டோகிரடீஸ், பீடோ, கீரீட்டோ, அரிஸ்டபேன், அனக்ஸகோரஸ், அனக்சி மாந்தர், குளோக்கோன், அடிமாண்டிஸ், தியேட்டிடஸ் போன்ற பலர் சாக்ரடீஸைச் சூழ்ந்திருந்தனர். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் பிரபுக்கள் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத் தகுந்தது. பிளேட்டோ தன் நூலின் ஒவ்வொரு அத்தியாத்திற்கும் தலைப்பாக சாக்ரடீஸுடன் உரையாடல் செய்தவர்கள் பெயரையே சூட்டியுள்ளார்.

அவர் உரையாடலின் சாரத்தில் சில :

மீனோ (Meno) என்ற உரையாடலில் சாக்ரடீஸ் நற்பண்பு என்பது கற்றுத் தரக்கூடியதா? அல்லது அது பிறப்பிலேயே வரக்கூடியதா? என்பது பற்றி மீனோவிடம் உரையாடுகின்றார். தன் உரையாடல் முறை மூலம் சாக்ரடீஸ் மீனோவிடம் கேள்விகளைக் கேட்டு இது பற்றிய அறிவு பிறப்பிலேயே மனிதனுக்குள் உள்ளது என்ற கருத்தை ஏற்க வைக்கின்றார்.

தியேட்டிடஸ் என்ற ஒரு இளம் கணித மேதையுடன் அறிவு என்றால் என்ன? என்பது பற்றி அவர் நிகழ்த்திய உரையாடல் மிகவும் மிக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றது. நானும் கூட இந்தியத் தத்துவ ஆராய்ச்சி மையம் (ICPR) ல்க்னோவில் தியேட்டிடஸ் பற்றி நிகழ்த்திய பதினைந்து நாள்கள் சிறப்புப் பயிலரங்கில் பங்கு பெற்ற போது இந்தத் தலைப்பின் ஆழம் புரிந்தது.

தியேட்டிடஸ் "அறிவு என்பது உணர்வு" என்று முதலில் கூறுகிறார். சாக்ரடீஸ் அதைக் கேள்வி கேட்டு, உணர்வு பல நேரங்களில் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்படும் வாய்ப்புள்ளது, அதனால் அது அறிவுக்கு சமமாக இருக்க முடியாது என்று நிரூபிக்கிறார். பின்னர் தியேட்டிடஸ் பிற வரையறைகளை முன்வைக்க, சாக்ரடீஸ் அனைத்தையும் தர்க்கரீதியாகப் பகுப்பாய்வு செய்கிறார். இறுதியில் ஒரு நிலையான விடை கிடைக்காவிட்டாலும், விவாதம் மிகவும் ஆழமான தத்துவ யோசனைகளைத் தருகிறது.

பிளோட்டோவின் சகோதரர்களான கிளோக்கோன் (Glaucou) மற்றும் அடீமாண்டஸ் (Adeimantus) எனும் இருவர் நீதி என்றால் என்ன என்பது குறித்து விரிவாகச் சாக்ரடீசுடன் உரையாடுவதாகப் பிளோட்டோ தன்னுடைய குடியரசு (The Republic) நூலில் எழுதுகின்றார். இந்த உரையாடல் மிகவும் விரிவானது. சாக்ரடீஸ் நீதியின் தன்மையை ஆராய ஒரு கற்பனை "நகர-அரசு" என்பதை கட்டமைத்து (குடியரசு) விவரிக்கின்றார். நீண்ட நேரம் விவாதித்து, நீதியானது வலிமையானவரின் நலனுக்காக மட்டுமே என்ற கருத்தைச் சாக்ரடீஸ் மறுக்கிறார். இந்த உரையாடலில் கல்வி, சமூகத்தில் தத்துவ ஞானியின் பங்கு , இசை, காவல் துறை, பெண்கள் பங்கு போன்ற பல தலைப்புகளும் விவாதிக்கப்படுகின்றன.

யூத்திப்பைரோ, ஒரு "மத நிபுணர்" என்று தன்னைக் கருதும் இளைஞர். அவர் விவாதித்த தலைப்பு பக்தி மற்றும் மதபோதனை என்றால் என்ன? (What is Piety?) என்பதாகும். சாக்ரடீஸ் யூத்திப்பைரோவை "பக்தி என்றால் என்ன?" என்று கேட்கிறார். யூத்திப்பைரோ சொல்லும் ஒவ்வொரு பதிலையும் சாக்ரடீஸ் கேள்விகள் கேட்டு, அவை தர்க்கரீதியாக சரியில்லை என்று காட்டுகிறார்.:

பீடெரஸ், வாத்தியக் கலை மீது ஆர்வமுள்ள இளைஞர். அவருடன் விவாதித்த தலைப்பு: காதல், அழகு, அலங்கார சொல்லாடலின் தன்மை, மற்றும் ஆன்மாவின் அமரத்துவம் என்பதாகும். இந்த உரையாடல் அமைதியான ஒரு சூழலில், ஒரு நதிக்கரையில், ஒரு மரத்தின் நிழலில் நடக்கும் உரையாடல். சாக்ரடீஸ் பீடெரஸுடன் காதல் பற்றி விவாதிக்கிறார், மேலும் அலங்காரச் சொல்லாடல், பேச்சுக்கள் என்பன சத்தியத்தைக் காட்டுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும், பிறரை மயக்கி ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்காக அல்ல என்று அன்றே அவர் தெளிவு படுத்தியுள்ளார்.

சாக்ரடீசின் வயதான மற்றும் நம்பிக்கைக்குரிய நண்பர் கிரிடோவுடனான உரையாடலில் ஒரு நாட்டின் குடிமக்களின் கடமை, சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல் மற்றும் பிற கடமைகள் பற்றி விவரித்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். ஆக இப்படிப் பல உரையாடல்கள் மூலம் சாக்ரடீஸ் முன்வைத்த தத்துவங்களின் முக்கியக் கூறுகளை கீழ்க்கண்டவாறு பட்டியலிடலாம்.

- உன்னையே அறிந்து கொள் (Know Thyself) - இது அவரது முக்கியக் கருத்தாகும்.
- கண்ணால் காண்பதை விட பகுத்தாய்ந்து அறிவதே உண்மையான அறிவைத் தரும்.
- வாழ்க்கையில் மிக முக்கியமானது நற்பண்புகளை வளர்த்துக் கொள்வது என்பதாகும்.
- சுய விசாரணைக்கு உட்படாத வாழ்க்கை வாழ்வதற்குத் தகுதியற்றது. (The unexamined life is not worth living)

அறிவு மற்றும் அறம் குறித்த கருத்துக்கள்

சாக்ரடீஸின் தத்துவம் மனிதனைப் பற்றியது. பிரபஞ்சம் பற்றி அல்ல. "உன்னையே அறிந்து கொள்" (Know Thyself) என்பது அவரது முக்கியக் கருத்தாகும். பரிசீலிக்கப்படாத வாழ்க்கை வாழத் தகுதியற்றது என்று முழங்கிய அவர் அறிவு என்பது தனிநபர் கொண்டிருக்கும் கருத்து அல்ல. அது பொதுவான, புறநோக்கான (Objective), சரியான வரையறைகளைக் கொண்ட கருத்தாக்கமாகும். எடுத்துக்காட்டாக, "நீர்" என்பதன் வரையறை H₂O என்பதே. அதன் நிறம், சுவை மாறலாம், ஆனால் அதன் அடிப்படை வரையறை மாறாது.

அதைப் போல அறம் பற்றியும் வரையறுக்க முடியும் என்ற அவர் அறம் ஒன்றே (Virtue is One) ஆகும் என்றார். நீதி, வீரம், நிதானம், கருணை போன்ற பிற பல்வேறு நற்பண்புகள் அனைத்தும் ஒரே "அறத்தின்" (Virtue) கிளைகளாகும் என்றும் இந்த அறத்தைப் பகுத்தறிவின் மூலமே அறிய முடியும் என்றும் கூறினார். மேலும் நற்பண்புகளை பயிற்றுவிக்கவும் முடியும் என்றார். இந்த வகையில் இவர் பகுத்தறிவின் முன்னோடியாக மெய்யியல் வரலாற்றில் காணப்படுகின்றார்.

அறிவே அறம் (Virtue is Knowledge) எனும் இவர் மனிதர் அறியாமையின் காரணமாகத்தான் தவறு செய்கிறார்கள். அவர்கள் எது சரி, எது தவறு என்று முழுமையாக அறிந்து கொண்டு விட்டால், தவறு செய்ய மாட்டார்கள் என்றார். எனவே, அறிவே அறத்தை நோக்கி நடத்தும் என்பது அவரின் அறக்கோட்பாடாகும். இதைக் கூர்மையாகச் சிந்தித்துப்பார்த்தால், கடவுளின் மற்றும் மதத்தின் பெயரால் வழங்கப்படும் அறக்கோட்பாடுகளும், பண்பு நல வழிகாட்டல்களும் ஏற்க முடியாதவை என்ற புரிதலுக்கு இட்டுச் செல்லும்.

நீதி குறித்த பார்வை

சாக்ரடீஸ் நீதியை (Justice) ஓர் இயற்கையான, உன்னதமான மனிதப் பண்பாகக் கருதினார். அது ஆன்மாவுக்கு இசைவு (Harmony) மற்றும் அமைதியைத் தரக்கூடியது. அவரது எதிராளிகளான திராசிமேக்கஸ் மற்றும் மற்றவர்கள், "நீதி என்பது வலிமையானவர்களின் விருப்பம்" அல்லது "பலவீனர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட செயற்கையான கருத்து"

என்று வாதிட்டனர். சாக்ரடீஸ் இதை மறுத்து, நீதி என்பது சமூகத்தின் அடிப்படை அஸ்திவாரம் என்றும், ஒரு நல்ல அரசு இந்த நீதியைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினார். அரசின் நோக்கம், தனிநபர்களின் ஆன்மிக இசைவை (Individual Justice) சமூக அளவில் பிரதிபலிப்பதாக இருக்க வேண்டும், அதாவது சமூகத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும் இணைந்து இசைவாகச் செயல்படுவதே “சமூக நீதி” (Social Justice) என்றார். நீதி என்பது மனிதரின் ஒரு நற்பண்பு. ஒருவரை தன்னுள்ளும், சமூகத்தினருடனும் இணக்கமாகவும், கனிவுடனும், இருக்க வைக்கும் பண்பு. இதை அறிந்து விட்டால் மனிதர் இயல்பாகவே நல்ல காரியம் மட்டும் செய்வார்.

மனித மனம் என்பது பறக்கும் ஒரு குதிரை வண்டி. அதைக் கட்டுப்படுத்தி ஓட்டும் தேரோட்டிதான் பகுத்தறிவு. இந்தப் பகுத்தறிவு சுயம் பற்றிய தெளிவின் மூலமே கிட்டும். எது நீதி, எது அன்பு, எது அழகு, எது அறம், எது அறிவு எது அறியாமை, எது சரியான அரசு, எது விவேகம் போன்ற வாழ்கை மதிப்பீடுகளை அவர் உரையாடல்கள் மூலம் தெளிவு படுத்தினார்

அவர் நீதி குறித்து சொன்னதின் சாரம்

- நீதி என்பது உயர்ந்த குணம். அது பகுத்தறிவைக் கொண்டே வருவது. அநீதி என்பது குறைபாடுள்ள குணம். அது அறியாமையால் வருவது.
- அதீதமான ஆசையும், வேட்கையும் முரண்பாடுகளைத்தான் உண்டாக்கும். அநீதியான செயல்களுக்கு இட்டுச் செல்லும்.
- நீதியுடன் வாழ்பவன் வாழ்க்கை நிம்மதியானது. மகிழ்ச்சியானது.
- ஆன்மாவின் முக்கியக் குணம் என்பதே அறத்துடன் செயல்படுவதே.
- அறம் பற்றிய அறிவே அறிவு.
- நற்பண்பு என்பதே நீதியின் அடிப்படை.
- எந்த ஆன்மா அதிகமாக நீதியை நாடுகின்றதோ அந்த ஆன்மா பெரும் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கும்.

- பகுத்தறிவே வழிகாட்டி. திசைக் காட்டி. ஆன்மா பகுத்தறிவுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கவேண்டும், இந்த இரண்டும் ஒத்திசைய வேண்டும். அதற்கு உடல் மற்றும் மனப் பயிற்சிகள் தேவை. உடலின்ப வேட்கை அறிவையும் ஆன்மாவையும் ஆட்கொள்ள அனுமதிக்கக்கூடாது. நீதி என்பது மனிதரின் இயல்பான பண்பு. அரசு இந்த நீதியைப் பாதுகாக்கவேண்டும். சமூகத்தின் அடித்தளமாக நீதியே அமையும்.

வழக்கும், தண்டனையும், மரணமும்

சாக்ரடீஸ் இருக்குமிடங்களில் எல்லாம் எப்போதும் இளைஞர்கள் கூட்டம் சூழ்ந்திருப்பது சிலருக்கு எரிச்சலைத் தந்தது. சாக்ரடீஸ் நாள்தோறும் இளைஞர்களிடம் உரையாடியது கிரேக்க ஆட்சியாளர்களைக் கோப்ப்படுத்தியது. அவர் மீது கடும் குற்றச்சாட்டுகள் எழுந்தன. அனிடஸ் என்ற அரசியல் வாதியும், மெலிட்டஸ் என்ற கலைஞனும், லைகோன் என்ற மேடைப் பேச்சாளனும் சாக்ரடீஸ் மீது வழக்குத் தொடுத்தனர். இளைஞர்களைத் தூண்டி விடுவதாகவும், மத எதிர்ப்பைக் கிளப்பி விடுவதாகவும், தனக்குப் பெருமை சேர்ப்பதற்காகக் சாக்ரடீஸ் தவறான வழிகளில் இளைஞர்களை ஈடுபடுத்துவதாகவும், அதன் வழியாக ஏதென்ஸ் அரசுக்கு ஆபத்தை விளைவிப்பதாகவும் சாக்ரடீஸ் மீது அனிடஸும், லைகோனும், மெலிட்டஸும் குற்றம் சுமத்தி நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்தனர். அவர் மீது சுமத்தப்பட்ட மூன்று முக்கிய குற்றச்சாட்டுகள்:

- (1) அரசு அங்கீகரித்த கடவுள்களை நம்பாதது.
- (2) புதிய கடவுள்களை அறிமுகப்படுத்தியது.
- (3) இளைஞர்களைக் கெடுத்தது.

கிரேக்கர்கள் தொழுது வணங்கும் கடவுள்களைத் தூற்றி, ஒரு புதுக்கடவுளைத் தானே உருவாக்குகிறார், வானத்தைப் பற்றியும் நிலத்தைப் பற்றியும் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார் (ஏனெனில் அக்காலக்கட்டத்தில் கிரேக்கர்கள் இயற்கையையே கடவுளாக வழிபட்டனர்). சந்திரனை மண் என்றும், சூரியனைக் கல் என்றும் சொல்கிறார். புதிய மதக் கோட்பாடுகளைப் புகுத்துகிறார். சாக்ரடீஸ் மிகவும் தீயவர். இவருக்கு மரண தண்டனை விதிக்க வேண்டும் என்று வேண்டப்பட்டது . இதற்குப்

பதிலளிக்கும் வகையில் வழக்கு மன்றத்தில் விரிவான ஓர் உரையை ஆற்றினார் சாக்ரடீஸ்.

நீதி மன்றத்தில் சாக்ரடீஸ் ஆற்றிய உரையின் சுருக்கம்

“டெல்பி தெய்வம் என்னை மானுடர்களிலே பேரறிவாளி என்று கூறியது. எனக்கு எல்லாம் தெரியாது என்பது பற்றித் தான் தெரியும். ஆனால் டெல்பி கடவுள் ஏன் அப்படிச் சொன்னார் என நான் யோசித்தேன். அப்படி யோசித்த பிறகு எனக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது. என்னை விடச் சிறந்த அறிவாளி எவரையேனும் தேடிக்கண்டுபிடித்து விட்டால் அந்தத் தெய்வத்திடம் போய் இதோ பார் என்னைவிடச் சிறந்த அறிவாளி ஒருவர் இருக்கிறார். நான்தான் எல்லோரையும் விட அறிவாளி என்றாயே என்று கேட்டு விடுவது என்று எண்ணினேன். ஆகவே சிறந்த அறிஞர்கள் பலரை அணுகிப் பேசினேன். ஆராய்ந்தேன். அவர்களுடன் நான் பேசிப் பார்த்ததில் அவர்கள் அறிவாளி அல்ல என்பதை அறிந்து கொண்டேன். நான் சோதித்துப் பார்த்ததால் அவர்களுக்கு என் மீது பகைமை ஏற்பட்டது. தெய்வவாக்கை உண்மைதானா என்று சோதித்துப் பார்ப்பதற்காகத்தான் நான் அவர்களிடம் வாதம் செய்து பார்த்தேன். சத்தியத்தை நான் சொல்லி ஆக வேண்டும். மிகவும் அறிந்தவைகள் என்று புகழ் பெற்றவர்கள் எல்லாரும் மிகவும் அறிவிலிகளே! அறிவற்றவர்களே! அவர்களைப் போல புகழ் பெறாத ஒரு சிலர் உண்மையில் அறிவாளிகளாக இருப்பதையும் அறிந்து கொண்டேன். இதற்காக நான் அலைந்த அலைச்சலும் பட்ட துன்பமும் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. தெய்வ வாக்கைத் தேர்ந்தெடுக்கத்தான் இவ்வளவு கஷ்டத்தையும் பொறுத்துக் கொண்டேன்” என்று தொடங்கி நீண்டதோர் உரையை அவர் நிகழ்த்தினார்.

“சாவு என்பது என்ன என்று அறிய இயலாதது. அறிய இயலாது ஒன்றை அறிந்து விட்டதாக எண்ணிக் கொண்டு எதற்காக அச்சப்பட வேண்டும்?

நான் எப்பொழுதும் தத்துவ விசாரணை செய்பவனாகவே இருப்பேன்.

ஆண்டவன் கட்டளைக்குப் பணிந்து நடப்பேனே தவிர உங்கள் உத்தரவுக்குப் பணிய மாட்டேன். உயிரும் வலிமையும்

உள்ள வரையில் இந்தத் தத்துவ விசார முறையைப் போதிப்பதை நான் நிறுத்தப் போவதில்லை. பெருமையும் வலிமையும் அறிவும் பொருந்திய ஏதென்ஸ் நகரில் வாழும் குடிமக்களே, ஞானம் சத்தியம் இவைகளைப் பற்றியும், ஆத்ம விசாரத்தால் உங்களை உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டு வருவது பற்றியும் துணியும் நீங்கள் கவலை இல்லாமல் ஏன் பணத்தையும் புகழையும் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள் என்றுதான் கேட்பேன். குறுக்கு விசாரணை செய்து கொண்டே இருப்பேன். மதிப்பற்ற விஷயங்களை மதிப்புள்ளதாகப் பெரிதாக எண்ணி வாழும் உங்கள் அறியாமையை உங்களுக்கு உணர்த்துவேன்.

ஆண்டவன் இந்த நாட்டுக்கும் உங்களுக்கும் கொடுத்து அருளிய அரும்பொருள் நான். என்னைக் கொண்டு விட்டால் எளிதில் என்னை போல் ஒருவன் கிடைக்க மாட்டான். இப்படி பேசுவதற்காக நீங்கள் நகைக்கலாம். அரசாங்கம் என்ற பெரிய குதிரை நிதானமாகச் செல்லும். அதைத் தட்டி வேகமாக ஓட வைக்கும் உன்னி நான்” - சாக்ரடீஸ் இவ்வாறாகக் கூறினார்.

இதன் பின்னர் நீதி மன்றத்தில் தீர்ப்பு கூறும் தருணம் வந்தது. மரணம், மன்னிப்பு என்ற இரண்டு வாக்குப் பெட்டிகள் வைக்கப்பட்டன. நீதிக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் 501பேர் வாக்குப்பதிவு செய்யத் தொடங்கினர். 220 பேர் சாக்ரடீஸை மன்னித்து விடுமாறும், 281 பேர் மரண தண்டனை அளிக்கவும் வாக்களித்தனர். சாக்ரடீஸ் மன்னிப்புக் கேட்டால் விடுதலை செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அவர் மன்னிப்புக் கேட்கவில்லை. அவருக்கு விஷம் கொடுத்துக் கொல்ல வேண்டும் என்ற தண்டனையை வழங்கினார்கள்.

மரணம் சூழ்ந்த போது

மரண தண்டனை நிறைவேற்ற காலக் கெடு விதிக்கப்பட்டு சாக்ரடீஸ் சிறையிலடைக்கப்படுகின்றார். ஒவ்வொரு நாளும் அவரின் குடும்பத்தினரும், நண்பர்களும் அவரைப் பார்க்க அனுமதிக்கப்பட்டனர். அந்த நாட்களிலும் அவர் மெய்யியல் உரையாடல்களைக் கூர்மையாக நிகழ்த்தியதைப் பிளேட்டோ பதிவு செய்துள்ளார்.

கிரீட்டோ, சாக்ரடீஸின் நெருங்கிய நண்பர், அவரைக் காப்பாற்ற நினைக்கிறார். அதற்காக ஒத்துழைப்புத் தரச் சாக்ரடீஸுடன்

வேண்டி கிரீட்டோ பல்வேறு காரணங்களை முன்வைக்கிறார். சாக்ரடீஸின் நண்பர்கள் அவரைக் காப்பாற்றாவிடில், நண்பர்கள் அவரைக் காப்பாற்ற நினைக்காதவர்கள் என்ற களங்கம் நண்பர்களுக்கு ஏற்படும் என்றும், சாக்ரடீஸ் தன் குழந்தைகளின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு, அவர்களை விட்டுவிட்டுச் செல்வது தவறு எனவும் கூறுகிறார். மேலும் சாக்ரடீஸின் மற்ற நண்பர்கள் அவரைக் காப்பாற்றுவதற்குத் தேவையான பணம் செலவிடத் தயாராக உள்ளனர் என்கின்றார்.

சாக்ரடீஸ் இதை உறுதியோடு மறுக்கின்றார். என்னைப் போன்றவர்கள் எந்த நாட்டிற்குத் தப்பி சென்றாலும் அங்கும் அரசாங்கத்தால் கொல்லத்தான் படுவோம் என்றார். மேலும் அவருக்கு நாட்டின் சட்டத்தின் மீதுள்ள ஆழமான மரியாதையை தெரிவிக்கின்றார். ஒருவரின் முதல் கடமையானது, சட்டத்தை மதிப்பது ஆகும். தன்னுடைய நாட்டின் சட்டங்களை மதிப்பது ஒரு குடிமகனின் அடிப்படைப் பணியாக இருக்க வேண்டும், ஏனெனில் அந்தச் சட்டங்கள்தான் குடிமக்களை ஆளும் முறையை உருவாக்குகின்றன என்று கூறுவது இந்த உரையாடலின் முக்கியமான புள்ளிகளில் ஒன்று. ஏனெனில் சாக்ரடீஸ் ஒருவகையில் சட்டங்களைத் தெய்வீகக் குரல் போல பாவிக்கிறார் என்பதாகும். ஆனால் மனிதர்களால் அவை உருவாக்கப்படுகின்றன என்பதையும் அவர் மறுக்கவில்லை. அவர் சட்டங்களை மனிதர்களால் உருவாக்கப்பட்டவை என்று மட்டுமல்லாமல், ஒரு சமுதாயத்தின் ஒழுங்கை நிலைநாட்டும் அடிப்படையான ஒழுக்கத்திற்கானவை எனவும் பார்த்தார். இதை வாசிக்கும் போது அந்தக் காலக் கட்டத்தையும் நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

இப்படியாக ஒவ்வொரு நாளும் மெய்யியல் உரையடலில் ஈடுபட்ட சாக்ரடீஸுக்கு மரணதண்டனையை நிறைவேற்றும் நாளும் வந்தது. அந்த மாலைப் பொழுதில் மனைவி, குழந்தைகளை வீட்டுக்குச் செல்லச் சொல்லுகின்றார். பிற நண்பர்கள் துக்கம் சூழ, சொல்ல இயலாத துயரத்துடன் அவரைச் சூழ்ந்தனர். ஹெம்லாக் என்ற கொடிய விஷத்தை ஏந்தி வந்த அந்தக் காவலாளி கண் கலங்கி நின்றான். அவனிடம் தான் விஷத்தை அருந்தவேண்டிய முறை பற்றிச் சாக்ரடீஸ் வினவினார். அவனோ தழுதழுத்த குரலில் “இதுவரை நான் பலவந்தப் படுத்திதான்

விஷத்தைக் கொடுப்பது வழக்கம். ஆனால் இன்று எனக்கு அதிசயமாகவே உள்ளது” என்று சொல்லி, “விஷத்தை விழுங்கிய சிறிது நேரம் நடந்து கொண்டே இருங்கள். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கால் மரத்துப் போகும். பிறகு எல்லாமே செயலற்றுப் போகும்” என்றான்.

சாக்ரடீஸ் விஷத்தை அருந்தினார். நடந்து கொண்டே அவர் உரையாடினார். யாரும் என் மரணத்திற்காக அழக்கூடாது என்று கண்டிப்பாகச் சொன்ன அவர் கீரீட்டோவிடம் இறுதியாக சொன்னார்,

“கீரீட்டோ, எனக்கு ஒரு உதவி செய்வாயா?”

சொல்லுங்கள் சாக்ரடீஸ்! என்ன செய்யவேண்டும்? - கீரீட்டோவின் குரல் தழுதழுத்தது.

“நான் அசிலிபியஸ் தெய்வத்திற்கு ஒரு கோழி கடன் பட்டுள்ளேன். அதைச் செலுத்திவிட மறந்துவிடாதே!”

“வேறு என்ன செய்ய வேண்டும் சாக்ரடீஸ்?”

சாக்ரடீஸிடம் இருந்து எந்த பதிலும் வரவில்லை.

கட்டுரையாளர்
எழுத்தாளர் / செயற்பாட்டாளர்

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின்

விமர்சன முறைமை

ச.ந. விக்னேஷ்

நவீனத் தமிழாய்வுச் செல்நெறியில் மடைமாற்றத்தை ஏற்படுத்தியோருள் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி முக்கியமானவர். பண்டைய காலம் முதல் நவீன காலம் வரையிலான தமிழ்ச்சமூகம் பற்றிய அவரது ஆய்வுகள் அரைநூற்றாண்டு காலத் தொடர்செயல்பாட்டின் விளைச்சலாக அமைகின்றன. தமிழாய்வின் திசையறி கருவியாகத் திகழும் பேராசிரியரின் ஆய்வுகளுள் இலக்கிய விமர்சனம் குறித்தமைவன மட்டும் இங்கு விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. கல்விப்புல ஆய்வாளர்களைவிடவும் கல்விப்புலத்திற்கு அப்பாற்பட்ட குழுவினராலேயே தமிழ் இலக்கிய விமர்சனத் துறையானது வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. தொடக்கத்தில் அப்படிப்பட்ட குழுவில் செயல்பட்டுப்பின், கல்விப்புலத்தில் இயங்கிய பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் எழுத்துகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இலங்கையில் முற்போக்கு இலக்கிய அணியினரின் முதன்மையான விமர்சகர் என்பதிலிருந்தே அவரின் புலமைச்செயல்பாடு தொடங்கியது. எனினும், பண்டைய இலக்கியம் பற்றிய சமூகவியல் நிலைப்பட்ட ஆய்வுகளே தமிழகத்தில் கவனம் பெற்றன. விமர்சனம் பற்றிய அவரது சிந்தனைகளைத் தொகுத்துக்கொள்வதற்கு இதுவும் முக்கியக் காரணமாகும்.

ஆளுமை உருவாக்கம்

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி (1932 - 2011) இலங்கை கரவெட்டியைச் சேர்ந்தவர். பட்டப்படிப்பிற்குத் தமிழ், வரலாறு, பொருளியல் பாடங்களைப் படித்த பொதுப் பட்டதாரி. இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் சமநேர மொழிபெயர்ப்பாளராகப் பணியாற்றியவர். இங்கிலாந்து பர்மிங்ஹாம் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் ஜார்ஜ் தாம்சனின் நெறியாளுகையில், “பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம்” என்னும் தலைப்பில் கலாநிதி (முனைவர்) பட்ட ஆய்வை மேற்கொண்டார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ், நுண்கலை ஆகிய துறைகளின் தலைவராகப் பணியாற்றியுள்ளார். சென்னை, தஞ்சாவூர், கலிபோர்னியா, இங்கிலாந்து, நார்வே, சுவீடன் பகுதிகளின் பல்கலைக்கழகங்களில் வருகைதரு பேராசிரியராகவும், முதுநிலை ஆய்வாளராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். பேராசிரியரின் ஆளுமை உருவாக்கத்தில் இவை யாவற்றுக்கும் பங்கு உண்டு. எனினும், மார்க்சியத்தின் மீதான அவரது ஈடுபாடு தனித்துக் குறிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் முதன்மையான ஆய்வுத் துறைகள் தமிழ்ச் சமூக இலக்கிய வரலாறு, தமிழ்ப் பண்பாடு, நாடகம், இலக்கிய விமர்சனம் என்பன. இவர் தம்முடைய ஆய்வுமுறையைப் **பல்துறைச் சங்கம் ஆய்வு (Multidisciplinary Approach)** எனக் குறிக்கிறார். இவ்வணுகுமுறை காரணமாகவே பலராலும் ஈர்க்கப்பெற்றார்.

சிவத்தம்பியின் இலக்கியமும் கருத்துநிலையும், விமர்சனச் சிந்தனைகள், நவீனத்துவம் - தமிழ் - பின்நவீனத்துவம், தமிழ்ப் பண்பாடும் இலக்கியமும், தமிழில் இலக்கியவரலாறு, நாவலும் வாழ்க்கையும், தமிழில் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் ஆகிய நூல்களிலிருந்து விமர்சனம் பற்றிய அவரது சிந்தனைகள் விவாதத்திற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. விமர்சனம் என்பது பற்றிய அவரது கருத்து, அவரது விமர்சன முறை, நவீனத்துவம், யதார்த்தவாதம் ஆகியவற்றைப் பற்றிய அவரது பார்வை என்பன இக்கட்டுரையில் விவாதிக்கப்படுகின்றன.

இலக்கிய விமர்சனம்

இலக்கிய விமர்சனத்தைப் பற்றிய பேராசிரியரது கருத்தினைக் காணும்முன் அவருடைய சொல்தேர்வு பற்றிக் குறித்துக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இலக்கிய விமர்சனம் என்ற தொடரைக் கையாளும் அவர், இலக்கியத் திறனாய்வு எனும் தொடராட்சியை மறுக்கிறார். இலக்கியத்தின் மேன்மையை அறிந்து கொள்ளுதல் என்ற பொருளே திறனாய்வு என்ற சொல்லாட்சியில் முதன்மை பெறுகிறது. இத்தகைய முன்முடிவு இத்துறையின் அடிப்படைக்கு மாறானது என அவர் கருதுகிறார்.

ஒப்பீடு, பகுப்பாய்வு, விளக்கம், மதிப்பீடு என்பன இத்துறையின் முதன்மையான செயல்பாடு எனும் நிலையில், திறனாய்வை விடவும் விமர்சனமே பொருத்தமானது எனக் கருதுகிறார். இனி, விமர்சனம் பற்றிய அவரது கருத்தைக் காண்போம்.

விமர்சனம் என்பது அபிப்பிராயம் கூறுவது அன்று என்பதை மிக வன்மையாகவே எடுத்துரைக்கிறார். இலக்கியம் என்பது வாழ்க்கையை அறிய உதவுவது எனில், விமர்சனம் என்பது இலக்கியத்தை அறிய உதவுவது. அதாவது, மனித வாழ்வின் நிலையை இலக்கியம் எந்த அளவிற்குத் தெளிவாகக் காட்டியுள்ளது என்று மதிப்பிடுவது ஆகும். மேலும், குறிப்பிட்ட படைப்பின் தனித்தன்மைகளை மதிப்பிட்டு, இலக்கிய வரலாற்றில் அப்படைப்பின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுவதும் விமர்சனத்தின் பணியாகும்.

இத்தகைய பணியை மேற்கொள்ளும் விமர்சகருக்கான புலமைத்தேவையாக சிவத்தம்பி கருதுவது கருத்துநிலைத் தெளிவு என்பதாகும். கருத்துநிலையே ஒருவரது உலக நோக்கைக் காட்டுவதும் தீர்மானிப்பதும் ஆகும். எனவே, விமர்சகரின் இயக்கத்துக்கான அடிப்படையாக அது அமைகிறது. மேலே காட்டப்பட்ட இலக்கியம், விமர்சனம் என்பவை பற்றிய சிவத்தம்பியின் விளக்கம் அவரது கருத்துநிலையைக் காட்டுகின்றன. அவை கலை கலைக்காகவே என்ற மகிழ்வுவாதப் போக்கிற்கு எதிரானதாக அமைவதாகும்.

விமர்சனம் என்பது விமர்சகர் தன்னுடைய கருத்துநிலை படைப்பில் உள்ளதா? என்று தேடுவதன்று. மாறாக,

படைப்பாளியின் கருத்துநிலை யாது? என்பதை அடையாளம் காண்பதாகும். படைப்பின் அமைப்பொழுங்கும் முழுமையும் படைப்பாளியின் கருத்துநிலையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள (தாக்கம் பெற்றுள்ள) தன்மையைக் காட்டவேண்டும். படைப்பு பற்றிய மதிப்பீடு இதன் வழியாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். “மனிதனைச் சமூகநிலைப்படுத்துவதனாலும் சமூகத்தை மனிதநிலைப்படுத்துவதனாலும் ‘நான்’ சமூகத்துடன் இணைய முடிகிறது. படைப்பாளியின் ‘நான்’ (அவனது உயிர்நிலை) இந்தப் பணியை எவ்வாறு நிகழ்த்திவிடுகின்றது என்பதை நுண்ணிதாக ஆராய்ந்து கூறுவது விமர்சனத்தின் பணியாகும்” என அவர் குறிப்பிடுவது மனங்கொள்ளத்தக்கது. விமர்சனம் பற்றிய சிவத்தம்பியின் விளக்கத்தைப் பார்த்த நாம், இனி அவரது விமர்சன முறையைக் காண்போம்.

சிவத்தம்பியின் இலக்கிய விமர்சனம்

இலக்கிய விமர்சனத்தைப் பற்றிய சிவத்தம்பியின் எழுத்துகளுள் குறிப்பிட்ட இலக்கியத்தின் மீதான விமர்சனத்தை விடவும் தமிழ் இலக்கியத்தின் பெரும்பரப்பைப் பற்றிய ஆய்வே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. எனவே, அவையே இங்கு முதன்மையாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

சிவத்தம்பி எந்த ஒன்றையும் அதன் தோற்றப் பின்னணியில் இருந்து தொடங்கி முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற முனைப்பு கொண்டவர். இதனை ஜார்ஜ் தாம்சனிடமிருந்து தான் கற்றுக் கொண்டதாகப் பதிவு செய்கிறார். மேலும், ஒன்றன் தனித்துவத்தைத் திட்டவட்டமாக உறுதி செய்துகொள்ள வேண்டும் என்ற பார்வை கொண்டவர்.

புனைகதை, விமர்சனம், இலக்கிய வரலாறு என்பவற்றைப் பற்றிய அவரது உரையாடல் தமிழில் சிறுகதை, தமிழில் இலக்கிய விமர்சனம், தமிழில் இலக்கிய வரலாறு என அமைவதை யாவரும் அறிவர். இவை தமிழில் முகிழ்த்த அறிவுத்துறைகள் அல்ல. தமிழுக்கு வந்து சேர்ந்த துறைகள். எனவே, அவை இப்பண்பாட்டினுள் வந்து இணைந்த முறை கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதே அவரது கருத்து.

இக்கால இலக்கியம் என்பதை விடவும் நவீன இலக்கியம் என்ற தொடர் ஏன் முக்கியப்படுகிறது? என்ற வினாவை எழுப்பும்

சிவத்தம்பி, இலக்கிய வடிவமும் அதன் பொருண்மையுமே அவற்றின் தனித்தன்மைகளாக அமைகின்றன. அதாவது சிறுகதை, நாவல், புதுக்கவிதை என்பவற்றின் அமைப்பு அதற்கு முந்தைய இலக்கியங்களின் அமைப்பிலிருந்து வேறுபட்டது. அரசியல், சாதி, பால்நிலைப்பட்ட சிக்கல்கள் இவ்விலக்கியங்களில் இடம்பெறுகின்றன. காப்பியம் முதலான இலக்கியங்களில் இதனைக் காண முடியாது. மேலும், இவ்விலக்கியங்களின் சமகாலத்தில் சிற்றிலக்கியங்களும் பிரபந்தங்களும் இயற்றப்பட்டாலும், அவை நவீன இலக்கியமாகக் கொள்ளப்படா.

மேற்கண்டவை முழுமை, தனித்தன்மை பற்றிய அவரது பார்வைக்கு உதாரணங்களாக அமைகின்றன.

இலக்கிய விமர்சனமானது இலக்கியத்துக்கும் பிற கலைகளுக்கும் இடையிலான ஊடாட்டத்தைக் கருத்தில் கொள்வதாக அமைய வேண்டும் என்பதைப் பேராசிரியர் பல இடங்களில் வற்புறுத்தியுள்ளார். இப்பொருண்மை தொடர்பாகத் தமிழர் கலைகள் நூலில், 'தமிழர் இலக்கிய வரலாறு: நுண்கலையாக இலக்கியம்' என்ற கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். ஓவியம், சிற்பம், கட்டடம், இசை ஆகிய நுண்கலைகளின் பொதுவான அம்சங்களை விவரித்து அதேபோல இலக்கியத்தையும் ஆராய்ந்துள்ளார். தமிழர் அழகியலின் பொதுத்தன்மையை அடையாளம் காண்பதில் இக்கட்டுரைக்கு முக்கியப்பங்கு உண்டு. கவிஞர் இந்திரன், முனைவர் சா. பாலுசாமி (பாரதிபுத்திரன்) இருவரும் கலைகளுக்கிடையிலான ஊடாட்டங்களைக் காணும் விமர்சகர்கள் என்று பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் புலமைப்பாராட்டைப் பெற்றுள்ளனர் என்பது மனம் கொள்ளத்தக்கது.

தமிழ் விமர்சன மரபில் பாட விமர்சனம் (Textual Criticism), வாழ்க்கை வரலாற்று விமர்சனம் (Biographical Criticism) என்பன பற்றிய ஆய்வுகள் வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என சிவத்தம்பி கருதுகிறார். பாட விமர்சனம் (மூலபாட விமர்சனம்) என்பது பண்டைய - இடைக்காலத் தமிழ் இலக்கியங்களுக்கு மட்டுமே உரியது எனக் கொள்வது அது பற்றிய ஆய்வின் வளர்ச்சியைத் தடுக்கிறது. படைப்பாளியின் வாழ்க்கையில் நடந்த

சில நிகழ்வுகளை மறைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் வாழ்க்கை வரலாற்று விமர்சனம் மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. மதமும் கவிதையும் நூலில் இடம்பெறும் 'திருவாசகம் காட்டும் மணிவாசகர்' கட்டுரை இலக்கியத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்குப் படைப்பாளியின் வாழ்க்கை வரலாறு உதவுவதைக் காட்டுவதாகும். மேலும், புதுமைப்பித்தனின் அனைத்து ஆக்கங்களையும் வெளிக்கொணரும் ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி, ஆவணங்களின் வழியாக மகாகவி பாரதியின் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் துலங்கச் செய்யும் ய. மணிகண்டன் போன்றோரது செயல்பாடுகளின் முக்கியத்துவத்தை இதன் வழியாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

விமர்சனத்துறையில் கைலாசபதியுடன் இணைந்து செயல்பட்ட சிவத்தம்பி விமர்சனவியலுக்குத் தங்களின் பங்களிப்பாகக் குறிப்பவை:

(1) பண்டைக்கால இலக்கியங்களையும் நவீன இலக்கியங்களையும் இரண்டு தனித்தனி தொகுதிகளாகப் பிரித்துப் பார்க்கும் பார்வையை உடைத்து இரண்டையும் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகப் பார்த்து அவற்றின் தொடர்ச்சியை வலியுறுத்தியது.

(2) நவீன இலக்கியங்கள் மட்டுமின்றி பண்டைய இலக்கியங்களையும் சமூக விமர்சனத்திற்கு (Social Criticism) உட்படுத்தியது.

இலக்கிய வரலாறு

கலைப் படைப்புகளின் வரலாறு என்பது அக்கலைகளைப் பற்றிய விமர்சனங்களின் வரலாறு ஆகும் என்பது சிவத்தம்பியின் நிலைப்பாடு. இலக்கிய வரலாறு என்பது ஏதோவொரு வகையில் இலக்கிய விமர்சனக் கருத்து ஒன்றினை அடித்தளமாகக் கொண்டு இலக்கியத்தின் வரலாற்றை எடுத்துக் கூறும் முயற்சியே எனக் குறிப்பிடுகிறார். அந்தவகையில், தமிழில் இலக்கிய வரலாறு நூலைக் குறித்து விவாதிக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது.

தமிழில் இலக்கிய வரலாறு நூலானது தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு. அதுவரை தமிழில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இலக்கிய வரலாற்று முயற்சிகளை மதிப்பிடும் அவ்வாய்வு, இலக்கிய வரலாறு என்பது

இலக்கியத்தின் வரலாறு அன்று; இலக்கிய வழி வரலாறு எனக் குறிக்கிறது. இலக்கியமும் வரலாறும் இணைந்து செல்வதைக் காட்டுவது அவ்வாய்வின் முதன்மை நோக்கமாக அமைகிறது.

தமிழரின் நாட்டார் இலக்கியங்கள் (பாடல்கள், கதைகள் முதலானவை), தமிழரின் இலக்கியம் அல்லாத பிற ஆக்கங்கள் (தத்துவம், விஞ்ஞானம் முதலானவை), பிற மொழியில் எழுதப்பட்ட தமிழரின் ஆக்கங்கள், தமிழ்நாடு, இலங்கை மட்டுமின்றி மலேசியா, சிங்கப்பூர் உள்ளிட்ட வெளிநாடுகளில் உள்ள தமிழரின் இலக்கியங்கள் என யாவற்றையும் உள்ளடக்கியதாகத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான தேவையை இந்நூல் கவனப்படுத்துகிறது. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தமிழரின் சிந்தனை வரலாற்றைக் காட்ட வேண்டும் என இந்நூல் வலியுறுத்துகிறது.

தமிழரின் சிந்தனை வரலாற்றைக் காணும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட சிவத்தம்பி, 'நவீன காலத்துக்கு முன்னர் தமிழரிடையே நிலவிய அறிவு முறைமை பற்றிய சில குறிப்புகள்' என்ற கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். அக்கட்டுரையில் இலக்கண இலக்கியம், தத்துவம் என்பன மட்டுமே தமிழ்ச் சூழலில் முதன்மையான அறிவாகக் கொள்ளப்படுவதை விளக்கியுள்ளார். நுட்பமான அறிவும் பாரம்பரியக் கையளிப்பும் உள்ள மருத்துவம், சோதிடம், கட்டிடம், கப்பலோட்டம் முதலான துறைகள் அறிவுத்துறையாகக் கொள்ளப்படுவதில்லை என்பதைக் காட்டியுள்ளார். அதேநேரத்தில் இத்துறைகள், குறிப்பாக மருத்துவமும் சோதிடமும் தம்முள் தாம் மூடுண்டு கிடப்பதையும் காட்டுகிறார். இவை அவற்றின் மீதான ஆய்வுக்குத் தடையாக அமைந்துள்ளன.

பேராசிரியர் இரா. சீனிவாசன், அவரது மாணவர் தமிழ் காமராசன் இருவரும் இலக்கிய வரலாற்றைப் பற்றிய பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் சிந்தனைகளை உள்வாங்கித் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றனர். குறிப்பாகத் தமிழ் காமராசனின் ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வு தமிழில் இலக்கிய வரலாறு நூலைப் பற்றியது ஆகும்.

சிவத்தம்பியின் இலக்கிய விமர்சனச் சிந்தனைகளைக் குறித்துக்கொண்ட நாம் நவீனத்துவம், யதார்த்தவாதம் பற்றிய அவரது சிந்தனைகளை இனிக் காண்போம்.

நவீனத்துவம்

நவீனத்துவத்தைப் பற்றிய விவாதத்தில் Modern, Modernity, Modernism எனும் சொற்கள் முதன்மை பெறுகின்றன. Modern என்பது தமிழில் நவீனம் என வழங்கப்படுகிறது. இதற்குப் புதியது என்று பொருள். Modernity என்பது சமத்துவம், தாராளவாதம் முதலானவற்றை உள்ளடக்கிய அரசியல் எண்ணக்கருவைக் குறிக்கும். இதனைச் சிவத்தம்பி நவீனமாம் தன்மை எனக் குறிக்கிறார். Modernism என்பது கலை இலக்கிய வெளிப்பாட்டில் ஏற்படும் மாற்றத்தைக் குறிப்பதாகும். இது நவீனத்துவம் என வழங்கப்படுகிறது. ஆனால், நவீனத்துவம் என்பது Modernism அல்ல Modernity என்பது சிவத்தம்பியின் கருத்து. எனினும், இச்சொல்லாக்கம் நிலைபெற்று விட்டதால் Modernity என்பதை நவீனமாம் தன்மை எனக் குறிப்பிட்டார்.

தமிழ்ச் சமூகத்தின் நவீனமயவாக்கம் என்பது அதன் சமூக அழுத்தத்தால் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி அன்று. காலனியத்தின் வருகையால் ஏற்பட்ட விளைவு ஆகும். தமிழ்ச் சமூகம் நவீனமயப்பட்டதால் இலக்கிய ஆக்க நுகர்வில் ஏற்பட்ட முதன்மையான மாற்றங்களாவன:

- (1) புலவர் எழுத்தாளர் ஆனார்
- (2) புரவலரின் இடத்தை ஊடகம் பிடித்துக் கொண்டது
- (3) பாரம்பரியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் நுகர்வாளரான கேட்குநர் இப்போது வாசகர் ஆனார்.

இலக்கியங்களை எழுத்துகள் எனக் குறிப்பதும் கவனிக்கத்தக்க மாற்றமாகும். சனநாயகத் தன்மை, மதச்சார்பின்மை ஆகியன நவீனத் தமிழ் இலக்கியத்தின் மிக முக்கியமான அம்சங்கள் எனச் சிவத்தம்பி குறிப்பிடுகிறார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய அவரது முடிவு பின்வருமாறு அமைகிறது.

“தமிழ், உலகை அறிந்து கொண்டுள்ள அளவிற்கு உலகும் (புலமையுலகு) தமிழை அறிந்துள்ளது... ஆனால் எந்தளவிற்கு இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் உலகநிலையில் ஆக்க இலக்கிய சாதனைகளை ஏற்படுத்தியது என்பது முக்கியக் கேள்வியாகும். இதனை இன்னொரு வகையில் கேட்கலாம்.

எதாவது குறிப்பிட்ட ஆக்கம் தமிழிலே இருக்கின்றதென்பதற்காக அந்த மூலமொழியினைப் படிக்க வேண்டுமென்றளவிற்கு யாராவது ஒரு வாசகனைத் தமிழுக்கு வரச் செய்யும் ஒரு தனிப்படைப்பு இருபதாம் நூற்றாண்டில் உள்ளதா? பாரதி புதுமைப்பித்தன் பற்றிய உலகநிலை அறிமுகமே இன்னும் போதாமல் இருக்கிறது”

யதார்த்தவாதம்

சிவத்தம்பியின் உலக நோக்கு, கருத்துநிலை பற்றிய கருத்துகளைத் தொகுத்துக் கொண்டு இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்யலாம். இலக்கியம் சமூகத்தின் விளைபொருள். எனவே, இலக்கியத்திற்கென சமூகக் கடமை உண்டு என்பது அவரது நிலைப்பாடு. அவர் கலை கலைக்காகவே என்ற மகிழ்வுவாதப் போக்கிற்கு எதிரானவர் என்பது முன்னரே காட்டப்பட்டது. அதேநேரத்தில், மார்க்சியர்கள் பரவலாகக் கைக்கொண்ட பிரதிபலிப்புக் கொள்கையையும் அவர் ஏற்கவில்லை. அக்கொள்கை, ‘இலக்கியம் காலத்தைக் காட்டும் கண்ணாடி’ என வாய்பாட்டுமயமாகிவிடுகிறது என்று விமர்சிக்கிறார்.

இலக்கியம் காலத்தின் உற்பத்தி என்பது மட்டுமின்றி அது காலத்தை உருவாக்கவும் வல்லது எனக் குறிப்பிடும் சிவத்தம்பி, இத்தகைய நெகிழ்ச்சிமிக்க பார்வைக்கு இடமளிப்பதும் மார்க்சியத்தின் பொருள்முதல் வாதத்திற்குச் சார்பானதுமான கொள்கை யதார்த்தவாதமே எனக் கருதுகிறார். சமூகத்தில் உள்ள சிக்கல்களைத் தெளிவாகக் காட்டி, அச்சமூகம் முன்னேறுவதற்கான வழியை உணர்த்த யதார்த்தவாத இலக்கியங்களாலேயே முடியும் என்பது அவரது கருத்து.

இந்திய, இலங்கை இலக்கியங்களில் சோசலிச யதார்த்தவாதமே வற்புறுத்தப்பெற்றது. ஆனால் வர்க்கப் புரட்சியை சாத்தியப்படுத்தி, சோசலிசத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கே சோசலிச யதார்த்தவாத இலக்கியம் பயன்படும். அத்தகைய புரட்சி நடைபெறாத சமூகத்திற்கு விமர்சன யதார்த்தவாத இலக்கியங்களே பொருத்தமானது என்று சிவத்தம்பி கருதுகிறார்.

யதார்த்தவாதம் உள்ளதை உள்ளபடி எழுதுவது அன்று. உள்ளதன் உண்மையை, அதாவது அது ஏன் அவ்வாறு

உள்ளது என்ற காரண காரியத்தோடு எழுதுவது என சிவத்தம்பியின் விளக்கம் அமைகிறது. இத்தகைய கொள்கை நிலைப்பட்ட முற்போக்கு இலக்கியம் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கம் மார்க்சிய இலக்கியத்தை மலரச் செய்யவேண்டும் என்பதே அவரது எதிர்பார்ப்பு.

முடிவுரை

சிவத்தம்பியின் விமர்சன முறைமை தமிழ் இலக்கியத்தைப் பற்றிய எத்தகைய பார்வையை நமக்கு வழங்குகிறது என்பதை ஆதார எடுகோளாகக் கொண்டு அவரது கருத்துகள் இங்கு தொகுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. சிவத்தம்பியின் விமர்சன முறை குறித்த விவாதத்தில் மார்க்சியம், பின்-நவீனத்துவம் பற்றிய விரிவான விவாதம் மேற்கொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாதது என்ற போதும் கட்டுரையின் விரிவு கருதி அவை இங்கு இடம்பெறவில்லை. தமிழ் இனி 2000 மாநாட்டுச் சிறப்புரையில், “தமிழால் வளம் பெற்ற நீங்கள் தமிழை மேலும் வளம்படுத்தச் சிந்தியுங்கள். எழுதுங்கள். விமர்சியுங்கள்” என்றார் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி. அவரது அறிவுரையின்படி தமிழைச் செழுமைப்படுத்துவது நமது கடமை.

குறிப்பு: இக்கட்டுரையாக்கம் குறித்து என்னோடு விவாதித்த முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர் அ. குணசேகரன், கட்டுரை குறித்து விவாதித்து திருத்தம்செய்த முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் க. தேன்மொழி இருவருக்கும் நன்றி.

கட்டுரையாளர்
ச.ந. விக்னேஷ்
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழ்த்துறை
சிக்கய்ய அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
ஈரோடு - 638004.
95971 29476
snvignesh97@gmail.com

வேளாண் சுற்றுலா -

விவசாயிகளுடன் சில மணி நேரம்

சுப்பாரதிமணியன்

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பொள்ளாச்சி ஆனைமலை மது இராமகிருஷ்ணன் அவர்களின் இயற்கை வேளாண்மை பண்ணைக்கு பசுமை விகடன் பத்திரிகை சார்பாகச் சென்றேன். ஒரு நாள் விவசாயி என்ற நிகழ்ச்சியைப் பசுமை விகடன் இதழ் நடத்தியது. விவசாயம் சாராத மற்றவர்கள் விவசாயத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள ஒரு நாள் முகாமாக அந்தப் பண்ணையில் சிறு வேலைகள் செய்யவும், வேளாண்மை குறித்து அறிந்து கொள்ளவும் அந்த முகாம் உதவியது.. அப்போது மது இராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் அங்குள்ள அபூர்வமான பல மரங்களை பற்றிச் சொன்னார் அந்தத் தாக்கத்தால் “அழிந்து வரும் மரங்கள்” என்ற தலைப்பில் நான் ஒரு புத்தகம் எழுதினேன். அதற்கு அவருடைய தகவல்கள் பெரிதும் உதவியாக இருந்தன. மரங்களைப் பற்றிச் சரியாக உணர்ந்து கொள்ளும் விதமாய்ப் பலவற்றை விளக்கினார். உதாரணம் மதிய உணவு திருவோட்டில் வழங்கினார். வழக்கமான தட்டு இல்லாமல் திருவோடு. திருவோடு மரம் பற்றி விளக்கினார்.

சமீபத்தில் திருப்பூர் ஊத்துக்குளி இயல்வாகை அமைப்பு சக்தியமங்கலம் திருமூர்த்தி தோட்டத்திற்குச் செல்ல அமைப்பு விடுத்தது. இது வேளாண்மைச் சுற்றுலாவா என்று ஒரு தகவல்

கேட்டேன்.. ஆமாம் என்று இயல்வாகை அசோக் தகவல் தந்திருந்தார். அந்த ஒரு நாள் பயணத்தில் பள்ளி குழந்தைகள் பாதிக்கு மேல் இடம்பெற்றிருந்தார்கள். நெல் எங்கே விளைகிறது என்று ஒரு பள்ளி மாணவர்களிடம் கேட்டபோது மரத்தில் என்றான். எந்த மரம் என்று காட்டச் சொன்னேன். திகைத்தான். பால் எங்கிருந்து வருகிறது என்றால், முதலில் பாக்கெட் என்றும் பிறகு மிஷின் என்றும் கூறினான். இந்தப் பள்ளி குழந்தைகளுக்கு அரிசி எங்கிருந்து வருகிறது, பால் எங்கிருந்து வருகிறது, காய்கறிகள் எங்கே விளைகிறது என்பதுகூடத் தெரியவில்லை. அவர்களுக்குப் பாடத்தில் வெறுமனே இவற்றைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதை விட வேளாண்மை சார்ந்த சுற்றுலாக்கள் அழைத்துச் செல்வது அந்த விஷயங்களை மனதில் சரியாகப் பதிய வைக்கும். இந்த வகை வேளாண்மைச் சுற்றுலா அண்மைக் காலத்தில் மாணவர்களிடம் பிரபலமாகி வருகிற, அண்மை ஆண்டுகளில் தமிழகத்தில் அங்கங்கே பேசப்பட்ட விஷயங்களாக இவை இருக்கின்றன.

ஆனால் இத்தாலிதான் இதற்கு ஆரம்ப நாடாக இருக்கிறது.. அமெரிக்கா, ஸ்பெயின் போன்ற நாடுகளில் வேளாண்மைச் சுற்றுலா என்பது மிகவும் பிரபல்யமாக இருக்கிறது. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அமெரிக்காவில் 50 பில்லியன் டாலர் வருமானம் தரக்கூடியதாக வேளாண்மைச் சுற்றுலா இருந்தது. இது அடுத்த மூன்று ஆண்டுகளில் இரு மடங்காக வருவாய் பெருக்கிக் கொள்ளும் என்று சொல்கிறார்கள்.

விவசாயிகளின் வேலை முறைகள், பயிரிடும் தன்மை, அங்குள்ள தட்பவெப்ப நிலை, மண் வகை, போடும் பயிரின் வகை போன்றவற்றால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது, இவற்றையெல்லாம் பார்ப்பதைத் தவிர அந்த பொருட்களை விலை கொடுத்து வாங்குவதற்கான தளமாகவும் அது அமைகிறது.

அப்படித்தான் அன்று முகாமினுடைய இறுதியில் திருமூர்த்தி தோட்டத்தில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட கற்றாழைச் சோப்பு, அரப்பு, வெவ்வேறு வகையான எண்ணெய்கள், மஞ்சள் பொடிகள் போன்றவற்றை விலைக்கு வாங்கினோம்.

சத்தியமங்கலத்தில் திருமூர்த்தி என்பவர் இயற்கை வேளாண்மை முறையில் விவசாயம் செய்தவர். விவசாயி

என்பவன் கஷ்டப்பட பிறந்தவன் அல்ல. விவசாயம் மூலம் இலாபம் சம்பாதிக்க முடியும், விவசாயப் பயிரை மதிப்பீட்டு இலாப விஷயமாக மாற்ற முடியும் என்று காட்டியவர். சமீபத்தில் 47 வயதில் இதய நோயின் காரணமாக இறந்து விட்டார். அவரின் தோட்டத்தில் அவரின் மனைவியின் பராமரிப்பில் இயற்கை விவசாயமும் பல பொருட்களில் தயாரிப்பும் இன்னும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

இந்த மாதிரி வேளாண்மைச் சுற்றுலா தளங்களில் நாம் அபூர்வமாய் நினைக்கிற இளநீரைச் சாதாரணமாகக் குடிக்கலாம்.. பல வகைகளில் பழங்கள், சாதாரணமாக கிடைக்கிற பப்பாளி, வாழை போன்றவற்றைப் பறித்துச் சாப்பிடலாம்.. கொய்யா பலாப்பழம் உட்பட பல கண்ணில் படுபவற்றைப் பறித்தும் சாப்பிடலாம். இதுவே வெளிநாடாக இருந்தால் திராட்சை பயிரிடும் முறைகளைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டு ஓயின் தயாரிப்பதில் கூட ஈடுபடலாம். இந்தப் பண்ணைத் தளத்தில் குதிரை சவாரி, பண்ணை குளத்தில் மீன் பிடிப்பு போன்றவற்றில் கூட ஈடுபடலாம், பொழுது போக்கு அம்சங்களை இந்தப் பயணத்தில் ஈடுபடுத்திக் கொள்ளலாம்,

அப்படித்தான் திருமூர்த்தி தோட்டத்தில் மாற்றுக்களம் அமைப்பைச் சேர்ந்த பிரபாகர் குழந்தைகளுக்கான விளையாட்டுகளை நிகழ்த்திக் காட்டினார் இரண்டு வகை விளையாட்டுகள். அங்கே கிடைக்கும் பொருட்களைச் சாப்பிட்டு மகிழ்ந்தார்கள் குழந்தைகள் பக்கத்துக் கிராமங்களுக்குச் செல்லும் வாய்ப்பு இருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும். திருமூர்த்தி தோட்டத்திற்கு அருகாமையில் கொடிவேரி என்ற அணையும் நீர்வீழ்ச்சியும் இருக்கிறது. அங்கு நீராடுவது கூட இந்த பயணத்தின் இன்னொரு பகுதியாகக் கொண்டிருக்கலாம். விவசாயம் நடடத்தில் நடக்கிறது. விவசாயிகள் வறுமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தாண்டி மதிப்பீட்டு முறையில் விவசாயம் இலாபகரமாக இருக்கிறது. அங்கு இருக்கிற பொருட்களை அவர்களாக விளைவிப்பது என்பது இலாபகரமாக இருக்கிறது. இடைத்தரகர்கள் இல்லாமல் வியாபாரம் என்பது சுலபமாக இருக்கிறது. இலாபமாக இருக்கிறது என்பதை விவரித்தார்கள்.

திருமுர்த்தி தோட்டத்தில் விளைகிற மஞ்சளில் உற்பத்தியின் அளவு என்பது ஆச்சரியமாக இருந்தது. 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தங்கமும் மஞ்சளும் ஒரே விலையில் இருந்திருக்கிறது. மஞ்சளில் பல வகை இருக்கிறது அவற்றை எடுத்து வேக வைத்து உலர்த்திச் சுத்தம் செய்து அரைத்து பலவகை மஞ்சள் தூள்களை உருவாக்குகிறார்கள், சாப்பாட்டிற்கானது, உடம்பில் பூசுவதற்கானது என்று.. மருத்துவக் குணங்களுக்காக மஞ்சள் என்பதும் முக்கியமாக இருக்கிறது. வாழை மற்றும் மஞ்சள் பயிரிடுதல் போன்றவற்றில் பல நுணுக்கமான அணுகு முறைகளை அந்த விவசாயிகள் சொன்னார்கள். கொடும் வெயில் நேரத்தில் அந்த விவசாய பூமியில் வெவ்வேறு மரங்கள் தந்த குளுமையை மறக்க இயலாது..

முன்பாக தேவராஜன் இதைப்பற்றி விரிவாக இப்படிச் சொன்னார்.

வேளாண் சுற்றுலா என்பது சுற்றுலாப் பயணிகளை அல்லது பார்வையாளர்களை ஒரு பண்ணைக்குக் கொண்டுவரும் ஒரு செயலாகும். எளிமையான வார்த்தைகளில். சுற்றுலாப் பயணிகள் அல்லது பார்வையாளர்கள் வந்து விவசாயத்தைத் தனிப்பட்ட மற்றும் பிரத்தியேகமான முறையில் அனுபவிக்க இது ஒரு வாய்ப்பாகும். பல ஆண்டுகளாக, இந்தியாவிலும், உலகம் முழுவதிலும் கூட, வேளாண் கிராமப்புறச் சுற்றுலாவின் கருத்து அதன் எண்ணற்ற நன்மைகளால் செழித்து வளர்ந்துள்ளது. இந்த இயற்கைச் செயல்பாடு பண்ணையின் உரிமையாளருக்குப் பயனளிப்பது மட்டுமின்றி, சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு இயற்கை அன்ணையை வாழவும் பாதுகாக்கவும் வாய்ப்பளிக்கிறது.

நகரவாசிகளின் அன்றாட வாழ்க்கை சலிப்பானது. இளைஞர்கள் முதல் பெரியவர்கள் வரை, ஒவ்வொரு நாளும் ஒரே மாதிரியான நடைமுறையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்த விஷயத்தில், புதிதாக ஒன்றைக் கற்றுக்கொள்வது உங்கள் வாழ்க்கையை சுவாரஸ்யமாக்கும் மற்றும் உங்கள் அன்றாட வழக்கத்திலிருந்து உங்கள் மனதை விலக்கி வைக்கும். தவிர, தோட்டக்கலை மற்றும் விவசாயம் போன்ற நடவடிக்கைகள் உங்கள் மன ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்த உதவும்.

இயற்கையே நம்மை குணப்படுத்துகிறது மற்றும் பல்வேறு காரணங்களால், இயற்கை அழிந்து வருகிறது. அதைக்

கவனிப்பது நமது பொறுப்பு. பண்ணை உரிமையாளர்களால் நிலங்கள் பாதுகாக்கப்பட்டு வளர்க்கப்படுவதால், அதன் பல்லுயிர்ப் பெருக்கத்தை மேம்படுத்தி, தாவரங்கள் மற்றும் விலங்கினங்கள் பாதுகாக்கப்படுவதால், இயற்கையைப் பாதுகாக்க வேளாண் சுற்றுலா உதவுகிறது.

இந்தப் பண்ணைகளில் பெரும்பாலானவை நகரின் புறநகரில் அமைந்துள்ளன. வேறு சொற்களில் கூறுவதானால், அவர்கள் வீட்டிலிருந்து இரண்டு மணிநேர தூரத்தில் இருக்கிறார்கள். பலர் நீண்ட விடுமுறையில் குறுகிய விவசாயப் பயணத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு இதுவே காரணம். அத்தகைய இடங்களுக்குப் பயணம் செய்வது மிகவும் வசதியானது, வார இறுதியில் கூட நீங்கள் விவசாயப் பயணத்தைத் திட்டமிடலாம்.

இதையெல்லாம் கேட்டபடி பண்ணையில் கடும் வெயிலைச் சகித்துக் கொண்டு மரநிழல்களைத்தேடி அலைந்து ஆசுவாசப்படுத்திக்கொண்டோம்.

இதைப் போன்ற இடங்களில் மாதிரித் தோட்டம் அமைப்பது, அங்கு வருகை புரிவது, ஏதாவது வேலை செய்து புதிய பதிகங்களை நடுவது என்பது முக்கியமானது என்றார். அப்படி மாதிரித் தோட்டமும் தாங்கள் பதிகம் செய்த பயிர்கள் பின்னால் எப்படி உள்ளன என்று கண்டு கொள்ள அடிக்கடி வந்து போகிற உபாயம் கூட வரலாம்.

விவசாயப் பொருள்கள் நமக்கு எப்படிக்கிடைக்கின்றன, நம் தட்டில் உள்ள உணவு எப்படி, எவ்வாறு உருவாகிறது என்று குழந்தைகள் மட்டுமல்ல வளர்ந்தவர்களும் தெரிந்து கொள்ள இது போன்ற வேளாண்மைச் சுற்றுலாக்கள் பயன்படும். இந்த வகைச் சுற்றுலாக்கள் தவிர்க்க முடியாததாக வருங்காலத் தலைமுறைக்கு ஆகிவிடும். காரணம் நகர வாழ்க்கையும் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட சூழலும் விவசாயி பற்றி அறிந்திராதவர்களுக்கும் புத்துணர்வு ஊட்டும். எனவே வேளாண்மை விவசாயச் சுற்றுலா என்பது விரைவில் வளர்ந்த ஒரு துறையாகிவிடும். சாதாரண விவசாய மக்களின் உழைப்பை அங்கீகாரம் செய்யும் ஒரு விஷயமாகவும் மாறிவிடும்.

பெரியசாமித் தூரன் என்னும் அறிவுக்கொடை

செ. சதீஸ்குமார்

19-ஆம் நூற்றாண்டில் உருவான அச்சுப் புரட்சியின் விளைவாக இந்திய அறிவுச் சூழலில் குறிப்பாகத் தமிழ் அறிவுச் சூழலில் ஆகப் பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. காலனியப் பின்புலத்தில் மதம் பரப்புவதற்காகவும் ஆளுகை வேட்கைக்காகவும் பிரித்தானியர்கள் உருவாக்கிய தொழில்நுட்ப வசதிகள் அவர்களுக்குப் பிள்ளையார் பிடிக்கப்போய் குரங்கான கதையாக மாறியது. குறிப்பாக அச்சு ஊடகங்கள் மிகப் பெரும் வீச்சை அறிவுப் பரவலை ஏற்படுத்தின. கால்டுவெல், ஈராஸ், டபுள்யூ.எப். எல்லீஸ், தனிநாயகம் அடிகள் போன்ற ஆளுமைகள் 19-ஆம் நூற்றாண்டில் செய்த பணிகளைத் தொடர்ந்து வையாபுரிப் பிள்ளை, மயிலை சீனி வேங்கடசாமி, மா.இராசமாணிக்கனார் போன்ற பெருமக்கள் 20-ஆம் நூற்றாண்டில் அப்பணிகளைத் தொடர்ந்தனர். இதனால் பல அரிய வகைத் தமிழ்ச் செல்வங்கள் நமக்குக் கிடைத்தன. இந்த வரிசையில் வைத்துப் போற்றத்தக்க பெருமகன்தான் கலைக்களஞ்சியத் தமிழர் ம.ப. பெரியசாமித்தூரன் ஆவார்.

யார் அவர்?

1921-இல் பாரதியார் மறைவுக்குப் பின் தேசியத்தில் பேரெழுச்சி அலை வீசிய காலத்தில் இளந்தலைமுறையினர் பலர் அதன் வீச்சில் ஈர்க்கப்பட்டனர். அவர்களில் ஒருவர்தான் பெ.தூரன். ஈரோடு மாவட்டம்

மொடக்குறிச்சியைச் சார்ந்த மஞ்சக் காட்டு வலசு என்ற சிற்றூரில் 1908 -ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 26 ஆம் நாளில் பிறந்தார். இவரது பெற்றோர் பழனி வேலப்பர் - பாவாத்தாள் ஆவர்.

இவருக்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயர் பெரியசாமி. மாநிலக் கல்லூரியில் மாணவராக இருந்தபோது ஆங்கிலேயருக்குத் தன்னை அடையாளம் காட்டிக் கொள்ளாமல் இருப்பதற்காக தன்குலக்குறிப் பெயரான 'தூரன்' என்னும் பெயரைப் புனைப் பெயராக்கிக் கொண்டார். தொலைநோக்குப் பார்வையுடைய அவருக்குத் 'தூரன்' என்னும் பெயர் பொருத்தம் தானே! 1926 முதல் 1931 வரை மாநிலக் கல்லூரியில் பயின்ற காலம் தூரன், ஒரு தேசபக்தராகவும் பத்திரிகை ஆசிரியராகவும் இலக்கியப் படைப்பாளியாகவும் உருவான காலம் ஆகும்.

பாரதரத்னா சி சுப்பிரமணியம், கல்வியாளர் நெ.து.சுந்தரவடிவேலு, நீதிபதிகளான அழகிரிசாமி, கைலாசம், அரசியல்வாதிகளான ஓ.வி.அளகேசன், தோழர்கள் ல.கி. முத்துசாமி, கே.என். பெரியசாமி ஆகியோர் திருவல்லிக்கேணி விக்டோரியா மாணவர் இல்லத்தில் இவரோடு உடன் பயின்றவர்கள். இவர்கள் அனைவரும் காந்தியடிகளின் தலைமையில் விடுதலைப் போராட்டத்தில் தீவிரம் கொண்டிருந்தவர்கள். அச்சமயத்தில் பக்தசிங், சுகதேவ் ஆகியோர் ஆங்கிலேயர்களால் தூக்கிலிடப்பட்டனர், அதனால் இவர் உள்ளம் வெதும்பி இறுதியாண்டுத் தேர்வை எழுதாமல் புறக்கணித்தார்

1929-இல் தூரனும் அவரது நண்பர்களும் சேர்ந்து 'வனமலர்ச் சங்கம்' என்னும் நண்பர்கள் வட்டத்தை உருவாக்கினர். இச்சங்கத்தின் சார்பில் 'பித்தன்' என்னும் இதழ் வெளியிடப்பெற்றது. இவ்விதழ் திரு.வி.க-வின் சாது அச்சுக்

கூடத்திலிருந்து வெளியானது. இதழின் ஆசிரியர் பொறுப்பைத் தூரன் ஏற்றுக் கொண்டார்.பட்ட வகுப்பை முடிக்காத இவருக்கு இச்சமயத்தில் கோபிசெட்டிப்பாளையம் வைரவிழாப் பள்ளியில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிய வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இக்கால கட்டத்தில் 1930-இல் காளியம்மாள் என்பவருடன் இவருக்குத் திருமணம் நடைபெற்றது. பின் 1933-இல் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் விடுத்த வேண்டுகோளை ஏற்றுத் தி.சு அவினாசிலிங்கம் அவர்கள் தொடங்கிய இராமகிருஷ்ணா வித்யாலயத்தில் ஆசிரியப்பணியில் சேர்ந்தார்.

1946-இல் தி.சு.அவினாசிலிங்கம் கல்வியமைச்சராக இருந்தபோது அவர் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தை ஏற்படுத்தினார். அதன் மூலம் வெளியிட முடிவுசெய்யப்பட்ட கலைக் களஞ்சியப் பணிக்கு பெரியசாமித் தூரன் பொறுப்பேற்றார். **10 தொகுதிகளாகக் கலைக் களஞ்சியம் வெளியிடப்பட்டது.** தொடர்ந்து 1975-இல் தூரன் குழந்தைகள் கலைக் களஞ்சியப் பணியில் ஈடுபட்டு, அதனையும் வெளியிட்டார். கலைக் களஞ்சியப் பணி தூரன் அவர்களின் பெயர் தமிழ்மொழி உள்ளவரை நிலை பெற்றிருக்கும் அரும்பணியாகும்.

இயல் இசை நாடக மன்றம், தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், சாகித்திய அகாடெமி, திரைப்படத் தணிக்கைக் குழு, அனைத்திந்திய எழுத்தாளர் மன்றம் எனப் பல அமைப்புகளிலும் உறுப்பினராக இருந்து ஆலோசனைகள் வழங்கி வந்தார். அவரது பணிகளுக்கு அரசும் நிறுவனங்களும் ஏராளமான விருதுகளை வழங்கிச் சிறப்பித்தன.

1968-இல் கலைக் களஞ்சியப் பணி நிறைவுற்ற நிலையில் இந்திய அரசு அவருக்குப் பதம்பூஷன் விருது வழங்கிச் சிறப்பித்தது. தமிழக அரசு கலைமாமணி விருதும், தமிழிசைச் சங்கம் இசைப்பேரறிஞர் விருதும் வழங்கிச் சிறப்பித்தன. உடல்நலிவைப் பொருட்படுத்தாமல் தனது இறுதிக் காலங்களில் கூடப் பாரதியார் குறித்த பத்து நூல்களை உருவாக்கித் தந்தார், தூரன்.

படைப்புத்தன்மை:

தூரனின் எழுத்தோவியங்களில் முதன்மை இடம் பெறுவது கவிதையாகும். இலக்கியத்திலே கவிதை முதல் இடம் பெறுவது,

சொற்செறிவிலா? சந்த இனிமையிலா? யாப்பு வடிவத்திலா? அணி அலங்காரத்திலா? கற்பனைத் திறத்திலா? கவிஞனுடைய உள்ள ஒளியிலா? இவை எல்லாம் சேர்த்த பாசுக்கலப்பிலா? என அறுதியிட்டுக் கூற இயலாத ஒரு மாய விசை கவிதைக்கு உண்டு. அவரது எழுத்து, கவிதை பற்றிய அவருடைய ஆழ்ந்த நம்பிக்கையைப் புலப்படுத்தும்.

**"வில்லினும் சிறைக் கட்டினை - நீங்கி
வேகம் கொண்டு பாய் அம்பு போல்
சொல்லையும் கடந்தேகும் ஓர்-உள்ளத்
துடிப்பிலே கவி சொல்லுவேன்"**

என்று சொல்லையும் கடந்து நிற்கும் உணர்வினைக் கவிதை ஆக்கியவர் தூரன்.

தூரனின் புகழ் பெற்ற மற்றொரு சிறந்த இலக்கிய வகை சிறுகதை "உள்ளத்தில் எத்தனையோ கிளர்ச்சிகள் குமுறுகின்றன அவற்றில் ஒன்றை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு அதிலே குறிப்பிட்ட மின்னல் போன்ற பகுதியை விளக்கினால் அதுவும் சிறுகதைதான்." என்று சிறுகதைக்கு இலக்கணம் காண்கிறார் அவர்.

சின்னச் சின்ன சிந்தனை அழகும் கலை நேர்த்தியும் கொண்ட கட்டுரை இலக்கியத்தையும் படைத்தவர், தூரன். ஆங்கில இலக்கியக் கட்டுரை பாணியில் அமைந்தவை அவரது கட்டுரைகளாகும்.

நாடக ஆசிரியராகவும் திகழ்ந்தவர், தூரன் "புதிய தமிழ் இலக்கியத்தில் வலிமை குறைவோடு இருக்கும் நாடகத்துறைக்கு அவர் ஆற்றிய பணி போற்றுதலுக்குரியது" என்கிறார், கவிஞர் சிற்பி.

எழுத்தாளர்கள் எல்லோரும் குழந்தைகளுக்காக எழுதியவர்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை ஆனால் வளரும் தலைமுறைக்கு வளம் சேர்ப்பது தம் கடமையே என்று தம் படைப்புகளை வெளிப்படுத்தியவர்கள் பாரதி, தாகூர் போன்றோர் ஆவர். அவ்வரிசையில் பெரியசாமித் தூரனும் இணைந்துள்ளார் என்பதைப் பெருமையுடன் குறிப்பிடலாம் சிறுவர் இலக்கியங்களுக்கான நாவல், சிறுகதை, கவிதை, எனப் பல்வகைப் படைப்புகளைக் கண்டுள்ளார் அவர்.

பாரதி பற்றிய ஆய்வு தூரனின் படைப்பாற்றலுக்குச் சிகரம் போன்றது. ‘பாரதி தமிழ்’ நூல், பாரதி ஆய்வில் ஒரு மணிமகுடம் எனலாம்.

இசைக் கலையில் ஈடுபாடு கொண்ட தூரன் மனதை உருக்கும் கீர்த்தனைகள் பலவற்றை இனம் கண்டுள்ளார்.

இன்னும் இவரது அரும்பணி அறிவியல் துறை, மொழிபெயர்ப்புகள், நாட்டுப்புறவியல், பதிப்புத் துறை என்று பல கிளைகளாய்ப் பரந்து விரிகிறது. எல்லாவற்றிலும் மிஞ்சிய ஒளிவிட்டுப் பளிச்சிடுவது மலையாள உயர்ந்து நிற்கும் கலைக்களஞ்சியப் பெருவிளக்கே! இது அவரது தலைமைக்கு வளம் சேர்ப்பது.

இனி அவர் பணியாற்றிய துறைகளில் கட்டுரைச்செல்வம், சிறுவர் இலக்கியம், அறிவியல் எனும் முன்றைப் பற்றி மேலும் சிறிது உற்று நோக்கலாம்.

எளிமை, அழகு என்னும் அணிகள் பூண்டு இவரது நான்கு கட்டுரைத் தொகுப்புகள் வந்துள்ளன. பூவின் சிரிப்பு (1951), காட்டு வழிதனிலே (1952), தேன்சிட்டு (1963), காற்றில் வந்த கவிதை (1958) எனும் தலைப்பில் ஆனவை அவை.

ஆங்கிலக் கட்டுரை ஆசிரியர் ஏ.ஜி கார்டினர் அற்பம் எனக் கருதக்கூடிய பொருட்களைக் கொண்டு கட்டுரைகள் கண்டவர். அவரை மனதில் நிறுத்தித் தன் கட்டுரைகளை அற்பப் பொருள்களையும் கடவுளாகக் கொண்டு படைக்கிறார். இவரது கட்டுரைகளில் இயற்கை கற்றுக் கொடுக்கும் பாடங்கள் முதன்மை பெறுகின்றன. “ஆட்டுக்குட்டிக்கு என்ன சாமி தெரியும்? பாவம்! நானும் 50 வருஷமாக ஆடு மேய்க்கிறேன் 20 தலைமுறைக்கு மேலே ஆடுகளைப் பார்த்தாச்சு ஒரு நரிக் குட்டியை எதிர்த்து நிற்க இதுகளுக்கு முடியவில்லை” என்று ஆடு மேய்ப்பவன் சொல்வதாக அவர் எழுதுவதை ஓர் எடுத்துக்காட்டாக்கலாம்.

தூரனின் கட்டுரைகளில் அண்ணல் காந்தியடிகளின் வாழ்வும் வாக்கும் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன அன்பே வழி, காந்தி அடிப்படை, அரசுகளின் தோற்றம் என்பன சில கட்டுரைகளின் தலைப்புகள்.

காற்றில் மிதந்த கவிதை என்னும் தொகுப்பு வாய்மொழி இலக்கியத்தைப் பொருண்மையாகக் கொண்டது இலக்கியச் சுவையின் இன்பத்தைச் சேரி விளையாட்டு, காற்றாடி, நந்தா ஒலி, தைப்பொங்கல், தேன் சிட்டு, குழலோசை, மௌனம் பேசும் பேச்சு ஆகிய கட்டுரைகளில் பெற்றுச் சுவைக்கலாம்.

அடுத்து குழந்தை இலக்கியம் பற்றி எழுதத் தொடங்கினால் அங்கே குழந்தையாகி விடுவதை உணர முடிகிறது. பச்சைக் குழந்தை என்றால் மனதில் பாசம் பிறக்குதம்மா! என்று பாடி மகிழ்கிறார் தூரன் “குழந்தைகளுக்குக் கொஞ்சிக் கொஞ்சி துள்ளித்துள்ளி ஆடுவதற்கும் பாடுவதற்கும் அழகான பாட்டு வேண்டும். கதை என்றால் அவைகளுக்கு உயிர், மேலும் ஆயிரம் ஆயிரம் கேள்விகள் கேட்டு தம் அறிவை வளர்த்துக் கொள்கின்றன இப்படி அவைகளுக்கு அறிவுப்பசி அடங்காப் பசியாக இருக்கிறது.” என்று குழந்தைமை உளவியல் பேசுகிறார் கவிஞர்.

குழந்தைக் கதைகளாக அவர் எழுதிய நூல்கள் ஓலைக்கிளி, தம்பியின் திறம், நாட்டிய ராணி, மஞ்சள் முட்டை, நிலாப் பாட்டி என்பன, உயிர்களிடத்தில் அன்பு வேணும், ஊனம் ஒரு குறை அல்ல, தீண்டாமை எதிர்த்துப் போராடு, திருட்டுப் புத்தி இழிவு போன்ற நற்செய்திகள் சொல்லப்படுகின்றன. அறிவியல் முயற்சியும் அவர்களுக்கு வேண்டும் என்பதை அவர் உணர்த்த தவறவில்லை.

“மலை மேலே மஞ்சு
மல்லிகைப்பூம் பிஞ்சு
மாலை வெயில் கொஞ்சம்
வந்து விளையாடும்
என்று குழந்தைகள் விரும்பும் ஓசை அழகும்
சின்னச் சின்னத் துளிகள் சேர்ந்தால்
பெரிய பெரிய ஆறே ஆகும்
சின்னச் சின்னச் செங்கல் சேர்ந்தால்
பெரிய பெரிய வீடே ஆகும்.

என்னும் அறிவுரையும்,

“ஜாதி பேதச் சிறுமைகள்

சமயவாதப் பிரிவுகள்
எதுவும் இந்த நாட்டிலே
இல்லை என்று போக்குவோம்.”

என்னும் சமூகப் பார்வையும் அவர் குழந்தைகளிடம் விதைக்கும் விதைகள் ஆகின்றன.

அவருடைய அறிவியல் நூல்களை மரபியல் நூல்கள், உளவியல் நூல்கள் என்று இரண்டு பிரிவுகளாக வகுக்க முடியும்.

கருவில் வளரும் குழந்தை என்பது மரபியல் சார்ந்த அறிவியல் நூலுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. தனது உளவியல் சார்ந்த நூல்களில் சிக்மண்டு பிராய்டை உள்வாங்கி உளவியல் செய்திகளைக் கூறுகிறார். மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் பதிப்பித்தல் என்று இவரது பணி விரிந்து கொண்டே செல்கிறது.

பாரதி இயல்:

பாரதி கவிதை பற்றித் தூரன் எழுதிய வரிகளைப் பின்வருமாறு கூறலாம்

“ஓரே சங்க நாதம்
வேதங்களின் மூச்சு
அவன் பாடலில் வீசிற்று
அமுதத்தின் தெளிவு கலந்திருந்தது
நிலவின் தீஞ்சாறு மிதந்தது
வீரக்கனல் வழிந்தது
புதிய உயிர் பெற்றுக் கவிதை பொங்கிற்று”

இது பாரதியைப் பற்றிய பழைய பிரதிகள் பலவற்றையும் தேடித்தேடி எடுத்து நம் மகாகவியின் கவிதைகளையும் கட்டுரைகளையும் தன் நெஞ்சில் நிறுத்தினார், தூரன். அதனால் பாரதி பற்றி விரிவாக எழுத ஆழ்ந்த எண்ணம் கொண்டார்.

அவருடைய பாரதி தமிழ் நூல் 134 தலைப்புகள் கொண்டது அவற்றுள் பாதிக்கும் மேற்பட்டவை முதல் முறையாகக் கண்டெடுக்கப்பட்டு அச்சேறியவை.

தூரனின் பாரதி தமிழ் ஆய்வாளர்களுக்கு இன்று ஓர் அமுத சுரபியாகத் திகழ்கிறது பாரதியின் விரிவான வாழ்க்கை வரலாறு

பாரதி தமிழ் தனிச்சிறப்புகள் பத்திரிகைப் பணி ஆகியன விரிவான தகவல்களைக் கொண்டவை. ஒவ்வொரு கட்டுரை அல்லது கவிதைக்கும் தூரன் சிறு குறிப்பும் வரைந்து உள்ளார் பாரதியின் சிந்தனை மலர்கள் எதுவும் உதிர்த்து விடாமல் சேர்த்துக் கட்டி ஆய்வாளர்களுக்குத் தந்துள்ளார், தூரன்.

ரா.ஆ.பத்மநாபன், சீனி விஸ்வநாதன், தொ.மு.சி. ரகுநாதன் ஆகியோர் வரிசையில் ஒரு முன்னோடியாகத் திகழ்கிறார் தூரன்.

"ஒரு சிறந்த கலைஞருடைய பெருமையை மற்றொரு சிறந்த கலைஞனைப் போல் வேறு ஒருவர் அறிந்து கொள்ள இயலாது" என்று தம் பதிப்புரையில் கூறும் தூரன் தாகூரோடு பாரதியார் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டை மிக அழகாக எடுத்துக்காட்டுகிறார். வாழ்நாள் எல்லாம் பாரதியோடு இரண்டறக் கலந்து போன தூரன் உடல் நலிவுற்றுப் படுக்கையில் இருந்த காலத்தில் அவருடைய நெருங்கிய நண்பராக விளங்கிய நா. மகாலிங்கம் பாரதி வரிசையில் நூல்கள் எழுதுவதற்குப் பேருதவி புரிந்தார், அவரது உதவியால் பத்து நூல்கள் வெளியிட்டார்.

பாரதியும் பாட்டும், பாரதியும் பாப்பாவும், பாரதியும் பாரத தேசமும், பாரதியும் பெண்மையும், பாரதியும் தமிழகமும், பாரதியாரின் நகைச்சுவையும் நையாண்டியும், பாரதியும் உலகமும், பாரதியும் கடவுளும், பாரதியும் சமூகமும், பாரதி நூல்கள்-ஒரு திறனாய்வு என்பன பத்து நூல்களின் தலைப்புகள் ஆகும்.

இவை அத்தனையும் பாரதி பற்றிய ஆய்வுக்கு மூல நூல்களாகத் திகழும் பெருமை பெற்றவை.

கலைக்களஞ்சியப் பணி:

இப்பணி பற்றி முன்பே குறிப்பிட்டு இருந்தாலும் இங்கு சற்று விரிவாகக் காணலாம்.

கலைக்களஞ்சியப் பணிக்கு முதன்மை ஆசிரியரைக் கண்டுபிடிக்கும் வரை அப்பொறுப்பில் இருக்குமாறு தூரன் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். பெ. திரிகூட சுந்தரம் பிள்ளை, தொ.மு.பாஸ்கார தொண்டைமான் ஆகியோர் பெயர்கள் நியமனம் பெறாமல் இருந்து வந்தன. பின்னர் பல்வேறு பரிசீலனைக்குப் பிறகு தூரன் 1948 இல் அப்பணிக்குத் தலைமைப் பதிப்பாசிரியராகப் பொறுப்பேற்றார்.

அரிய பெரிய நூலான அபிதான சிந்தாமணியில் இலக்கியம் மற்றும் புராணச் செய்திகள் இடம் பெற்றிருந்தன. அறிவியல் வரலாற்றுத் தகவல்கள் இல்லை. எனவே இதற்கு மாற்றாக என்சைக்ளோபீடியா பிரிட்டானிகா போன்ற மேல்நாட்டுக் கலைக்களஞ்சியங்களுக்கு இணையாகத் தமிழில் உருவாக்கும் முயற்சியே கலைக்களஞ்சியப் பணியாகும்.

தூரனின் தலைமைப் பணி மகத்தானது என்று அ.ச. ஞானசம்பந்தன் தூரனைப் பற்றி 'நான் கண்ட கர்மயோகி' எனும் தலைப்பில் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“கலைக்களஞ்சியம் என்பது இதற்கு முன்னர் தமிழ் மொழியில் செய்யப்படாத புது முயற்சி ஆகும் ஆயிரக்கணக்கானவர்களை எழுதுமாறு வேண்டி-மன்றாடி அவர்கள் எழுதியதை ஓரளவு செப்பம் செய்து பெருவாரியாகப் பிரித்து அச்சிடும் பணியைச் செய்வதற்கு ஆசிரியருக்கு பல்வேறு துறைகளில் ஓரளவு அறிவும் விஷய ஞானமும் ஆற்றலும் தேவை என்பதை யாவரும் அறிய முடியும். இவை அனைத்தையும் விட அதிகமாகத் தேவைப்படுவது கடல் போன்ற பொறுமை. எத்தனை பண்பாடு உடையவர்களும் இம்மாதிரியான பணிகளில் ஈடுபடும் போது பொறுமை இழந்து விடுவார்கள். ஆனால் கலைக்களஞ்சிய ஆசிரியர் தூரன் அவர்களிடம் பொறுமையே நிரம்ப இருந்தது என்று கூறுவது தவறாகும். அவர் பொறுமையே வடிவமாக இருந்தார் என்று கூறுவதுதான் உண்மை. எந்த நிலையிலும் பொறுமையுடன் இருப்பவனை ஸ்திதப் பிரஞ்ஞன் என்று கீதை பேசுகிறது. பிறரை வேண்டி எழுதுமாறு தூண்டி எழுதப்பெற்றதை வாங்கிச் செப்பம் செய்து சேர்க்க வேண்டிய பணியில் மற்றொரு வகையான பிரச்சனை தோன்றும். எழுதுகிறவர் அத்துறையில் வல்லவராக இருக்கலாம் அதிலும் சாதாரண மக்களுக்கு புரிய வைக்கின்ற முறையில் கலைச்சொற்களை அதிகம் பயன்படுத்தாமல் எழுதத் தெரியாமல் இருக்கலாம் ஆனால் தமக்கு இவற்றில் வழக்கம் இல்லை என்பதை எழுதும் அறிஞர் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்.

எனவே தாம் எழுதியதை அப்படியே போட வேண்டும் என்று கூறுவார் இத்தகைய மனிதர்களிடம் ஊடாடி அவர்களிடம் எழுதி வாங்கும் போது ஒருவர் பொறுமையின் எல்லைக்கே செல்ல வேண்டி இருக்கும் ஆசிரியர் பொறுமையை இழந்தால்

கலைக்களஞ்சிய பணி நிறைவேறாமல் நின்றுவிடும் இத்தகைய நேரங்களில் பெரியசாமித் தூரன் என்கிற அறிஞர் மறைந்து விடுவார். எப்படியாவது. கலைக்களஞ்சிய பணி நடைபெற வேண்டும் என்று குறிக்கோளில் தம்மைக் கரைத்துக் கொண்டு பொறுமையின் எல்லையில் இருந்து பணியை நிறைவேற்றும் குறிக்கோள் வீரர்தான் அங்கு இருப்பார். மனித நிலைக்கு அப்பாற்பட்ட இத்தகைய ஒரு பொறுமையை விருப்பு வெறுப்பற்ற சம திருஷ்டியை தூரன் என்ற மனிதர் எவ்வாறு பெற முடிந்தது.? அனைத்தையும் பொறுத்துப் பிறர் மேல் பகை காழ்ப்பு சினம் முதலிய எதுவும் கொள்ளாமல் தம் பணியை முடித்தமைக்கு நம்மிடையே வாழ்ந்து மறைந்த தூரன் ஒருவரே இலக்கணமாக வாழ்ந்தார்” என்று எழுதுகிறார் அ.ச.ஞா.

அறிவியல் துறை பற்றித் தமிழிலே, எழுதக்கூடியவர்கள் வெகு சிலரே என்ற நிலையில் உருவாக்கப்படும் கலைக்களஞ்சியம் ஒரு மூன்றாம் தரமான நூலாகத் தான் இருக்க முடியும் என்று பலரும் கருத்துத் தெரிவித்தனர். மேலும் பல அறிஞர்கள் அதில் எழுத மறுத்தனர். இதற்கு பெ தூரன். "மூன்றாம் தரமோ நான்காம் தரமோ இப்பொழுது அதைப் பற்றி உங்களுக்கு எதுவும் சொல்ல முடியாது. ஆனால் ஒன்று மட்டும் தெளிவாக கூற முடியும் எந்த ஒரு பொருளைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்ள இந்த கலைக்களஞ்சியத்தைத் தான் எல்லோரும் தேடி வர வேண்டி இருக்கும். முன்பே புகழ்பெற்ற வேறு எந்த கலைக்களஞ்சியத்திலும் இந்த பொருள்களைப் பற்றி நீங்கள் அறிந்து கொள்ள முடியாது அது மட்டும் திண்ணம்" என்ற உறுதியைத் தெரிவித்தார்.

கலைக்களஞ்சியப் பணிக்கு ஏ.எல். முதலியார் அவர்களது ஒத்துழைப்பை நன்றி மறவாத தூரன் குறிப்பிட்டுள்ளார். சென்னைப் பல்கலைக்கழகமே இப்பணி ஏற்று நடத்துவது போன்ற உணர்வை அளித்ததாகத் தூரன் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்கலைக்களஞ்சியத்தில் அநேகமாக உலகின் முக்கியமான எல்லா நாடுகளிலிருந்தும் கட்டுரைகள் பெறப்பட்டுள்ளன பல நாடுகளில் இருந்தும் பல்வேறு துறைகளுக்கான நிழற்படங்கள் பெறவும் பெரு முயற்சி எடுக்கப்பட்டு அதில் வெற்றியும் காணப்பட்டுள்ளது.

பல்வேறு துறையைச் சார்ந்த கட்டுரைகள் கலைக்களஞ்சியத்தில் 10 தொகுதிகளையும் வளப்புறக்

கட்டமைத்திருக்கிறது. குறிப்பாக மொழி மற்றும் அது சார்ந்த ஆளுமைகள் குறித்து 2170 கட்டுரைகள் இதில் அடங்கியுள்ளன. எழுத்துக்களின் வடிவம், இலக்கிய இலக்கணத்துறை ஆளுமைகள், திராவிட இந்திய மற்றும் பிற அயல் மொழிக் குடும்பங்களைப் பற்றிய கட்டுரைகள் 75க்கும் மேற்பட்ட உலக மொழிக் குடும்பங்கள் பற்றிய கட்டுரைகள் ஆகியவை இவ்வளவு தொழில்நுட்பங்கள் வளர்ந்துள்ள இந்நாளிலும் யாருக்கும் கிடைக்காத அரிய செல்வங்கள்.

பல்வேறு நூல்கள் குறித்து ஏறத்தாழ 430 கட்டுரைகள் பிற்கால ஆய்வுகளுக்குக் கலங்கரை விளக்கமாக அமைந்துள்ளன.

நிறைவாக:

கட்டுக்கோப்பான நிர்வாகத் திட்டம், அயர்வறியாத உழைப்பு, அதற்கேற்ற ஆளுமைகள் தெரிவு என 1963 முதல் 1989 வரை செயல்பட்ட இந்த அறிவார்ந்த நிகழ்வு தமிழ்ச் சமூகத்தின் கூட்டுழைப்புக்குக் கிடைத்த பரிசு. இந்த உழைப்பை நெறிப்படுத்தி முறைப்படுத்தி -ஆடும் மாட்டை -ஆடியும் பாடும் மாட்டைப் பாடியும் கறந்து தந்து வேலை வாங்கிய தூரன் ஓர் இலக்கியவாதியாகவும் நிர்வாகியாகவும் உச்சம் தொட்டு நிற்கிறார்.

கலைக்களஞ்சியப் பணிகளுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து அது மறுபதிப்புச் செய்யப்படும் என்று நடுவண் அரசு அறிவித்து சுமார் 20 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. பல அறிவிப்புகள் ஆழ் கிணற்றின் கீழே கூழாங்கற்களாய் கிடப்பது நாம் அறிந்த ஒன்றே. ஆனால் பெ. தூரனும் தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியமும் கூழாங்கற்கள் அல்ல. வைரக்கற்கள். அவற்றைக் கண்டெடுத்துக் கரை சேர்க்காவிட்டால் இழப்பு தூரனுக்கு அல்ல, தமிழ்ச் சமூகத்துக்கு என்பதைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் உணர்தல் நலம்.

கட்டுரையாளர்
பேராசிரியர் / எழுத்தாளர்

தந்தை பெரியார் சிறப்புக் கருத்தரங்கு

தந்தை பெரியார் அவர்களின் 147 ஆம் ஆண்டு பிறந்த நாளை முன்னிட்டு, சமூகநீதிக் கூட்டமைப்புச் சார்பில் 21/9/2025 அன்று ஈரோட்டில் கருத்தரங்கு ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருந்தது. அதில் திராவிடர் கழகத்தின் பிரச்சாரச் செயலாளர் வழக்கறிஞர் அ.அருள்மொழி மற்றும் சூலூர் பாவேந்தர் பேரவை நிறுவனர் புலவர் செந்தலை ந கவுதமன் ஆகிய இருவரும் கருத்தரங்கில் சிறப்பு விருந்தினர்களாகப் பங்கேற்றனர்.

முதல் நிகழ்வாகப் பெரியார் வாசகர் வட்டத்தின் சார்பாகக் கனிமொழி அவர்களின் நாடகக்குழு பகுத்தறிவுக் கருத்தினை வலியுறுத்தும் வண்ணம் ஒரு நாடகத்தை மிகவும் ஈர்க்கத்தக்க வகையில் நடத்தி அனைவரது பாராட்டுதல்களையும் பெற்றனர்.

அடுத்துச் சமூகநீதிக் கூட்டமைப்பு ஒருங்கிணைப்பாளர் கண. குறிஞ்சி தலைமை உரையாற்றினார். வழக்கறிஞர் அ.அருள்மொழி மற்றும் செந்தலை ந கவுதமன் ஆகியோரின் சிறப்புரைக்குப் பிறகு, அவர்களுக்குச் சிறப்புச் செய்யப் பட்டது.

தொடர் மழைக்கு இடையிலும் அரங்கு நிறைந்த பார்வையாளர்கள் இறுதிவரை காத்திருந்து நிகழ்வைச் சிறப்பித்தது பாராட்டத்தக்கதாக அமைந்தது.

அ.அருள்மொழி அவர்களின் சிறப்புரை

செந்தலை கவுதமன் அவர்களின் சிறப்புரை

அ.அருள்மொழி அவர்களுக்கு நினைவுக்கேடயம் வழங்கல்.

செந்தலை ந. கவுதமன் அவர்களுக்கு
நினைவுக் கேடயம் வழங்கல்.

பெரியார் வாசகர் வட்டத்தைச் சார்ந்த நாடகக்குழுவின் இயக்குநர் "அனிச்சம்" கனிமொழி அவர்களுக்குச் சிறப்புச்செய்தல்.

பார்வையாளர்களில் ஒரு பகுதியினர்.

உங்கள்

புதுமலர் காலாண்டிதழில் ஒவ்வொரு கட்டுரையும், ஒவ்வொரு பக்கமும் பயனுள்ள செய்திகளை, தரவுகளைச் சுவையாகத் தருகின்றன.

ஒவ்வொரு இதழிலும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் முக்கிய ஆளுமைகளிடம் மிக நீண்ட பேட்டி வருவது ஒரு பெரும் சிறப்பு.

மிக நெருக்கமாக நான் பழகி வருகின்ற தோழர் என்ற போதிலும், **நீதிபதி ஹரிபரந்தாமன்** அவர்களைக் குறித்து ஆதியோடந்தமாகப் புதுமலர் இதழை வாசித்துத்தான் நான் தெரியாதன பலவற்றைத் தெரிந்து கொண்டேன்.

நீதிபதி ஹரிபரந்தாமன் அபூர்வத்திலும் அபூர்வமான மனிதர்.

அவர் துளியளவும் பாசாங்குத்தனமற்ற நிஜ மனிதர் என்பதை வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளது இந்தப் பேட்டி;

அவருக்கே உரிய, சிறிதும் ஒளிவுமறைவற்ற வகையில், தன்னை வெளிப்படுத்தி உள்ளார். அத்துடன் நாட்டின் தற்போதைய முக்கிய விவகாரங்களில் கேள்வி கேட்டு நீதிபதியவர்களின் கருத்துக்களைச் சுவையாகத் தொகுத்து தந்துள்ளனர்.

அவரது பேட்டியில் நீதித் துறை குறித்து சாமானிய மக்களிடம் கட்டி எழுப்பப்பட்டுள்ள மாய பிம்பங்களை கட்டுடைக்கிறார். யதார்த்தங்களை பட்டவர்த்தனமாகச் சொல்கிறார்.

ஓரிடத்தில் நீதிபதி ஹரிபரந்தாமன் சொல்கிறார்; "அரசாங்கத்தை போலவே நீதிமன்றங்களும் அரசின் ஒரு கருவிதான்! அரசாங்கம் கார்ப்பரேட்டுகளுக்கு ஆதரவாகச்

செயல்படும் போது, நீதிமன்றங்கள் செயல்படாது என்று நினைப்பதே தவறு” என ஒரே போடாகப் போடுகிறார்.

யதார்த்தமே என்றாலும், இதை ஒரு நீதிபதியே சொல்வது அரிதினும் அரிது.

சாவித்திரி கண்ணன்
பத்திரிகையாளர்

கண. குறிஞ்சி, வெளியிட்டுள்ள, 'புதுமலர்' மூன்றுமாத இதழில் நீதிபதி அரிபரந்தாமனின் நெடிய பேட்டி வந்துள்ளது; தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்ற வரலாறு குறித்துப் ப.பா. ரமணி கட்டுரை எழுதி இருக்கிறார்; உயர்நீதிமன்றத்தில் தமிழ் பற்றிக் கோவை. சுப்பிரமணியம் எழுதியுள்ளார். வேறு சில கட்டுரைகளும் உள்ளன.

நல்லதொரு முயற்சி.

கண. குறிஞ்சி அவர்களுக்கு வாழ்த்துக்கள்.

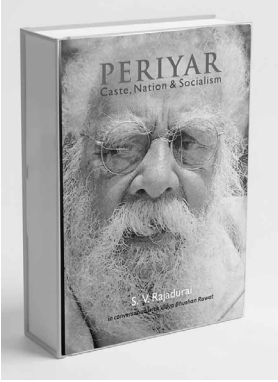
பீட்டர் துரைராஜ்
சென்னை.

புத்தகப்பேழை

வரப்பெற்றோம்

Periyar

Caste, Nation & Socialism

எஸ்.வி.ராஜதுரை

(உரையாடியவர் -

வித்யா பூஷன் ராவட்)

பக்கங்கள் - 368

விலை - ரூ. 999

Peoples Literature Publication

connect@peoplespublication.com

புதுமைப்பித்தம் 5

ஒப்பியல் தொகை நூல்

தொகுப்பும்-பதிப்பும்

வே.மு. பொதியவெற்பன்

பக்கங்கள் - 766

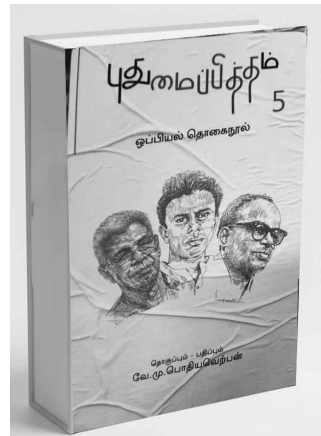
விலை - ரூ. 880

தமிழின் முதல் ஒப்பியல் தொகை நூல்

உயிர்: சிலிக்குயில்

இணைப்பயண வெளியீடு

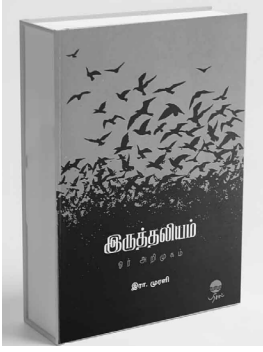
98403 64783

● புதுமலர் ●

133

அக்டோபர் - டிசம்பர் 2025

இருத்தலியம் ஓர் அறிமுகம்
இரா.முரளி

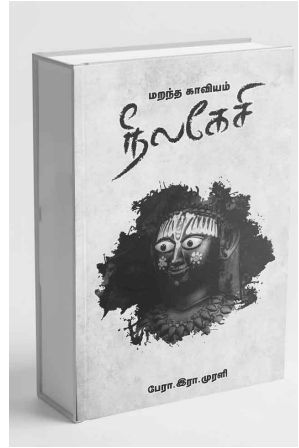
பக்கங்கள் - 148
விலை - ரூ. 185

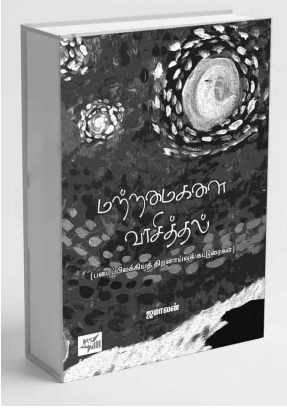
பரிசல் புத்தக நிலையம்
சென்னை - 600 075.
93828 53646, 88257 67500

மறந்த காவியம்
நீலகேசி
பேரா.இரா.முரளி

பக்கங்கள் - 128
விலை - ரூ. 160

நாதன் பதிப்பகம்,
சென்னை - 600 093
98840 60274

மற்றமைகளை வாசித்தல்
(படைப்பிலக்கியத் திறனாய்வுக் கட்டுரைகள்)

ஜமாலன்

பக்கங்கள் - 136

விலை - ரூ. 120

நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,
சென்னை - 600 050
044 - 26251968, 26258410
e mail: info@ncbh.in

**தமிழ்ச்சூழலில் கோட்பாடுகளும்
பின்நவீனத்துவமும்**

(இலக்கியக் கோட்பாட்டுத் திறனாய்வுக் கட்டுரைகள்)

ஜமாலன்

பக்கங்கள் - 192

விலை - ரூ. 200

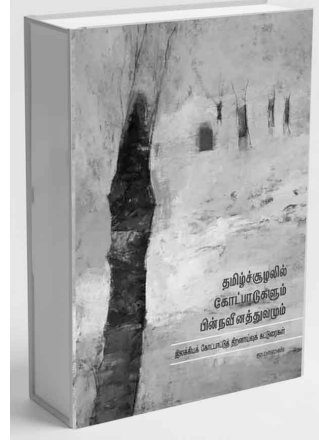
மணல்வீடு,

ஏர்வாடி,

மேட்டுர் வட்டம் - 636 453

98946 05371

e mail: manalveedu@gmail.com

புதுமலர் (13)

சனவரி பிப்ரவரி மார்ச்சு 2026 இதழ்

பெண் ஆளுமைகள் பங்கேற்கும்
மகளிர் சிறப்பிதழாக மலரும்.

